

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința penală nr.318

Dosar nr...../1/2016

Ședința publică din 22 mai 2018

Pe rol se află pronunțarea hotărârii în cauza penală privind pe inculpatul P. trimis în judecată prin rechizitoriul nr.P/2016 din 6 iulie 2016, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, pentru săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data **de 8 mai 2018** și au fost consemnate **în încheierea** întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință penală, iar Înalta Curte, în temeiul art.391 alin.1 Cod procedură penală, a stabilit pronunțarea hotărârii la data de 22 mai 2018, când a hotărât astfel:

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale de față, în baza actelor și lucrărilor din dosar constată următoarele:

A. FAZA DE URMĂRIRE PENALĂ

I. Actul de sesizare

1.Situația de fapt:

1.1.DATE PRIVIND MODALITATEA DE SESIZARE

Prin rechizitoriul nr. nr.P/2016 din 6 iulie 2016, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului P. pentru săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal și a inculpatului M. pentru comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal.

În cuprinsul actului de sesizare s-au reținut următoarele:

Dosarul nr.P/2016 a fost constituit la data de 23.05.2016, ca urmare a disjungerii dispusă în dosarulP/2016, dosar format la rândul său prin disjungerea din dosarulP/2015, în care prin rechizitoriul din data de 17.05.2016 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților T., R., S., S., A., A., M., M., SC R. SRL, ș.a. pentru comiterea de infracțiuni de corupție în legătură cu retrocedarea nelegală a unor imobile revendicate fără drept de inculpatul A., trimis de asemenea în judecată prin același rechizitoriu, respectiv constituirea unui grup infracțional organizat, trafic de influență, spălarea banilor, dare de mită, abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave.

S-a reținut că acuzațiile formulate împotriva inculpaților trimiși în judecată au vizat infracțiuni comise în perioada 2006 - 2013 în diferite forme de participație, în interesul obținerii unor imobile de o valoare deosebită, între care și, începând cu 1 noiembrie 2006, T. împreună cu R., T., S., B. au constituit un grup infracțional (la care au aderat ulterior alte persoane, respectiv M., M., A., M.), având drept scop dobândirea întregii averi revendicate de A. în temeiul legilor speciale de retrocedare a proprietăților (Legea 10/2001, Legea 247/2005) prin infracțiuni de corupție/asimilate acestora, respectiv oferire de bani/bunuri persoanelor din cadrul autorităților/instituțiilor deținătoare a acestor proprietăți sau altor persoane cu influență asupra funcționarilor publici în scopul determinării acestora să acționeze potrivit scopului grupului, instigarea și complicitatea la săvârșirea de către aceste persoane a infracțiunii de abuz în serviciu (prin punerea la dispoziție/semnarea înscrisurilor necesare), traficul influenței, reale, asupra funcționarilor publici.

Legătura lui A. cu R. și asociații acestuia a fost determinată și s-a realizat pe fondul imposibilității acestuia de a obține vreunul din bunurile pe care le-a revendicat în calitate de nepot de fiu al lui C., în condițiile în care nu a putut justifica calitatea de persoană îndreptățită potrivit legii, nu a putut face dovada că respectivele bunuri au fost expropriate de la antecesorul său și, mai mult, pentru unele dintre bunuri nu formulase cerere/notificare cu respectarea termenului prevăzut de lege. În acest context a căutat să intre în legătură cu oameni cu influență politică și cu resurse financiare, care, în schimbul cedării unor părți importante din averea pretinsă, să determine funcționarii cu atribuții în domeniul luării deciziilor de retrocedare să aprobe cererile formulate cu eludarea dispozițiilor legale.

În anul 2005, în ansamblul preocupărilor susmenționate, fiind nemulțumit de stadiul soluționării cererilor și de demersurile făcute de avocați sau mandatar, A. a intrat apoi în legătură cu R. (prin intermediul numitei P., persoană care de asemenea i-a fost prezentată ca o persoană cu multe relații și, implicit cu influență, care s-a oferit să-i acorde sprijin în demersurile de

identificare și recuperare a bunurilor preluate abuziv, în schimbul unei cote din dreptul de proprietate al bunurilor obținute), cunoscut la momentul respectiv, și de altfel și ulterior, ca o persoană influentă în lumea politică.

În cadrul discuțiilor purtate (în perioada august-septembrie 2006), bazându-se pe relațiile pe care le avea în lumea politică și astfel pe influența pe care o putea avea asupra funcționarilor publici, direct sau prin intermediul asociațiilor săi, și intuind posibilitatea obținerii în mod necuvenit a unor bunuri de o valoare considerabilă, T. i-a promis apoi lui A. că poate să îi recupereze averea revendicată, pretinzând că are relații în lumea politică și în justiție la cel mai înalt nivel, respectiv, în calitate de fost șef al N., cunoaște politicieni de top, inclusiv pe, C., și funcționari publici la nivelul instituțiilor centrale, că poate asigura serviciile unor firme de avocatură de renume, cu influență în justiție, făcându-se referire inclusiv la un judecător de la ÎCCJ aflat în relație cu unul dintre avocații de la firma de avocatură prezentată, cerând în schimb o parte considerabilă, între 50 – 80% din fiecare bun care va fi obținut.

În actul de sesizare s-a reținut că numitul A. a fost de acord să cumpere influența pretinsă de T. și să îi dea acestuia un procent însemnat din ceea ce urma a se retroceda, cedându-i toate drepturile, succesoriale și litigioase, asupra bunurilor respective, cu condiția însă ca T. să îi dea o sumă de bani în avans, date fiind eșecurile mandatarilor pe care i-a avut anterior, persoane care de asemenea erau cunoscute ca având influență, în politică sau în justiție, chiar dacă nu la nivelul lui R..

Convins că prin influența și relațiile pe care le are poate obține bunurile respective și cunoscând valoarea de piață a acestora (avea deja casă la, iar zona era, de notorietate, o zonă în plin avânt imobiliar), T. a fost de acord cu condiția pusă de A., dar pentru că nu dispunea de astfel de sume de bani de ordinul milioanei de euro, a prezentat „afacerea” asociațiilor săi israelieni, numiții T. și B..

În ceea ce privește relația existentă între aceste persoane, s-a menționat faptul că T. a activat în România, până la formularea acuzațiilor împotriva sa în dosarul/P/2015, în calitate oficială de încă de la începutul anilor 2000, fiind pe rând pentru T. și P...., A. și P...., C. și P...., V. și P...., o parte din această activitate fiind desfășurată împreună cu asociatul său S. (.... al unui fost).

S-a precizat că T. și S. au desfășurat în perioada 2005-2006 și alte afaceri în România, fiind asociați alături de A. în societatea M. SRL, având ca obiect principal de activitate marketing politic, cu care au dezvoltat nu doar o relație de afaceri, ci și o relație de prietenie, păstrată și în anii următori. În ceea ce îl privește pe A., acesta era și este un jurnalist cunoscut în România, care a acordat consultanță politică pentru A., C. sau T., controlând ziarul E. și revista C.. De asemenea, era binecunoscută relația cu C., care i-a fost și invitat la nuntă și cu

care a menținut o legătură de prietenie după încetarea relațiilor comerciale derulate între P.... și firma sa. În ceea ce-l privește pe B., s-a reținut că acesta controlează compania B.... (B....), având o avere estimată de revista F.... la de dolari. A intrat în afaceri în România în domeniul imobiliar în anii 2000, fiind unul dintre investitorii proiectului R....

În octombrie 2007 s-a înființat astfel firma B...., companie cu profil imobiliar, având ca administrator pe inculpatul M., inculpatul T. deținând 50% din acțiuni, restul revenind offshore-ului R...., controlată de B...., implicat de B.. Acesta este asociat în afaceri cu S., cunoscut pentru implicarea în dezvoltarea companiei R...., dar mai ales pentru faptul că a activat ca al lui R., fost al

Din anul 2002 activează în România și în țări din regiune (Ungaria, Austria, Serbia) ca și și de PR.

Din înscrisurile de la dosar, s-a reținut că rezultă, de asemenea, legătura dintre S. și A., aceștia fiind asociați împreună cu T. în societatea F., prin intermediul S. LTD, care deține 30% din părțile sociale. Aceeași societate a avut încheiat un protocol de colaborare cu alte două companii străine, G.... (Israel) și R.... (SUA), în care este asociat S.. De asemenea, în societatea M. SRL, înființată în anul 2000, A., prin societatea D. SRL, este asociat cu T..

Întrucât T. nu locuia permanent în România, acesta a avut nevoie de o persoană de încredere care să îi aducă la îndeplinire dispozițiile și să-l informeze permanent asupra stadiului afacerii. L-a ales pe M., persoană care a făcut parte din staff-ul său atunci când s-a ocupat atât de campania P.... din anul 2004, cât și de campania P.... din anul 2008. Ulterior M. a ocupat funcția de al în G....

De asemenea, inculpatul M. apare alături de R., fiind dovedită astfel legătura apropiată dintre aceștia, în societatea T. SRL, unde T. deține 30% din părțile sociale, iar M. este administrator.

În realizarea scopului grupului, T. împreună cu ceilalți membrii, T., S., B., M., M., A., M. și R. și cumpărătorul de influență A. au ascuns natura ilicită a înțelegerii printr-un contract de cesiune, cu privire la bunurile aflate în proceduri administrative sau judiciare de restituire a proprietății, încheiat între cumpărătorul de influență și societatea comercială R. SRL reprezentată de T..

Prin activitate infracțională desfășurată apoi, prin comiterea de infracțiuni de corupție, s-a reținut că s-a reușit retrocedarea abuzivă a P...., în anul 2007, cauzându-se un prejudiciu în dauna statului român de euro, precum și a F...., în anul 2008, prejudiciu în dauna statului român de euro, sume care reprezintă totodată folos necuvenit pentru A., T. și asociații acestuia în grupul infracțional.

În perioada în care membrii grupului infracțional au reușit obținerea celor două bunuri, prin infracțiuni de corupție, respectiv anii 2007-2008, aceștia au fost implicați în mod direct și în activități politice, S. și A. acordând consultanță

partidului aflat la guvernare, P...., precum și de la acel moment, C., consultantă cunoscută și promovată în mass media. În plus, așa cum am arătat, tot în aceeași perioadă M. a fost angajat la ca și al lui D. (...), în activitatea desfășurată ocupându-se însă exclusiv de organizarea vizitelor în teritoriu ale și însoțindu-l pe acesta.

În acest context al implicării în viața politică, s-a reținut în actul de sesizare că membrii grupului infracțional au pretins și au fost percepuți ca având influență la cel mai înalt nivel în statul român, aspect care a contat în realizarea înțelegerii infracționale cu cumpărătorul de influență, dar și în determinarea funcționarilor publici să aprobe retrocedările chiar cu încălcarea dispozițiilor legale. În concret, aceștia au pretins că pot obține retrocedarea bunurilor revendicate urmare a relațiilor apropiate pe care le aveau cu primul ministru în funcție, relații notorii la acel moment (rezultate și din articolele de presă atașate la dosar – vol. III, dar și din declarațiile martorilor audiați), relații dovedite și prin acea că “omul lui T.”, respectiv M., fusese numit la C..

Fiind perceput drept al, M. a contribuit la întărirea convingerii cumpărătorului de influență A. în influența reală a grupului în lumea politică.

Având în vedere acestea, pentru lămurirea legăturii între membrii grupului infracțional, relațiile avute cu primul ministru din perioada 2007- 2008, pentru a se stabili dacă i s-a solicitat acestuia în vreun fel ajutorul pentru soluționarea favorabilă a cererilor de retrocedare de bunuri ori pentru valorificarea ulterioară a acestora, precum și pentru stabilirea condițiilor în care a fost angajat M., funcția deținută și nivelul real de influență în, au fost citați pentru a fi audiați ca martori în dosarul/P/2015 P. și M..

În declarațiile date ca martori cei doi au făcut însă afirmații mincinoase și nu au spus tot ce știu în legătură cu faptele cu privire la care au fost întrebați, astfel că prin ordonanța din data de 16.05.2016 s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de aceștia pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, iar în cazul lui P. și pentru infracțiunea de favorizarea făptuitorului.

1.2 STAREA DE FAPT

1. În ceea ce privește infracțiunile de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin.1 Cod penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal, pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale în cauză împotriva inculpatului P..

În cadrul actelor de cercetare efectuate în dosarul/P/2015, pentru lămurirea cauzei s-a dispus citarea, pentru a fi audiat ca martor, a lui P., în condițiile în care erau indicii că acesta ar avea cunoștință de activitatea infracțională a grupului susmenționat, prin prisma relațiilor de afaceri sau de prietenie avute cu membrii acestuia. Audierea acestuia s-a impus raportat la

împrejurarea că S. s-a sustras urmăririi penale și nu a putut fi audiat în cauză, A. a contestat orice implicare, M. s-a prevalat de dreptul la tăcere, iar T. a pretins în declarația dată ca inculpat că a acționat doar ca simplu mandatar al SC R. SRL și în limitele mandatului încredințat, astfel că declarația lui P. ar fi contribuit la lămurirea unor împrejurări esențiale vizând legătura dintre aceste persoane și implicarea lor în activitatea infracțională cercetată.

Din convorbirile telefonice interceptate în cauză în baza unor mandate de siguranță națională emise în privința persoanelor cercetate în dosarulP/2015, precum și din declarațiile unora din martorii deja audiați la acel moment, a rezultat că P. a avut un contact permanent cu unii dintre membrii grupului infracțional, cu care a cooperat o perioadă în mod direct ca sau de și cu care s-a întâlnit apoi frecvent și cu regularitate în toată perioada activității infracționale cercetate (respectiv sfârșitul anului 2013).

Ținând cont de calitatea avută la momentul comiterii faptelor cercetate, al, dar și de calitatea de la momentul audierii ca martor, al, s-a apreciat că audierea lui P. este utilă și va fi concludentă, atât prin prisma relațiilor personale avute cu persoanele cercetate, dar și eventual a informațiilor pe care le putea deține și de care ar fi putut lua cunoștință și urmare a funcțiilor deținute în stat, declarația urmând a fi apreciată chiar prin prisma acestor funcții, care ar fi dat o garanție a veridicității celor declarate ca martor.

Așa fiind, P. a fost **audiat la data de 15.04.2016**, iar înainte de a i se lua declarația i s-a adus la cunoștință că urmează să fie audiat ca martor pentru lămurirea următoarelor aspecte: *retrocedarea către P. a unor suprafețe de teren în (fosta F....) și (trunchiul de pădure F....); actele de vânzare-cumpărare vizând aceste bunuri; implicarea inculpaților T., B., S., M. în procedurile de retrocedare. (vol. II, f. 46-51).*

După depunerea jurământului de martor în declarația dată, acesta a făcut afirmații mincinoase și nu a spus tot ce știa în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale asupra cărora a fost întrebat, urmărind prin aceasta împiedicarea /îngreunarea cercetărilor și tragerea la răspundere penală a inculpaților din dosar, raportat la relațiile avute cu aceștia, membrii ai grupului infracțional, și la împrejurarea că avea cunoștință despre faptele pentru care aceștia sunt cercetați.

Astfel, acesta a declarat necorespunzător adevărului că nu a avut cunoștință de activitatea lui S., T. și asociații acestora în grupul infracțional vizând achiziționarea drepturilor succesoriale ale lui A. în România; că nu-l cunoaște personal pe numitul S. (asociatul lui T.); că nu a discutat cu T. despre taxele notariale privind tranzacționarea imobilelor obținute de A., negând orice legătură și orice întâlnire cu acesta, precum și faptul că ar fi cunoscut orice aspect legat de dobândirea și valorificarea bunurilor revendicate de P.; că nu are relații apropiate și nu a păstrat legătura cu A. și S., cu care s-a întâlnit doar

sporadic și nu a avut relații comerciale cu acesta din urmă și nici nu știa că are societăți care se ocupă de activități economice în afara consultanței politice, aflând din presă urmare a comunicatelor DNA despre acest dosar; că nu a avut o relație apropiată cu M., ascunzând totodată că are cunoștință de relația apropiată a acestuia cu T.; că nu l-a prezentat sau introdus pe T. altor politicieni din România.

S-a reținut că aceste declarații ale martorului sunt aspecte necorespunzătoare adevărului, fiind contrazise de declarațiile altor martori sau suspecti audiați, dar și de datele rezultate în urma punerii în aplicare a unor mandate de siguranță națională, respectiv convorbirile purtate de inculpații din dosarul inițial .../P/2015, inclusiv cu P..

Astfel, fiind întrebat în mod expres cu privire la relația avută cu T., A., S., B., M., dar și cu privire la relația existentă între aceste persoane și implicarea lor în achiziționarea bunurilor revendicate de A., inculpatul P. a declarat următoarele:

„Pe T. l-am cunoscut în prima jumătate a anului 2007, iar acesta a acordat consultanță politică P..... Ulterior ne-am mai văzut sporadic dar nu am avut relații comerciale cu acesta, nici nu știam că are societăți care se ocupă de activități economice în afara consultanței politice.

Pe B. l-am cunoscut după anul 2008, fiindu-mi prezentat de T. ca fiind un important om de afaceri, dar nu-mi amintesc dacă a menționat că este unul dintre investitorii din proiectul R.... Oricum la acel moment nu mai aveam vreo funcție publică, fiind doar

Nu-mi aduc aminte să-l fi cunoscut pe S., numele mi-e cunoscut dar nu pot preciza sigur dacă am auzit numele în presă sau într-o discuție, însă știam că face parte dintr-un grup de consultanți politici. Nu-l cunosc pe M..

Îl cunosc pe domnul M. care a lucrat la în timpul mandatului meu, iar sarcina lui era aceea de a organiza vizitele în teritoriu împreună cu alte persoane din echipă. Nu știu cât a fost domnul M., nu cred că tot mandatul și nici nu pot să precizez cum a fost ales/numit în această funcție. L-am reținut întrucât în timpul vizitelor în teritoriu acesta îmi prezenta anumite puncte , aspecte în legătură cu obiectul vizitei. Nu știu care este legătura dintre M. și T. dar aceștia se cunosc.

Cu M. m-am întâlnit ulterior încetării funcției sale când a venit și m-a vizitat la

L-am cunoscut pe D. în calitate de, iar ulterior în perioada 2007-2008 P....-ul a avut contract cu firma acestuia, pe probleme de comunicare, analiză politică. Nu știu dacă din firma lui D. făcea parte și T. dar au fost discuții /întâlniri la care au participat împreună. De asemenea, am dat curs invitațiilor publicației pe care o conduce (E.) pentru interviuri. Nu sunt prieten cu D., dar pot spune că am avut o relație apropiată la nivel de familie, dar care s-a

încheiat. Atât cu T. cât și cu D. am încetat legăturile atunci când aceștia au acordat consultanță B. . Nu știu dacă au avut vreun contract cu acesta dar au jucat rol de consultanți politici.

(...)

Arăt că nu știam despre această intenție/afacere (achiziționarea drepturile succesoarele ale lui A. în România n.n.) pe care intenționau să o desfășoare în România. Fosta soție nu mi-a adus la cunoștință că a discutat cu T. despre aceste aspecte.

(...)

Cred că între cei doi (D. și T. n.n.) era o relație de colaborare în ceea ce privește consultanța. Nu pot să precizez mai mult de atât.” (declarație martor P. în dos.P/2015, vol. II, f. 46-51)

În actul de sesizare s-a reținut că declarațiile sunt mincinoase, cu rea-credință inculpatul ascunzând adevărul, urmărind astfel să împiedice sau să îngreuneze ancheta penală desfășurată împotriva unor persoane cu care are relații apropiate de prietenie, din actele dosarului (articole de presă, comunicate – vol. IV, f. 4-200) rezultând că acesta a cunoscut acuzațiile aduse inculpaților din dosarulP/2015, răspunzând chiar în interviuri date în presă întrebărilor reporterilor privind implicarea sa ori menționarea numelui său în așa numitul „dosar al retrocedărilor”. Mai mult, inculpatul a știut de existența acestui dosar chiar înainte ca acuzațiile să fie făcute public, în condițiile în care fost soție, V., a fost audiată ca martor înainte de efectuarea urmăririi penale în cauză împotriva unei persoane determinate, iar inculpatul a dat de asemenea interviuri în presă cu privire la posibila implicare (afirmată de unii ziariști) a fostei sale soții. Cercetările efectuate au stabilit că P. are o relație apropiată cu T., care a lucrat împreună cu A. pentru campania P.... din anul 2008, păstrând legătura cu acesta și după încetarea contractului, contrar celor susținute de inculpat.

Din înscrisurile de la dosar, precum și din declarațiile martorilor audiați în prezentul dosar, s-a apreciat că rezultă faptul că A. și S. au avut un contract încheiat cu P.... având ca obiect consultanță politică/electorală derulat în perioada 2007 - 2008 (perioadă în care s-au retrocedat bunurile și), dar aceștia au prestat astfel de servicii și pentru inculpatul C. ca persoană, acesta candidând la alegerile parlamentare din anul 2008 pentru Camera Deputaților într-un colegiu electoral din județul Deși cei doi ar fi trebuit să asigure strategia electorală a partidului la nivel național s-au ocupat în mod direct și de strategia de campanie a candidatului C., fără a se încheia vreun contract distinct, separat și cu acesta.

Dacă între P. și A. exista o relație de prietenie la acel moment, care dura deja de mai mulți ani (din anul 2005 sau 2006), soțiile celor doi fiind prietene, prin intermediul acestuia, dar și urmare a contractului de consultanță politică derulat, s-a realizat și legătura apropiată între T. și inculpat, legătură care

durează și la momentul actual (fapt dovedit de convorbirile telefonice interceptate în cauză cu autorizarea prealabilă a judecătorului, convorbiri purtate la sfârșitul anului 2015, redate în dosar în **vol. III**).

Sub acest aspect, s-a subliniat faptul că, în anul 2008, T. a fost văzut în repetate rânduri la, vizitându-l pe de atunci C., vizite nejustificate prin prisma activității, cu atât mai mult cu cât contractul de consultanță era încheiat cu partidul. S-a precizat că la momentul respectiv T. și asociații săi din grupul infracțional făceau demersuri asidue pentru a obține, prin corupție, bunuri revendicate de A., iar în această activitate, pentru a-l convinge pe acesta din urmă că grupul are influență reală, dar și pentru a determina funcționari să încalce legea la soluționarea cererilor de retrocedare, s-a prevalat de legătura cu, afirmată prin prisma faptului că atât S., cât și M. lucrează ca și ai acestuia.

Deși persoane din anturajul inculpatului P. au declarat ca martori că T. l-a vizitat pe acesta la, s-a reținut că inculpatul a ascuns cu bună-știință în declarația dată ca martor acest aspect, declarația fiind mincinoasă prin omisiune, în condițiile în care sensul acestei declarații date ca martor a fost acela că nu a avut o relație persoană cu T., care a lucrat doar pentru partid și nu pentru el personal, urmărind prin acesta să-l ajute pe T., dar și pe A. și pe ceilalți inculpați din dosarulP/2015 să-și poată susține o apărare în sensul că nu ar fi avut o relație cu și prin urmare nu ar fi put-o invoca în activitatea de trafic de influență de care sunt acuzați.

În acest sens, s-au redat declarațiile date de martorii M., A., A., C.:

„În campania electorală din anul 2008 am deținut funcția de coordonator organizatoric al campaniei, coordonator politic fiind B.. Partidul avea un contract de consultanță politică cu firma lui D., contract care privea inclusiv campania electorală. Precizez că pentru campania electorală la contractul cadru cu firma lui A. s-a încheiat o anexă, cu serviciu și costuri separate.(...)

Din câte am văzut eu T. avea încredere în D. și sfaturile politice date de acesta. Îl suna tot timpul și se consulta cu el. Atunci când se făcea o prezentare mai largă de strategie politică sau un sondaj de opinie într-un moment important, spre exemplu în precampanie, venea T., cu care A. avea contract de consultanță din câte știu. Eu l-am văzut pe T. de 5 sau 6 ori în campaniile electorale din perioada respectivă. (...)

Precizez că la cele mai multe prezentări făcute de S. a fost prezent și T. și știu că T. s-a întâlnit și la cu T. în perioada respectivă.” (declarație martor M., vol. II; f. 326-330)

„Nu am fost implicat în campania electorală a sau a partidului la nivel de decizie. Știu că de campania electorală din anul 2008 s-au ocupat ca și consultanți T. și încă o persoană, al cărei nume nu mi-l amintesc, dar de asemenea străin.” (declarație martor A., vol. II, f. 321-325)

„Cred că am asigurat consultanță și pentru C. care a candidat ca parlamentar, dar în cadrul contactul existent, nu am încheiat un contract separat cu acesta. Nu știu dacă M. a fost implicat în campania electorală a domnului T.. Din câte îmi amintesc campania electorală a acestuia a fost coordonată de președintele organizației a P... de la acea dată, M.. Eu nu l-am văzut pe M. pe teren pentru că eu nu am fost niciodată în, județul în care a candidat domnul T.” (declarație martor A., vol. II, f. 344-347)

„M. a venit la început în acest grup cu T. și au discutat cu la .. Nu am participat la aceste discuții pentru că erau discuții de partid. Ulterior l-am mai văzut pe M. la în special în a doua parte a anului 2008, dar nu îmi amintesc să fi primit însărcinări de serviciu în cadrul .. Eu cel puțin nu i-am cerut vreodată așa ceva. Cred că l-am văzut cam o dată pe lună venind la cabinetul și intra în biroul domnului T. la discuții. Au fost cazuri în care el nu a intrat în birou, ci doar T. cu care venise. Nu îmi amintesc cât de des a venit T. la .., dar a venit de mai multe ori.” (declarație martor C., vol. II, f. 401-404)

În continuare, s-a reținut că din probele dosarului a rezultat că după alegerile generale din anul 2008 contractul dintre firma lui A. și P... a încetat și din cauza faptului că inculpatul P. a fost înlocuit la conducerea partidului, dar contrar declarațiilor inculpatului, relația lui cu A. și T. a rămas în continuare una apropiată, P. participând la evenimente personale sau petrecând concediile împreună. În acest sens, s-a făcut referire la declarațiile martorilor R., M., V., dar și corespondența electronică purtată de inculpat cu A., descoperită urma a perchezițiilor informatice efectuate asupra mediilor de stocare ridicate de la acesta din urmă, cu autorizarea instanței. (vol. II, f. 273-320)

„Nu știu care a fost relația dintre T. și P., dar în octombrie 2009, aflându-mă în pentru un alt eveniment, am fost invitat de T. la o petrecere organizată cu ocazia zilei sale de naștere, unde se afla și domnul T. cu soția. Cred că T. a aflat de la T. de vizita mea , întrucât la acel moment i-am spus acestuia că merg în week-end în .. La acea petrecere au participat T. și A., împreună cu soțiile. Nu-mi amintesc să fi văzut alți politicieni.” (declarație martor R., vol.II, f. 335-338)

„Cred că în 2006 sau 2007 am fost împreună cu un grup de politicieni români în cu ocazia sărbătorilor de Paști, la invitația lui T.. Am participat la sărbătorirea zilei de naștere a acestuia sau a tatălui lui, nu mai rețin. Am fost împreună cu D., C. – la acea dată, R., D.. Toți am fost cu familiile. Nu am discutat afaceri, cel puțin nu în prezența mea.” (declarație martor M., vol.II, f. 221-226)

„Precizez că am participat la nunta lui D. în anul 2007-2008 la care a fost prezent și T.” (declarație martor V., vol. II, f. 205-207)

Împrejurarea că inculpatul P. a păstrat o legătură apropiată cu T. și D. și după decembrie 2008, contrar celor declarate de acesta ca martor, s-a menționat că rezultă și din convorbirile telefonice interceptate în baza unor mandate de siguranță națională autorizate în condițiile legii speciale de judecătorul de la ICCJ, redată în procese verbale atașate la dosarul inițial .../P/2015 (convorbiri redată integral în **vol. III al prezentului dosar**). Din conținutul acestor convorbiri, rezultă că T. și inculpatul P. au discutat și s-au întâlnit cu regularitate, de fiecare dată când primul a venit în România (o dată pe lună sau chiar mai des în perioada valabilității mandatului, respectiv la datele de 09.02.2012, 26.03.2012, 02.04.2012, 07.05.2012, 08.05.2012, 15.05.2012, 04.06.2012, 01.07.2012, 16.07.2012, 23.07.2012, 19.11.2012, 07.01.2013, 08.01.2013, 07.03.2013, 19.08.2013, 16.09.2013), că au o relație apropiată, vorbind cu familiaritate, și că T. l-a vizitat pe inculpat la domiciliu, la ore (dimineața devreme) la care în mod normal nu se fac vizite oficiale.

În cuprinsul actului de sesizare au fost redată convorbirii purtate, respectiv : în data de 09.02.2012, la ora 14:01:10, de T., care l-a contactat pe C., cu următorul conținut: (**vol. III, f. 129-130**)

C.: *Bună, T..*

T.: *Bună, C., ce mai faci? Ocupat?*

C.: *Nu tocmai ocupat, dar am răcit.*

(...)

T.: *Sigur, sigur, sigur! Stai în pat, bea ceai și fă-te bine.*

C.: *Sigur.*

T.: *... și ne vedem săptămâna viitoare cu plăcere.*

C.: *Da? OK.*

T.: *OK, C..*

C.: *Aștept telefonul tău săptămâna viitoare, atunci.*

T.: *OK, pa, pa.*

C.: *Pa.*

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 02.04.2012, ora 11:17:56, de T. și C., cu următorul conținut: (**vol. III, f. 193-194**)

C.: *Salut!*

T.: *Salut, domnule! Ce mai faceți?*

C.: *T., salut! Bună dimineața și bine ai venit la București!*

T.: *Mulțumesc! E vreun moment convenabil pentru tine astăzi?*

C.: *Am o întâlnire la... la prânz și...*

T.: *Îhî! Și eu.*

C.: *Apoi, voi merge la Practic, după amiază pot să fiu disponibil.*

T.: *Foarte bine. La ce oră vrei să stabilim?*

C.: *Ceva de genul... 17:00?*

(...)

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 15.05.2012, ora 08:23:25, de T. și C., cu următorul conținut: (vol. III, f. 240-241)

T.: *Bună dimineața, domnule!*

C.: *Bună dimineața. Bună dimineața.*

T.: *Ce mai faceți?*

C.: *Bine, sunt cu, îl duc la, și de aceea nu voi putea să ajung la nouă fără un sfert.*

T.: *Și la ce oră vă convine?*

C.: *La nouă fix.*

T.: *A, OK! OK, mulțumesc.*

C.: *Pentru că avem.*

T.: *Nici o problemă, C., te aștept jos, nici o problemă.*

C.: *Dacă ajung mai devreme, te sun pe numărul acesta.*

T.: *Nici o problemă. Mulțumesc.*

C.: *OK, bine, pa.*

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 23.07.2012, ora 21:47:41, de T. și C., cu următorul conținut: (vol. III, f. 268-269)

T.: *Salut, C.! Ce mai faci?*

C.: *Salut, T.! M-am întors acasă.*

T.: *A, bine. Întâlniri lungi.*

C.: *Da. Cam... cam lungi.*

(...)

T.: *OK. Și la ce oră te trezești mâine dimineață?*

C.: *07:30.*

T.: *E Ok dacă trec pe la tine la 07:45 pentru 10 minute - 5 minute, doar să-ți spun ceva?*

C.: *07:45?*

T.: *Sau 08:00, când vrei.*

C.: *08:00, 08:00.*

T.: *La ora 08:00 trec pe la tine pentru 5 minute.*

C.: *Da.*

T.: *Nici nu trebuie să intru, nimic, doar să-ți spun ceva și apoi plec.*

C.: *Da, da, Ok, Ok. Te rog.*

T.: *08:00?*

C.: *Da.*

T.: *Perfect. Voi fi la tine.*

C.: *Ok. Te voi aștepta.*

T.: *Îți voi aduce ...*

C.: *Ok.*

T.: *OK. Mulțumesc. Noapte bună! Mulțumesc*

C.: *Te voi aștepta, pa! Noapte bună!*

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 19-11-2012, ora 15:31:56, de T. și C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 270-271)**

C.: *Salut!*

T.: *Bună!*

C.: *Bună!*

T.: *Scuze, nu mai aveam servicii BBM, telefonul meu nu mai mergea.*

Acum este ok.

C.: *Nicio problemă.*

T.: *Sunt aici până mâine seară.*

C.: *Da.*

T.: *Și de asemenea sunt disponibil astăzi...Hai să zicem după ora șase și jumătate, șapte. Deci spune-mi! Mâine la ce oră vrei tu.*

(...)

C.: *Îți convine să ne vedem?*

T.: *Tot ce vrei tu mie îmi convine.*

C.: *Da? Atunci hai să ne vedem la mine acasă la ora nouă.*

T.: *La tine acasă....La tine acasă, la nouă?*

C.: *Da.*

Redarea discuției telefonice purtate în data de 16-09-2013, la ora 21:54:29, de numitul T., care îl contactează pe numitul C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 370-371)**

C.: *Bună, T.!*

T.: *Ce mai faci?*

C.: *Mă uit la o dezbatere pe (...)*

T.: *Da. Eu tocmai ce am ajuns. Ești liber mâine la micul dejun?*

C.: *Dacă este urgent, pot anula... pentru că am o programare mâine la ora 09.00. De fapt, la 09.30, dar pot aranja ceva.*

T.: *Pot veni la tine acasă înainte de întâlnirea ta, dacă vrei.*

C.: *Da. Poți veni la 08.30?*

T.: *La ce oră îmi spui, voi fi acolo.*

C.: *Ok.*

T.: *E perfect la 08.30.*

C.: *Da? Bine.*

T.: *Ok. Grozav.*

C.: *Te aștept, T..*

În continuare, s-a apreciat de către procuror că, aceste convorbiri telefonice, redate exemplificativ o parte mai sus, dovedesc, așadar, că inculpatul P. a menținut o relație apropiată cu T. și după încetarea contractului de consultanță avut cu P.... și chiar după ce ultimul a început colaborarea cu P...., într-una dintre convorbiri făcându-se referire expres la această colaborare și la faptul că S. are o întâlnire la sediul din unde este sediul central al acestui

partid, fără ca aceasta să afecteze negativ tonul discuției sau planul interlocutorilor de a se întâlni, ceea ce dovedește în plus faptul că declarația inculpatului P. a fost mincinoasă și sub acest aspect:

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 26.03.2012, ora 12:34:00, de T., care a fost contactat de C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 191-192)**

T.: Da, C..

C.: Bună!

(...)

C.: Da. Ascultă, am o întâlnire la 15:30, la, chiar în fața...

T.: Și când termini, pentru că eu am o întâlnire în, la 14:30.

C.: Înțeleg. Cred că se va termina la 16:30-17:00, ceva de genul acesta.

T.: Ok. Dacă e în jur de 17:00, cred că voi termina în..... Dacă nu, ce faci după, unde te duci după aceea?

C.: Mă duc acasă.

T.: Dacă e ok, poate trec pe la tine pentru 5 minute.

C.: Da.

T.: Te voi suna când termin în, pentru că am o întâlnire cu multe persoane acolo, și am stabilit-o acum o săptămână. Când termin, te sun, și oriunde ai fi, vin să te văd.

C.: Te rog!

T.: Foarte bine.

C.: Aștept telefonul tău.

T.: Ok. Multumesc, C.!

S-a reținut că din datele rezultate în urma punerii în aplicare a mandatelor de siguranță națională a rezultat, de asemenea, că inculpatul P. a menținut o relație apropiată și cu D., chiar după încetarea colaborării acestuia din urmă cu P...., cei doi întâlnindu-se frecvent, petrecând concedii împreună, astfel că declarația inculpatului în calitate de martor a fost mincinoasă, acesta susținând nereal că nu a avut astfel de întâlniri după anul 2008 când a început colaborarea lui A. și T. cu fostul președinte T.. Această declarație a fost făcută de inculpat, de asemenea, cu rea-credință, negând întâlnirile cu D. și faptul că a menținut o relație apropiată cu acesta, a evitat să răspundă la alte întrebări vizând activitatea și colaborarea acestuia din urmă cu T. pentru obținerea și valorificarea bunurilor revendicate de A., aceste întrebări nemaiputând fi adresate în continuarea audierii din moment ce inculpatul a negat chiar faptul menținerii legăturii cu aceste persoane, condiție premisă pentru a cunoaște orice aspect legat de activitatea lor.

În continuare a fost redată discuții telefonice purtate în ziua de 20.09.2011, ora 11:17:03, de A., care este contactat de C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 31-33)**

A.: Da, C.!

C.: Te pup, D., ce faci?

A.: Uite, bine, mă fâțâiam.

C.: Te fâțâiai? Mișto! Ce vroiam să te întreb: Mai ai cumva niște desene de-alea, de Tonitza, cum mi le-ai dat mie pe alea?

A.: Da, da, mai am...

C.: Mai ai?

A.: Îhî, îhî...

C.: Da ?

A.: Îhî...

C.: Și unde le ai? Acasă, bănuiesc.

A.: Le am acasă, da.

C.: Aici, în București?

A.: Da.

(...)

C.: În seara asta sunt acasă... Nu, nu sunt acasă, că mă duc la șase jmate este lansarea noului Ferrari, la

A.: Ok, păi atunci... Nu, că voiam să... azi mă duc la, de aia ziceam că treceam seara pe la tine.

C.: Nu, dar stai, nu, că eu m-am mutat în București.

A.: A, te-ai mutat în București?

C.: M-am mutat în București. **Am uitat să îți spun**, sunt în București.

A.: A! Păi...

C.: Ieri m-am mutat.

A.: Da? În?

C.: În, sigur, da.

A.: Da...Păi și cum vrei să facem? Ne întâlnim mâine, dacă vrei, în
Mâine dimineață.

Redarea convorbirii purtată în data de 10.01.2012, la ora 11:11:58, A. a fost contactat de C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 121-122)**

A.: Salut, C.!

C.: Te salut!

A.: Ce faci?

C.: Mi-e foame!

A.: De dimineață, așa? La cât vrei să ne vedem?

C.: Păi, nu știu, cum ai tu programul?

A.: Am liber. Am liber.

C.: Ai liber? Măi, eu mă duc la 12.00, la

A.: Da...

C.: ...stau vreo juma' de oră-40 minute, nu mai mult și după aia...

A.: Păi și unde vrei ?

C.: *Pe la unu jumate putem să ne întâlnim oriunde. Nu știi, unde vrei? Ai vreo preferință?(...)*

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 17.04.2012, ora 13:59:35, de către A., care l-a contactat pe C., cu următorul conținut: (vol. III, f. 201-202)

C.: *Alo?*

A.: *Salut, C.!*

C.: *Alo, da? Alo?*

A.: *Ce faci?*

C.: *Salut! Uite, sunt la*

A.: *A, da?*

C.: *Da.*

A.: *Hai că nu te țin mult. Uite, vorbeam cu T. acuma și ziceam dacă mâine ai chef de un prânz, că e și el aici?*

C.: *A... da, da. Cu... cu mare plăcere, sigur că da.*

A.: *LA?*

C.: *La, perfect. Îhî! Bine.*

Redarea mesajului scris, trimis în ziua de 04-01-2013, ora 11:02:04, de A. lui C., cu următorul conținut: (vol. III, f. 276)

Ai timp sa vorbim peste 30 min?

Convorbirile redade, s-a apreciat că relevă nu doar faptul că inculpatul P. s-a întâlnit după anul 2008 cu A., ci și faptul că cei doi au păstrat o relație apropiată de prietenie, în virtutea căreia A. l-a vizitat acasă pe inculpat și, mai mult, a fost la curent cu amănunte intime, de familie, din viața acestuia. În acest sens menționăm convorbirea telefonică purtată de A. în data de 10.01.2012 în cadrul căreia T. îi cere să îl invite pe inculpat la cină, dar A. refuză, cu motivarea că acesta nu ar putea veni pentru că are program în familie.

Redarea convorbirii purtată în data de 10.01.2012, la ora 19:14:04, T., a fost contactat de A., cu următorul conținut: (vol. III, f. 123-124)

T.: *Alo!*

A.: *Da, T..*

T.: *Vrei să-l inviți pe C. la cină?*

A.: *Nu, dacă e cu copilul, nu se poate.*

T.: *Ce?*

A.: *E cu copilul în seara asta, nu poate.*

T.: *Ok.*

De altfel, s-a subliniat faptul că în declarația dată ca martor de A. în prezentul dosar (declarație care a fost apreciată prin raportare la dreptul martorului de a nu se autoincrimina având în vedere că în dosarul .../P/2015 acesta a fost trimis în judecată pentru aderare la grupul infracțional constituit de T., B., T., S. și R.), acesta recunoaște că s-a întâlnit cu inculpatul și după anul

2008, precizând totodată că acesta și T. s-au întâlnit frecvent, contrazicând o dată în plus declarația dată ca martor de P.:

„După 2009 m-am întâlnit sporadic cu T.. Bănuiesc că T. a ținut legătura cu T. și știu că s-au întâlnit în câteva rânduri. (...) M-am întâlnit în același timp cu cei doi de vreo trei ori, am luat masa împreună. (...) În ceea ce privește relația lui T. cu T., din câte știu nu au făcut afaceri împreună, relația era amicală, între doi oameni pasionați de politică. Nu am intermediat relația T. – C. decât în faza de început, în 2008 când am încheiat contractul cu P..., T. fiind asociatul meu în activitatea de consultanță prestată.” **(declarație de martor A., vol. II, f. 344-347)**

Tot din convorbirile telefonice interceptate, s-a reținut că rezultă că declarația inculpatului P. a fost mincinoasă și prin aceea că a negat că ar avea cunoștință de orice fel de afaceri derulate de T. în România, cu excepția celei de consultanță politică, în condițiile în care din discuțiile interceptate rezultă că acesta din urmă a apelat și s-a întâlnit cu inculpatul în repetate rânduri după ce acestuia i-a încetat mandatul de (așa cum rezultă din convorbirile interceptate menționate mai sus), pentru afaceri, rezultând indicii chiar ca cei doi să fie chiar parteneri în alte domenii decât cel investigat în dosarul .../P/2015.

A fost redată discuția telefonică purtată în ziua de 02.07.2012, ora 10:56:53, de T., care este contactat de un DOMN (din ...), cu următorul conținut: **(vol. III, f. 262-263)**

T.: Alo?

Domn: Ce faci?

T.: Hei... care-i situația?

Domn: Bine. La tine ce se întâmplă?

T.: Bine. întâlniri, bune, importante, totul e bine... Alerg, sunt la unu la șef... însă mai am întâlniri importante de dimineață, am făcut și... prinț și trei întâlniri și alte lucruri...Vedem.

Domn: ... (neinteligibil -n.n.)...ieri seară?

T.: Ce ?

Domn: ..(neinteligibil - n.n.).. se întoarce la.. (neinteligibil - n.n.)...

T.: Nu știu dacă revine T....(?) -ul, dar avem cel puțin o strategie.

Domn: Bun.

(...)

T.: I-am spus că noi... i-am spus tot. Despre G. despre asta... i-am spus: vezi, că ne-am eliberat săptămâna pentru... pentru că am zis că săptămâna asta...(neinteligibil - n.n.)...să terminăm cu asta... înțelegem că este vacanță... Trebuie să vedem ce se întâmplă săptămâna viitoare. Nu vreau să îi spun direct date... lasă-l să revină și să spună că e afacere... vom stabili data... I-am spus:

ascultă dacă tu nu direcționezi asta, nu se va întâmpla... trebuie să o faci tu personal. Și gata, a înțeles chestia...

Domn: Ok. Totul e clar. Foarte bine. Ok. Anunță-mă după întâlnirea cu... la unu... Cum a fost...

*T.: Desigur. Și am... **ieri** am avut... auzi **C.-ul mi se pare real**, ce să-ți spun?! Am acum încă două întâlniri... dar pare real...*

Domn: Da. Trebuie...(neinteligibil - n.n.)...de situația asta... Nu este îndeajuns. Pentru că este foarte important ca tu... (neinteligibil - n.n.)...

*T.: E clar. De aceea **mă și duc să vorbesc despre asta la unu.***

*Domn: Da, **discută liber.***

T.: Bine.

Domn: ...(neinteligibil - n.n.)...spre binele țării...

T.: Clar, clar. Haide. Pa...

Domn: Pa...

Referirea la „C.” s-a apreciat că în realitate referirea la C., de notorietate numele acestuia fiind asociat cu respectiva marcă de automobile, iar în perioada respectivă, așa s-a arătat, au existat numeroase întâlniri ale lui T. cu acesta, una fiind chiar în ziua anterioară acestei convorbiri telefonice, respectiv în data de 01.07.2012, confirmând astfel că persoana cu care s-a întâlnit T., „C.ul”, este C..

S-a redat discuția telefonică purtată în ziua de **01.07.2012**, ora 13:59:15, de T. și C., cu următorul conținut: (**vol. III, f. 259-260**)

C.: Bună, T.!

T.: Ce faci?

C.: Sunt foarte bine pentru că, imaginează-ți, e o zi însorită, sunt în piscină, nu e rău.

T.: Unde ești, în?

C.: În, da.

T.: Am trecut pe lângă casa ta.

C.: Prin fața casei mele?

T.: Da, pentru că am o întâlnire în și șoferul meu a crezut din greșeală că vin la tine, pentru că nu i-am spus exact, așa că a trecut prin fața casei tale.

C.: Vino!

T.: Nu, am plecat deja, pentru că voi întârzia la întâlnire, pot veni mai târziu. Când pleci de acasă?

C.: În jur de 16:30-17:00.

T.: Foarte bine. Poate vin în jur de 16:00 să te salut.

C.: Te rog! Bem cafeaua împreună.

T.: Da, sigur. Mai am o întâlnire aici, care se va termina pe la 16:00 și apoi pot veni pe la 16:10.

C.: Ok.

T.: Referitor la ziua de mâine, în principiu, am o întâlnire foarte importantă la Londra, la 18:00. Am un zbor la 17:00, care ajunge la Londra la 18:30, din păcate. Va trebui să mai aștept câteva ore pentru a vorbi cu americanii, pentru că vin din State. Să văd dacă pot muta întâlnirea la 19:30, abia atunci pot confirma pentru 13:00.

C.: Ok.

T.: Vei fi și tu?

C.: Da.

T.: Foarte bine. Te anunț în câteva ore.

C.: Ok.

(...)

S-a reținut în cuprinsul rechizitoriului că aceste aspecte au fost ascunse de inculpatul P. în declarația dată, deși a fost întrebat în mod direct de T. și afacerile derulate de acesta în România, cu rea-credință acesta ascunzând că s-a întâlnit în repetate rânduri, discutând afaceri, așa cum rezultă din convorbirile interceptate.

S-a apreciat că declarațiile inculpatului P. date în calitate de martor au fost nesincere și în ceea ce privește relația avută cu colaboratorii lui T., S. și M., în sensul că în activitatea profesională nu a lucrat în mod direct cu primul, iar pe al doilea „nu-și amintește să-l fi cunoscut”.

În ceea ce-l privește pe S., s-a reținut că, din declarațiile persoanelor audiate, rezultă că acesta a lucrat în mod direct în România ca și împreună cu T., fiind implicat încă din campania electorală pentru alegerile prezidențiale din anul 2004. În mod evident, raportat la această activitate era cunoscut în rândul clasei politice, cel puțin la nivelul liderilor politici, iar inculpatul în permanență a deținut o funcție de conducere sau o funcție de reprezentare la cel mai înalt nivel în stat, astfel că, dacă a avut cunoștință despre activitatea desfășurată de T., în mod evident a avut cunoștință și de S.. Aceasta cu atât mai mult cu cât S. avea o notorietate mai mare decât T. prin prisma faptului că a deținut funcția de al al, Y., unul dintre cei mai cunoscuți politicieni ai acestei țări. S-a subliniat faptul că fosta soție a inculpatului a declarat că-l cunoaște pe S., cu care a stat la masă al nunta lui A. din Franța, fiind unul dintre apropiații lui T.. În aceste condiții, s-a reținut că declarația inculpatului apare ca mincinoasă, fiind dată doar pentru a favoriza persoanele cercetate în dosarul .../P/2015, despre care a avut cunoștință din presă și comunicatele DNA că sunt cercetate, inclusiv S., pentru grup infracțional organizat. Negând că l-ar cunoaște pe acesta, inculpatul P. a evitat orice fel de întrebare la care era obligat să răspundă în legătură cu activitatea lui în România.

„L-am cunoscut pe M. în anul 2004 în campania electorală a P.... pentru alegerile din anul respectiv. Eu eram managerul campaniei pentru alegerile

locale, iar M. făcea parte din *echipa de consultanță externă T., S. și încă un american, al cărui nume nu mi-l amintesc acum.*” (**declarație de martor A., vol. II, f. 344-347**)

„Pe T. l-am cunoscut în 2003 și a devenit șef al grupului de experți străini pentru campania electorală a lui A. la alegerile prezidențiale din 2004. A. ni l-a prezentat pe T., nu știu de unde îl cunoștea. M-am întâlnit ulterior cu T. cu care am discutat despre campaniile electorale care au urmat.

(...)

Pe S. l-am cunoscut tot atunci când l-am cunoscut și pe T., cel puțin așa îmi amintesc acum. Cred că era adjunctul lui T..” (**declarație martor M., vol. II, f. vol. II, f. 221-226**)

„Pe S. l-am cunoscut la nuntă la D. fiindu-ne prezentat de T.. Eu am fost însoțită de fostul meu soț C. și am stat împreună cu S. și soția acestuia la masă. Nu-mi amintesc să fi lucrat pentru soțul meu în campanie.” (**declarație martor V., vol. II, f. 205-207**)

În ceea ce îl privește pe M., s-a reținut că inculpatul P. a dat, de asemenea, declarații mincinoase ca martor în legătură cu relația avută cu acesta, cunoscând acuzațiile aduse inculpaților din dosarulP/2015, inclusiv faptul că pentru a întări convingerea cumpărătorului de influență A. în reușita demersului, membrii grupului infracțional au făcut referire la funcția deținută de M. de al de la acel moment, inculpatul P..

Deși în declarația dată ca martor inculpatul a arătat că M. a lucrat la, a ascuns legătura reală avută cu acesta și faptul că a lucrat în subordinea sa directă, fiind trimis pentru a fi angajat la guvern de T..

Astfel, coroborând declarațiile martorilor A. (... în cadrul ...), M. (... al P...), A. și A., s-a apreciat că rezultă că între T., D. și P. a existat o relație apropiată, care a continuat și după ce primii doi nu au mai acordat consultanță politică/electorală pentru ultimul și partidul politic al acestuia. În cadrul și în considerarea acestei relații, omul de încredere al lui T., M., a fost angajat ca și la P., cu care a lucrat în fapt în mod direct. Mai mult, faptul că cei doi s-au cunoscut și au colaborat îndeaproape rezultă și din aceea că în timpul campaniei electorale din anul 2008 pentru alegerile parlamentare, M., deși angajat în continuare la, s-a ocupat de campania electorală personală a lui P., care a candidat într-un colegiu electoral din județul, campanie coordonată de asemenea de T. și D.. În cadrul relația lui M. cu T. a fost cunoscută de toată lumea, fiind de notorietate.

„L-am cunoscut pe M. în anul 2004 în campania electorală a P.... pentru alegerile din anul respectiv. Eu eram managerul campaniei pentru alegerile locale, iar M. făcea parte din *echipa de consultanță externă T., S. și încă un american, al cărui nume nu mi-l amintesc acum. La acel moment M. era translator.*

După alegeri nu am mai știut nimic de acesta până în perioada 2008-2009 când firma mea, M., a acordat consultanță pentru alegeri P...., iar M. a fost readus de T. pentru a lucra pentru el în zona strategiei politice. Precizez că eu și echipa mea ne ocupam de partea de comunicare (rapoarte de monitorizare presă, sugestii de reacții, drafturi de discursuri), iar T. cu echipa lui se ocupa de partea de strategie și interpretare de sondaje. În ceea ce îl privește pe M., acesta făcea parte din echipa lui T., nu avea o competență deosebită în strategie politică, dar era bun în organizare, logistic. Nu îmi amintesc să îl fi văzut pe M. la ședințele P.... în care se discutau elemente de strategie.

(...)

Știu că M. a lucrat la un moment dat la unde s-a ocupat de organizarea vizitelor în teritoriu ale premierului. L-am și văzut o dată în biroul lui D., aceștia discutând tocmai despre o astfel de vizită din câte îmi amintesc.”
(declarație de martor A., vol. II, f. 344-347)

În continuare, s-a reținut că din declarațiile martorilor audiați, foști angajați ai în aceeași perioadă, rezultă că M. a fost perceput ca reprezentantul consultanților străini în, neavând astfel relevanță postul pe care a fost angajat în măsura în care în realitate era lui P., aspect negat de inculpat.

„Din câte am știut eu M. a lucrat pentru firma lui D. și abia după dosarul DNA din presă am aflat că a fost la Eu l-am perceput pe M. ca fiind angajatul lui A.. Nu știu dacă M. a lucrat pentru campania electorală a lui T. în colegiul din în care a candidat. Nu știu ce relație a avut M. cu D..
(declarație martor M., vol. II, 326-330)

„În ceea ce îl privește pe M., acesta a apărut la după numirea mea ca și, în cursul primăverii anului 2008. Cred că venirea lui s-a suprapus cu alegerile locale din acel an. Am lucrat în mod direct cu M., dar nu îmi amintesc cum a ajuns în cadrul Cineva a spus la un moment dat că el este consultantul pe probleme de organizare evenimente. Cred că D.. M. a fost numit al lui D.. M. ne-a spus că vine trimis de consultanții politici ai partidului, respectiv de T. și că el însuși este consultant. Toată lumea știa că era acolo din partea consultanților. A precizat că a lucrat și urmează să lucreze și în alte campanii electorale. Precizez că eu l-am cunoscut atunci pe M., nu îl știam dinainte.

Atribuțiile lui M. în cadrul au vizat pregătirea unora dintre vizitele în teritoriu ale premierului și în acest context am lucrat împreună cu el.”
(declarație martor A., vol. II, f. 321-325)

„M. a venit la început în acest grup cu T. și au discutat cu la Nu am participat la aceste discuții pentru că erau discuții de partid. Ulterior l-am mai văzut pe M. la în special în a doua parte a anului 2008, dar nu îmi amintesc să fi primit însărcinări de serviciu în cadrul Eu cel puțin nu i-am cerut vreodată așa ceva. Cred că l-am văzut cam o dată pe lună venind la și

intra în biroul domnului T. la discuții. Au fost cazuri în care el nu a intrat în birou, ci doar T. cu care venise.”(declarație martor C., vol. II, f. 401-404)

„Pe M. l-am cunoscut în campania din perioada 2007-2008 făcând parte din echipa de campanie a lui T. sau a lui D.. Nu știu care era relația dintre M. și cei doi, dar i-am văzut împreună, discutând strategii, chestiuni politice.”(declarație martor V., vol. II, f. 205-207)

Din convorbirile telefonice interceptate, s-a apreciat că a rezultat relația apropiată a lui P. cu M., dar și relația acestuia din urmă cu T., relație de care inculpatul P. a avut cunoștință, dar a negat-o în declarație, urmărind prin aceasta favorizarea acestor persoane cercetate în dosar pentru constituire grup infracțional organizat. În acest sens menționăm spre exemplu convorbirile telefonice în care M. îi spune inculpatului că vrea să se întâlnească pentru a transmite un mesaj din partea lui T., convorbiri în care P. are un ton familiar, dovedind astfel o relație preexistentă apropiată:

A fost redată discuția telefonică purtată în ziua de 01-05-2012, ora 20:39:53, de M. și C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 218-219)**

C.: Salut, M.!

M.: Bună seara! Ce mai faceți?

C.: Ce să fac? Uite, bine, sunt la Constanța și mă pregătesc să vin spre București.

M.: A, dacă știam că sunteți acolo... Vă pot vedea... mâine sunteți în București?

C.: Sunt mâine în București, sigur că da.

M.: Să vă sun mâine dimineață?

C.: Da, numai că eu am să mă duc... de dimineață am ședințele...

M.: La partid.

C.: La partid, exact.

M.: Păi, atunci poate înainte de ședință să trec eu pe acolo sau să... cum ziceți...?

C.: M., dă-mi mâine la ora 09.00 un telefon și...

M.: Vă sun la 09.00.

C.: Da.

M.: Eu la trei trebuie să plec din București, trebuie să mă duc către Hunedoara și... dacă putem să ne au...dacă putem să ne vedem mâine dimineață ar fi mai bine. Dacă puteți dumneavoastră.

C.: Da, sigur. Da.

M.: Bine. Vă sun la 09.00.

C.: Bine.

M.: Bine. La revedere! Mulțumesc.

C.: Pa!

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 11-05-2012, ora 17:18:56, de M. și C., cu următorul conținut: (vol. III, f. 234-235)

C.: *Da, M. .*

M.: *Bună ziua! ce mai faceți? Mă scuzați de deranj, m-a rugat T. să vă...*

C.: *Da, știu, am primit mesajul. Dacă vrei, poți să vii între șase și șase și un sfert, poți să ajungi?*

M.: *La dumneavoastră?*

C.: *Da.*

M.: *Da, da, la șase sunt acolo.*

C.: *Bine. Te aștept. Merci frumos !*

M.: *Bine. La revedere!*

De asemenea, s-a menționat că, deși M. era cunoscut de toată lumea ca „**omul lui T.**”, fiind în echipa acestuia atunci când s-a ocupat de campania electorală a P...., iar ulterior a lucrat ca și la P., acesta a declarat că nu are cunoștință despre angajarea lui.

Din declarațiile martorilor audiați, dar și din înscrisurile comunicate la dosar de Guvernul României, a rezultat că M., deși angajat ca și al, inculpatul M., în realitate, acesta a lucrat ca și al inculpatului P., fiind trimis tocmai în acest scop pentru a fi angajat la guvern de T..

S-a subliniat faptul că persoana numită al unui demnitar este angajată de acesta pe durată determinată, respectiv pe durata mandatului deținut (vine o dată cu demnitarul și pleacă cu el), atribuțiile constând în consilierea demnitarului pe o anumită problemă. În cadrul M. a lucrat pentru organizarea vizitelor în teritoriu ale, o dovadă certă că în fapt a fost ... acestuia și nu al, a cărui activitate nu presupunea în mod normal astfel de vizite. Din declarațiile persoanelor audiați, fie angajați ai la momentul respectiv, fie membrii ai P.... s-a reținut că a rezultat, de asemenea, faptul că vizitele în teritoriu ale au reprezentat doar pretext pentru realizarea campaniei electorale din perspectiva alegerilor parlamentare din anul respectiv, ponderea principală a vizitelor constituind-o întâlnirile politice. Întrucât T. asigura consultanța politică atât pentru P.... cât și pentru candidatul C., în considerarea acestor vizite, l-a trimis pe M. pentru a fi angajat la, cu rol însă de a duce la îndeplinire strategiile politice elaborate pentru campania electorală. Acest fapt s-a reținut că este confirmat și prin aceea că în toamna anului 2008 în campania pentru alegerile parlamentare s-a ocupat alături de M. de campania lui P. în colegiul electoral din în care acesta a candidat, părăsindu-și atribuțiile din cadrul

În declarația dată ca martor , inculpatul P. a omis să declare acesta aspect care ar fi confirmat relația apropiată avută cu T. și M., precum și relația dintre aceștia, declarația fiind mincinoasă și sub acest aspect.

„Cred că a venit în anul 2007, chiar după ce am început să organizez vizitele în teritoriu. Cred că inițial nici nu era angajat, a venit pe zona politică și nu știu cine l-a recomandat. După atitudinea de superioritate pe care o avea față de funcționari din inclusiv față de mine, mi-am dat seama că este foarte apropiat de persoane din anturajul sau chiar de acesta din urmă. Nu știu dacă era angajat al șefului sau al, dar îl interesau activitățile politice din teritoriu. Teoretic, în calitatea deținută M. trebuia să-l consilieze pe demnitarul pentru care a fost angajat, nu să se ocupe de vizitele în teritoriu.

Părerea mea e că domnul M. se ocupa de cariera politică a domnului T. sau de cariera P... și nici într-un caz nu se ocupa de ceea ce trebuia să facă un consilier, respectiv să consilieze un demnitar pe un anumit domeniu.” **(declarație martor C., vol. II, f. 387-4390)**

„L-am cunoscut la Focșani, la începutul anului 2008 fiindu-mi prezentat ca fiind domnului T. de staff-ul din P... Vrancea. Acesta a dat indicații cu privire la organizarea evenimentului. A doua întâlnire a avut loc tot la Focșani, M. însoțindu-l pe T. și organizându-i intrarea la eveniment.

În cadrul M. mi-a fost recomandat ca fiind al, Din punct de vedere al structurii organizatorice, M. era subordonat direct” **(declarație martor C., vol. II, f. 405-407)**

„În ceea ce privește activitatea lui M. precizez că acesta lucra pentru domnul T., îi organiza vizitele în teritoriu în calitatea sa de premier și uneori când vizitele se suprapuneau cu cele de partid acesta lua legătura cu secretarii general sau secretarii executivi.

În ceea ce privește angajarea lui M. la guvern cred că a fost recomandat de A., care era la acel moment, cel puțin așa am auzit.(...)

Am avut o relație foarte bună cu M., de colaborare. De exemplu dacă în teritoriu erau vizite comune, păstram legătura cu M. cu privire la organizarea evenimentelor, locații etc. De asemenea, atunci când apărea un articol sau o știre în presă și trebuia să discut urgent cu domnul T. îl contactam pe M. care îi dădea ulterior telefonul sau transmitea mesajul. Domnul M. îl însoțea pe domnul T. în teritoriu când făcea vizite în calitate de și am perceput că aveau o relație bună, discutând cu acesta chestiunile organizatorice.” **(declarație martor M., vol. II, f. 348-351)**

„Nu îmi amintesc dacă M. a fost angajat ca salariat al, cu contract la, Oricum eu nu am interacționat cu el în astfel de calitate, ci în calitate de consultant care acordau asistență politică domnului T. și probabil și partidului. M. era într-un grup din care făcea parte T. și încă o persoană al cărei nume nu mi-l amintesc. M. a venit la început în acest grup cu T. și au discutat cu la” **(declarație martor C., vol. II, f. 401-404)**

„De la R. am aflat că evreei au hotărât ca M. să lucreze la la T.. T. mi-a spus să am grijă ce vorbesc în prezența lui A., mai ales la biroul acestuia,

pentru că totul se înregistrează. T. îl considera pe A. spionul evreilor în afacerile pe care el le întreprindea împreună cu aceștia. În ceea ce îl privește pe M., după numirea lui la a devenit o prezență mai rară în întâlnirile pe care noi le aveam cu posibili parteneri de afaceri, întâlniri la care M. participa ca reprezentant al lui S. și T. (...)

M. nu mi-a spus că ar avea o relație apropiată cu T., dar R. mi-a spus că T. l-a trimis pe acesta la pentru a fi mâna dreaptă a lui T., pentru a-l ajuta pe acesta. Din câte am văzut eu M. a fost un fel de neoficial, fără titulatură.”
(declarație A., vol. II, f. 352-356)

În ceea ce privește implicarea lui T., D. și T. în activități legate de dobândirea bunurilor revendicate de A., s-a reținut că inculpatul P. a declarat, de asemenea, mincinos că nu ar fi avut cunoștință despre o astfel de implicare în condițiile în care din actele dosarului rezultă însă că încă din anul 2006 a cunoscut aceasta, chiar de la T., iar ulterior după dobândirea fostei F... inculpatul s-a implicat pentru ca actele pentru transferul proprietății în favoarea R. SRL să fie făcute la biroul notarial al soției sale de la acel moment, martora V., discutând în acest sens în mod direct și cu T..

În ceea ce privește relația cu T., cercetat de asemenea în dosarul/P/2015 pentru constituire grup infracțional organizat, în declarația dată în calitate de martor, inculpatul P. a negat orice legătură și orice întâlnire cu acesta, declarații de asemenea mincinoase prin care a urmărit favorizarea acestuia și a asociaților lui din grupul infracțional, a căror activitate a fost cunoscută inculpatului la momentul la care a dat **declarație ca martor**:

„L-am cunoscut pe T. în perioada 2000-2004 când era al N.. Ulterior l-am întâlnit pe T. la diferite evenimente dar n-am avut relații personale sau comerciale cu acesta.

(...)

Arăt că nu știam despre această intenție/afacere (achiziționarea bunurilor revendicate de P. n.n.) pe care intenționa să o desfășoare în România (T. sau T. n.n.). Fosta soție nu mi-a adus la cunoștință că a discutat cu T. despre aceste aspecte.

De asemenea, precizez că nu am avut o relație apropiată cu domnul T. pentru a avea o discuție de acest gen sau de alt gen.

(...)

Nu (nu am discutat cu domnul T. despre încheierea unor contracte de vânzare cumpărare la biroul notarial al fostei soții n.n.). După ce mi s-a prezentat procesul verbal de redare a convorbirii telefonice din data de 13.10.2008 pe care l-am citit, precizez că eu nu am luat masa cu domnul T. și nu am discutat cu acesta despre vânzarea unor terenuri. Nu am avut nici un fel de relație cu domnul T.. **(declarație martor P. în dosar/P/2015, vol. II, f. 46-51)**

Această relație a inculpatului P. cu T., cel puțin una de amicitie, deși negată de ambii, s-a reținut că este confirmată de martorii audiați, relație de care T. s-a și folosit în activitatea de traficare a influenței pentru care a fost trimis în judecată prin rechizitoriul din dosarul .../P/2015.

Astfel, A. (prieten și asociat al lui R.) a declarat că în prezența lui cei doi s-au întâlnit și au discutat de mai multe ori, relația fiind una amicală și că au existat întâlniri la care au participat împreună cu cei doi și asociații israelieni ai lui R.. Martorul a confirmat relația apropiată a lui T. cu P. și faptul că acesta din urmă a fost invitat în la ziua de naștere a lui T..

„Din câte îmi amintesc, în 2005 sau 2006, fiind împreună cu R. ne-am întâlnit cu domnul T. la un restaurant pe, I...., și din discuții mi-am dat seama că cei doi au o relație apropiată.(...)

Ulterior am văzut că cei doi s-au mai întâlnit la diferite evenimente mondene și relațiile dintre ei erau amicale. De la R. știu că s-a întâlnit de mai multe ori cu domnul T. la masă, întâlniri la care au participat și asociații evrei ai acestuia. (...) Din câte îmi amintesc l-am văzut pe domnul T. la biroul lui R. de strada, dar nu știu ce au discutat.

Cred că în 2008 am fost împreună cu R., D. și alți invitați din România, între care și T. la ziua de naștere a lui T. în Am zburat toți cu același avion, inclusiv T.. Din câte îmi amintesc a fost împreună cu noi și avocatul R.. T. și T. se cunoșteau de mai mulți ani, cred că din anul 2004 și la acel moment, anul 2008, am văzut că erau prieteni foarte buni.
(...)

T. mi-a spus că are o relație foarte apropiată atât cu T., cât și cu T.. Eram prieten cu T., dar colaboram doar pe partea de afaceri, respectiv firmele C. și T. România, nu m-a implicat și în partea de consultanță politică. L-am dus de câteva ori cu mașina la sediul P...., dar nu știu cu cine s-a întâlnit acolo.
(...)

Până la momentul la care eu m-am certat cu R., respectiv 2011, acesta avea în continuare o relație apropiată cu T.. Spre exemplu ne-am întâlnit la sediul ... de lângă mall, T. dorind să cumpere o motocicletă. Din câte știu firma din București care vinde aceste motociclete este deținută de T. și un asociat al acestuia. Ne-am întâlnit cu domnul T. acolo și acesta l-a introdus pe T. în showroomul respectiv unde l-a asistat pe acesta pentru achiziționarea motocicletei. Domnul T. a testat apoi mașina electrică, marca TESLA, cu care venise T..” (declarație martor A., vol. II, f. 352-356)

În continuare, s-a reținut că martora A., menajeră la locuința lui R., a declarat că P. și soția acestuia l-au vizitat pe R. la, participând la o petrecere cu prieteni și rude apropiate, declarație acre se coroborează cu declarația martorului P..

„Am fost angajată pe SC T. SRL până acum 5 ani în funcția de menajeră, însă mi-am desfășurat activitatea în locuința lui T. din

În prezent îmi desfășor activitatea tot în locuința acestuia însă fără a avea încheiat un contract de muncă. În principal mă ocup de pregătirea meselor pentru T. și familia acestuia și uneori ajut la menaj. (...)

Precizez că eu am bucătăria într-o anexă separată și nu am acces la living. Nu știu care era relația dintre aceștia, cred că de afaceri. Anul acesta nu a venit la locuința domnului T. (n.n.T.), însă în anii trecuți l-am văzut, însă nu pot preciza de câte ori.

În ceea ce-l privește pe domnul T. precizez că l-am văzut o singură dată la locuința din a domnului T. cu ocazia unei petreceri organizate la ziua de naștere a doamnei sau a domnului T.. S-a întâmplat prin 2008 sau 2009, era vară și casa era în renovare. Am ieșit în ușă din bucătărie pentru a o vedea mai mult pe doamna T.. La acea petrecere au fost prieteni și rude apropiate.”

(declarație martor A., vol. II, f. 361-363)

Relația apropiată dintre P. și T. s-a reținut că este confirmată și de martorul P., din declarația acestuia rezultând că de la acea dată, C., îl vizita frecvent acasă pe T., aspect despre care martorul a aflat chiar de la acesta din urmă, după ce a asistat la o discuție telefonică în care dădea indicații în legătură cu vizita pe care urma să i-o facă în ziua respectivă la el acasă la

„M-am întâlnit cu R. în 2006 la un restaurant din

Nu mai lucrăm pentru P. la acel moment și acesta m-a trimis la întâlnirea cu T. spunând că mă va plăti pentru cei doi ani și jumătate în care m-am ocupat de demersurile pentru obținerea bunurilor. La această întâlnire R. mi-a spus că vom discuta despre onorariul meu după ce va obține bunurile și că nu are nevoie de mine pentru că lucrează cu firma de avocați T.. T. nu a zis că ar avea asociați.

În timpul discuției cu mine l-a sunat cineva pe care l-a certat că nu a răspuns când l-a sunat anterior și apoi i-a spus să facă pregătirile necesare pentru că vine T. la el acasă în vizită. I-a dat indicații precise cu ce anume îi place lui T. să mănânce și să bea și am tras concluzia că nu era prima dată când T. mergea în vizită la R. acasă. După ce a închis T. s-a scuzat față de mine și mi-a confirmat că în ziua respectivă o să îl viziteze acasă domnul T.. A spus asta ca pe ceva firesc, normal, care se mai întâmplase și anterior. La acea dată domnul T. era

(declarație martor P., vol. II, f. 213-220)

În considerarea și în virtutea acestei relații avute cu T., contrar celor afirmate ca martor, s-a reținut că inculpatul P. a discutat cu acesta, implicându-se pentru ca actele notariale pentru transferul proprietății asupra F.... (proaspăt dobândită la acel moment prin corupție de membrii grupului infracțional cu implicarea decisivă a lui R.) să fie făcute la biroul notarial al soției sale, martora V..

S-a subliniat faptul că din convorbirea telefonică purtată la data de 13 octombrie 2008 de T. cu avocatul R. a rezultat că primul s-a întâlnit cu inculpatul C. și au discutat despre vânzarea F..., despre perfectarea actelor notariale și taxele datorate pentru această tranzacție, martora V. fiind contactată după discuția respectivă în sensul celor discutate, respectiv pentru a încheia contractul.

A fost redată discuției telefonice purtată în ziua de 13.10.2008, ora 21:43, de R., care îl apelează pe R., cu următorul conținut: (vol. III, f. 1-2).

R.: Da.

R.: Scuză-mă că te sun așa târziu.

R.: Te rog!

R.: Ai apucat să vorbești cu M. cumva?

R.: Nu, n-am mai vorbit cu ea.

R.: **Foarte bine ai făcut că uite sunt la masă cu și o să facem actele alea cu soția dânsului.**

R.: OK. Bine, Nicio problemă.

R.: Da.

R.: N-am vorbit că am zis că până nu mi iese aia, nu are rost că știu că tot aia...

R.: Bine ai făcut, uite că s-a brodit bine. Bravo! Scuze de ora târzie. Hai, vorbim.

R.: Te pup, pa.

R.: Pa.

În acest sens, s-a menționat că martora V. a declarat că încă din 2006 T. i-a spus că va obține bunuri din cele pretinse de P., pentru care va face actele la cabinetul său notarial, iar în anul 2008 după obținerea bunului „....” a mers acasă la T., la locuința din a acestuia, la cererea lui, unde a purtat o discuție despre găsirea unei soluții pentru evitarea taxelor datorate pentru vânzarea bunului, discuție pe care i-a relatat-o fostului soț, inculpatului P..

Deși negată, în declarația pe care a dat-o ca martor, întâlnirea avută de inculpatul P. cu R., în cadrul căreia s-a discutat în legătură cu vânzarea F... și cu decizia ca autentificarea contractului să fie făcută de notarul public I., rezultată din convorbirile telefonice interceptate, este confirmată și de martorii R., B., A. și A..

„În 13 octombrie 2008 am fost contactat telefonic de către T. care mi-a spus că este la masă cu și se va încheia contractul la biroul notarial al soției acestuia. La acel moment am realizat că este vorba de I., iar a doua zi am discutat cu aceasta. Nu știu dacă am contactat-o eu sau m-a sunat ea, dar atunci când am vorbit cu aceasta părea că știe despre ce este vorba și mi-a cerut actele pentru a vedea despre ce este vorba în tranzacție și a calcula care este valoarea costurilor notariale.” (declarație martor R., vol. II, f. 335-338)

„Cred că T. a vorbit cu I., dar nu cunosc amănunte. E posibil ca și R. să fi discutat cu acest notar, dar nu cred că avocații stabileau la ce notar să se facă actele.” (declarație martor B., vol. II, f. 382-386).

„Cu oferta primită de la acest notar T. s-a dus și s-a întâlnit cu asociații evrei, cu B. și cu T., și apoi mi-a spus că n-o să colaboreze cu M.. L-am întrebat care este motivul și mi-a spus că nu ține de el și că asociații evrei i-au cerut ca actele să fie întocmite prin cabinetul notarial al I., soția L-am întrebat de ce și T. mi-a spus că așa au hotărât evreii la cererea lui C.. Mi-a spus că a fost dorința acestuia ca actele să fie făcute la cabinetul notarial al soției sale. Nu știu dacă T. s-a întâlnit personal cu T., dar precizez că la ziua lui T. în T. și T. au avut mai multe discuții singuri.” (declarație martor A., vol. II, f. 352-356)

„Despre afacerea cu P. am aflat de la T. prin anul 2006, acesta spunându-mi că un grup de investitori au intenția să preia o parte din bunurile pe care le pretindea acesta, întrucât nu avea bani și căuta investitori. Prin perioada 2007-2008 am aflat tot de la T. cu afacerea cu prințul este în derulare însă nu mi-a dat amănunte. Nu mi-a spus cine se ocupă de această afacere în România.” (declarație de inculpat A. dosarP/2015, vol. II, f.199-204)

„Despre implicarea lui T. în procedurile de retrocedare a unor bunuri pretinse de P. am aflat de la acesta la o masă (eveniment) în campanie, dar nu-mi amintesc să fi fost cineva de față. Tot atunci mi-a spus că partenerul său în această afacere este R. Numele lui B. a fost pomenit în anumite discuții la care am asistat dar nu-mi amintesc contextul”. (declarație martor V., vol. II, f. 205-212)

S-a reținut că, toate aceste probe analizate mai sus confirmă, fără dubiu, faptul că inculpatul P. a avut cunoștință de „afacerea cu P.” derulată de membrii grupului infracțional format din T., S., S., M., A., iar în virtutea relației avute cu aceștia, cunoscând faptele imputate, inclusiv faptul că aceștia s-ar fi folosit în acțiunea de traficare a influenței de relația profesională sau de prietenie avută cu acesta, a declarat necorespunzător adevărului cu privire la anumite fapte și împrejurări ale cauzei și a omis să menționeze altele asupra cărora a fost expres întrebat.

Dacă inculpatul ar fi declarat adevărul și ar fi precizat amănunte legate de relația reală existentă între T., M., S. și T. și demersurile întreprinse de aceștia pentru obținerea bunurilor revendicate de P., aspecte de care avea cunoștință, esențiale raportat la infracțiunile de corupție investigate, ar fi contribuit hotărâtor la aflarea adevărului și în final la tragerea la răspundere penală a acestora.

S-a avut în vedere faptul că dovedirea grupului infracțional și a activității membrilor acestuia, în principal în ce privește relația cu cumpărătorul de

influență, a presupus și dovedirea relației personale între aceste persoane, precum și dovedirea împrejurărilor în care M. a devenit la și a competenței/influenței reale avute de acesta în cadrul Guvernului României, în condițiile în care s-a folosit de această calitate de pentru întărirea convingerii cumpărătorului de influență că grupul infracțional poate obține bunurile revendicate tocmai prin această influență avută în lumea politică la cel mai înalt nivel.

De asemenea, inculpatul ar fi putut oferi amănunte decisive și pentru dovedirea activității grupului infracțional și a relațiilor între membrii acestuia și pentru perioada ulterioară încetării valabilității mandatelor de siguranță națională, din cuprinsul proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate în noiembrie-decembrie 2015 rezultând că acesta a avut contacte permanente cu T. și A. în toată această perioadă. Aceasta mai ales în condițiile în care inculpații membrii grupului infracțional fie nu au dat declarații, fie au negat aceste legături infracționale, iar declarația martorului P., apreciată prin prisma poziției sale în statul român, dacă ar fi fost corespunzătoare adevărului ar fi contribuit la dovedirea activității infracționale cercetate în cauză.

De asemenea, s-a subliniat faptul că înainte de apariția comunicatului DNA cu privire la acuzațiile formulate în dosarul .../P/2015, în mass media au apărut articole în legătură cu P. și revendicarea de către acesta de bunuri și chiar despre parte din activitatea cercetată ulterior în dosar privind implicarea lui R. și a asociaților săi israelieni, T. și B., astfel că inculpatul, persoană implicată în viața publică din România, a avut cunoștință și din presă de aceasta (vezi articole de presă din vol. IV).

În continuare, s-a reținut că declarația inculpatului P. este mincinoasă nu numai în privința relației avute cu membrii grupului infracțional și a cunoașterii activității acestora, dar și în privința intermedierei unor întâlniri cu alți politicieni, aflați în conducerea statului după încetarea mandatului său, cu care doreau să intre în contact.

S-a precizat că intermedierea acestor întâlniri a rezultat din convorbirile telefonice interceptate, audierea ca martor a lui P. impunându-se și prin prisma faptului că din ansamblul probelor administrate în dosarul .../P/2015 în activitatea de traficare a influenței membrii grupului infracțional au pretins față de A. că au cunoștințele necesare la cel mai înalt nivel în statul român pentru a obține bunurile revendicate de acesta. Declarația martorului P. s-a considerat utilă pentru lămurirea aspectelor privitoare la aceste întâlniri și discuțiile purtate.

În legătură cu aceste aspecte în declarația dată ca martor, inculpatul fiind întrebat în mod expres dacă a intermediat sau a pus în legătură pe T. cu alți politicieni, a negat aceasta, fără a face orice fel de precizări:

„Nu (T. nu mi-a cerut să-l prezint altor politicieni, membrii ai Guvernului sau reprezentanților unor instituții publice din România, n.n.)” (declarație martor P. în dosarP/2015, vol. II, f. 46-51)

S-a reținut în cuprinsul actului de sesizare că declarația este mincinoasă fiind contrazisă atât de convorbirile telefonice purtate de inculpat cu T. din care rezultă că inculpatul a intermediat întâlniri între acesta și al de la acel moment, V., întâlniri confirmate de acesta din urmă în declarația dată în cauză în calitate de martor.

A fost redată discuția telefonică purtată în ziua de 02.04.2012, ora 11:17:56, de T., care îl contactează pe C., cu următorul conținut: (vol. III, f. 193-194)

T.: Foarte bine. La ce oră vrei să stabilim?

C.: Ceva de genul... 17:00?

T.: Foarte bine. Unde?

C.: Vrei... **vrei ca eu să aranjez ceva cu celălalt tip?**

T.: Dacă e posibil, da.

C.: Bine, nu știu când va fi el disponibil, dar pot să mă întâlnesc cu el la

.....

T.: OK.

C.: Deci... pot să-l întreb.

T.: OK. Dacă nu, mă întâlnesc cu tine. Dacă putem să aranjăm pentru azi sau mâine cu el...

C.: OK.

De asemenea, s-a redat discuția telefonică purtată în ziua de 02.04.2012, ora 16:24:39, de T., care a fost contactat de C., cu următorul conținut: (vol. III, f. 195-197)

C.: Bine, **ce pot să-ți spun este că am discutat cu prietenul meu, cu care intenționezi să te vezi...**

T.: Da.

C.: **și va fi disponibil doar mâine la 09:45. E Ok pentru tine?**

T.: De dimineață?

C.: Da.

T.: Da, nicio problemă.

C.: Ok. Bine.

T.: **La tine?**

C.: **Da, la... la mine.**

T.: **09:45. Perfect.**

C.: Da. Dacă vrei să discuți cu mine alte chestiuni, poți să vii mai devreme și ...

T.: OK.

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 04.06.2012, ora 17.43.30, de T., care îl contactează pe C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 250-251)**

T.: Hello!

T.: E în București, nu?

T.: Acasă la mine, în București, da. Tot acolo unde ne-am întâlnit și data trecută.

T.: Ok. Sunt pe drum.

T.: Bine. By!

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 01.07.2012, ora 13:59:15, de T., care îl contactează pe C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 259-261)**.

(...)

T.: Spune-i că, în principiu, e ok, trebuie să-mi schimb avionul, dar voi știu sigur în următoarele două ore.

C.: Ok. Am insistat, dar azi pentru el... Ți-am spus, la 18:00 avem o întâlnire...

T.: Da, ok.

C.: Și după aceea merge la A.... pentru o dezbatere. Mi-a spus că mâine dimineață nu este posibil, pentru că va fi foarte ocupat cu treburile curente și cu cabinetul și ar prefera un prânz liniștit împreună. Cel mai liniștit loc este la biroul lui, unde vom manca pizza sau sandwich-uri și vom putea discuta.

Redarea discuției telefonice purtată în ziua de 23.07.2012, ora 18.36.57, de T., care îl contactează pe C., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 266-267)**

T.: Ok. O să-ți scriu ceva, ok, pe mail.

T.: Dar dacă ai ceva important de zis, ne putem întâlni după. Cred că termin întâlnirea pe la 20.00 sau cel târziu pe la 20.30. Și te pot vedea atunci

T.: Ok. Atunci, fă asta și..mergi să-l vezi și pe P....? (... n.n.)

T.: Nu, fără el.

T.: În cazul acesta, nu-i așa urgent, adică poate aștepta pentru mai târziu. Sună-mă oricât de târziu și voi veni.

„Sigur C. nu mi-a intermediat vreo întâlnire cu T. până în anul 2012. M-am întâlnit cu T. de mai multe ori în București, în anul 2012 sau 2013, nu mai rețin exact. Au fost întâlniri private, la care nu îmi amintesc dacă a participat și C., dar este posibil. Știu că T. și D. aveau o relație apropiată și m-am întâlnit o dată sau de mai multe ori, nu rețin, cu amândoi. Precizez că T. nu a fost niciodată consultantul meu politic și nici D., dar de fiecare dată când m-am întâlnit cu aceștia am discutat despre politică.

(...)

Da, (T. n.n.) a încercat să îmi prezinte avantajele pentru statul român din acest proiect. Nu m-a influențat însă în nici un fel cu analizele politice pe care le-a făcut în ce privește deciziile politice legate de acest proiect și nici în

general. T. a prezentat punctul de vedere al acționarilor proiectului R...., dar nu mi-a zis exact cine sunt acești acționari. E posibil să mă fi întâlnit cu B., dar nu mai rețin amănunte. Știu că S. e unul dintre acționarii de la R...., dar nu cel majoritar.

(...)

Da, cred că o dată ne-am întâlnit acasă la acesta (cu T. n.n.). L-am găsit pe T. acasă la domnul T. la care eu m-am dus pentru discuții politice. Întâlnirea cred că a fost în anul 2014 iar discuția a fost în legătură cu formarea unui nou partid politic de către domnul T.. Nu îmi amintesc ca în anul 2012 să mă fi întâlnit cu T. acasă la domnul T..

(...)

Au fost și cazuri în care C. mi-a spus că vine T. în România și m-a invitat să mă întâlnesc cu ei. Discuțiile au fost de fiecare dată politice.

(...)

Doresc să precizez că în 25 aprilie m-am întâlnit cu T. la Belgrad, unde erau alegeri parlamentare, și eu și el am sprijinit același candidat. A fost nemulțumit de faptul că este urmărit penal în România, considerând că este acuzat pe nedrept. Mi-a zis că are un avocat în Românie, dar nu rețin numele. Nu și-a exprimat intenția de a veni în România pentru acest proces penal.”
(declarație martor P., vol. II, f. 397-400)

În ceea ce privește infracțiunea de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal, pentru care s-a dispus de asemenea punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului P., s-a reținut în actul de sesizare că, din cele expuse mai sus rezultă că, în esență, **întreaga declarație pe care a dat-o ca martor este mincinoasă**, prin aceasta urmărind împiedicarea sau îngreunarea cercetărilor și tragerea la răspundere penală a persoanelor cercetate în dosarulP/2015 pentru infracțiuni de corupție și constituire grup infracțional în vederea comiterii unor astfel de infracțiuni, raportat la relațiile personale avute cu aceștia, membrii ai grupului infracțional, și la împrejurarea că avea cunoștință despre faptele pentru care aceștia sunt cercetați, cunoscute în spațiul public la momentul la care a fost audiat ca martor.

Faptul că prin declarațiile mincinoase date în cauză ca martor inculpatul P. a urmărit favorizarea persoanelor cercetate (T., T., A., M.), persoane cu care avea și are în continuare relații personale apropiate, rezultă și din poziția sa publică, exprimată atât înaintea audierii sale, cât și ulterior, preluată de mass media, din care rezultă că avea cunoștință despre faptele pentru care aceste persoane sunt cercetate, cunoscute în spațiul public conform propriei afirmații. Urmărind împiedicarea sau îngreunarea cercetărilor în vederea tragerii la răspundere penală a inculpaților cercetați în dosarulP/2015, inculpatul P. a acționat prin aceste declarații publice cu intenția de a crea o stare de confuzie în ceea ce privește relația sa cu respectivele persoane, inculpați în dosarul

.../P/2015 și ulterior trimiși în judecată prin rechizitoriu, creând un orizont de așteptare în legătură cu relațiile cu aceștia.

În acest sens, s-a menționat, spre exemplu, faptul că imediat după comunicatul din data de 10.12.2015 al DNA, în care s-au menționat acuzațiile aduse membrilor grupului infracțional (din care făcea parte și M.), făcându-se precizarea că au promis că pot influența procedurile de retrocedare pretinzând că au relații în lumea politică și în justiție la cel mai înalt nivel (... al ..., serviciile unei firme de avocatură de top etc), în aceeași zi inculpatul P. a dat interviuri în care a precizat că apropierea între el și M. este „exagerată și nu are niciun fel de justificare”, întrucât nu fost ... lui și nu a lucrat în ... lui, afirmații nereale (așa cum am arătat în expunerea de mai sus), făcute tocmai pentru a duce în derizoriu acuzațiile și a influența eventuale decizii care urmau a fi luate față de inculpați (față de care s-a dispus reținerea și au fost prezentate cu propunere de arestare preventivă judecătorului). (vezi articole de presă din **vol. IV**)

De asemenea, din convorbirile telefonice purtate de inculpatul P. în perioada noiembrie-decembrie 2015, interceptate în baza mandatului de supraveghere tehnică emis în prealabil de judecător, s-a apreciat că rezultă că acesta a păstrat o relație apropiată cu T. (cu care folosește un limbaj familiar, prezentând detalii despre activitatea curentă a membrilor familiei), cu care insistă să se întâlnească, în Israel sau în altă țară din Europa. Convorbirea este din 07 decembrie 2015, după ce fosta soție, V., fusese audiată ca martor la DNA, fiindu-i solicitate acte în legătură cu vânzarea F... (în legătură cu care martora a declarat la momentul respectiv că T. a fost implicat).

A fost redată discuția telefonică purtată în ziua de 07.12.2015, ora 19:58:51, de P., care este contactat de T., cu următorul conținut: (**vol. III, f. 428-430**)

C.: Bună, T.!

T.: Bună, C.!

C.: Bună!

T.: Ce faci?

C.: Sunt bine, sunt bine. Te-am sunat, cred că în urmă cu 10 zile în urmă.

T.: Serios?

C.: Da, pentru a-ți comunica faptul că nu vom veni în Israel dintr-un motiv simplu: soția mea a fost foarte speriată după atacurile teroriste care au avut loc, mi-a spus: Nu am curaj să merg. I-am spus: Vei fi în siguranță. A spus: Nu!

T.: A, nu e relaxată?

C.: Da, presupun, dar asta a fost ideea care era în spatele telefonului meu. Nu ai văzut apelul meu?

(...)

T.: *Are o influență mare. Poate găsim un alt loc în care să poți veni, să luăm o cină plăcută sau un prânz, orice, pentru a discuta, dacă nu la Tel Aviv, poate la Milano sau Viena.*

C.: *La Viena ar fi perfect, pentru că este destul de aproape.*

T.: *Numai să-mi spui când, pentru că sunt în Viena în fiecare săptămână și pot veni în funcție de programul tău.*

C.: *Înțeleg, o.k., voi verifica agenda, poate săptămâna viitoare putem găsi, îți știi programul?*

(...)

T.: *Minunat! Ce face familia ta?*

C.: *Familia este bine,,,,, L....*

T.: *Și cel?*

C.: *Cel*

T.: *Da, aste se întâmplă tuturor.*

C.: *Da.*

T.: *Sunt pe cale să experimentez curând,*

C.: *Cum este?*

T.: *Minunat, minunat.*

(...)

C.: *Perfect! Nu intenționezi să vii la București?*

T.: *Nu pe termen scurt, pentru că nu am nimic de făcut acolo.*

C.: *Înțeleg, bine!*

T.: *O.k.? Perfect!*

Împrejurarea că inculpatul a avut cunoștință de dosarul penal instrumentat de DNA înainte de formularea oficială a unor acuzații împotriva persoanelor cercetate s-a apreciat că rezultă din convorbirea telefonică purtată de martora V. în data de 03.12.2015 cu soțul acesteia, privitoare la modificarea programului urmare a necesității prezentării sale la DNA,, căruia în mod evident i s-a dat o explicație pentru aceasta:

S-a redat discuția telefonică purtată în ziua de 03.12.2015, ora 17:12:32, de V., cu următorul conținut: **(vol. III, f. 412-414)**

V.: (...) *Ce e cu citația, măi iubire?*

V.: *Păi ce să fie mai mult decât ți-am zis?...(neinteligibil – n.n.)...*

V.: *Cu pădurile lu' ... familiei ...*

V.: *Martor, același dosar ... Da. Probabil că vor o declarație. Că, na, tre' să-ți ia o declarație de martor.*

V.: *Păi și tre' să te duci până acolo, fizic? E pe bune asta?*

V.: *Poți să crezi? Da, da, da...*

V.: *Vai de capul meu!*

(...)

V.: *Și sau ...?*

V.: *Nu știu dacă are lecții. Habar n-am.*

V.: *Și ce faci cu el?*

V.: *Nimica. N-o să mai vină în weekendul ăsta aicea, o să stea tot cu C..
Și-a exprimat dorința și nu mă pot opune (...)*

2. Date privind urmărirea penală

Prin ordonanța procurorului din data de 16.05.2016 s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspecții:

- P. pentru comiterea infracțiunilor de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal și favorizarea infractorului prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal;

- M. pentru comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal.

Prin ordonanța procurorului din data de 06.06.2016 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva lui P. pentru comiterea infracțiunilor de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal și favorizarea infractorului prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal.

Prin ordonanța procurorului din data de 06.06.2016 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva lui M. pentru comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal.

Urmărirea penală s-a efectuat în prezenta cauză de către DNA - Serviciul Teritorial Brașov având în vedere că dosarul a fost disjuns din dosarulP/2015 și potrivit art. 63 Cod procedură penală raportat la art. 44 Cod procedură penală favorizarea făptuitorului este de competența organului judiciar care a efectuat urmărirea penală cu privire la infracțiunile la care aceasta se referă.

3. Mijloace de probă

S-a reținut din partea acușării că starea de fapt expusă mai sus este dovedită prin:

VOLUMUL I: Rechizitoriul întocmit la data de 17.06.2016 în dosarul nr.P/2015 instrumentat de către DNA-ST Brașov – fila 5-392.

VOLUMUL II: declarația martorului P., consemnată în dosarul nr.P/2015 – fila 46-51; declarația martorului M., consemnată în dosarul nr.P/2015 – fila 52-56; adresa nr. 15A/1128/RU/19.04.2016 a Guvernului României - Secretariatul General privind perioada și funcția ocupată de inculpatul M. în cadrul acestei instituții împreună cu documentele anexate – fila 57-71; adresa nr. 15A/1324/RU/04.05.2016 a Guvernului României și documentele anexate – fila 72-75; documente mass-media privindu-l pe inculpatul M. – fila 76-88; declarația suspectului A. – fila 89-110 consemnată la data de 23.04.2015 – fila 89-100; consemnată la data de 11.12.2015 – fila 101-

110; declarația inculpatului A. – fila 111-119; plângerea penală formulată de A. la data de 23.01.2015 – fila 120-130; denunț formulat de A. la data de 15.04.2015 – fila 131-144; declarația suspectei A. – fila 145-170 consemnată la data de 06.05.2015 – fila 145-154 consemnată la data de 08.01.2016 – fila 155-170; declarația suspectului R. – fila 171-175; declarația suspectului T. – fila 176-181; declarația suspectului M. – fila 182-189; declarația inculpatului M. – fila 190-198; declarația inculpatului A. – fila 199-204; declarația martorului V. – fila 205-212; consemnată la data de 04.12.2015 – fila 205-207; consemnată la data de 19.04.2016 – fila 208-212; declarația martorului P. – fila 213-220; declarația martorului M. – fila 221-226; declarația martorului A. – fila 227-237; consemnată la data de 09.03.2016 – fila 227-234; consemnată la data de 08.04.2016 – fila 235-237; declarația martorului B. – fila 238-263; consemnată la data de 21.12.2015 – fila 238-246; consemnată la data de 26.02.2016 – fila 247-256; consemnată la data de 26.02.2016 – fila 257-263; declarația suspectului O. – fila 264-272; consemnată la data de 09.12.2015 – fila 264-270; consemnată la data de 12.01.2016 – fila 271-272; procesul-verbal încheiat la data de 23.05.2016 cu ocazia verificării și identificării unor documente de interes în cadrul materialului rezultat ca urmare a perchezițiilor informatice efectuate asupra mediilor de stocare ridicate cu ocazia perchezițiilor domiciliare realizate la locuințele inculpatului A. împreună cu documentele anexate – fila 273-320; declarația martorului A., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 321-325; declarația martorului M., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 326-330; declarația martorului T., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 331-334; declarația martorului R., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 335-338; declarația martorului M., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 339-343; declarația martorului A., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 344-347; declarația martorului M., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 348-351; declarația martorului A., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 352-356; declarația martorului P., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 357-360; declarația martorului A., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 361-363; declarația martorului G., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 368-371; declarația martorului F., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 372-375; declarația martorului L., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 376-381; declarația martorului B., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 382-386; declarația martorului C., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 387-390; declarația martorului V., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 391-396; declarația martorului P., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 397-400; declarația martorului C., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 401-404; declarația martorului C., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 405-407;

declarația martorului P., consemnată în dosarul nr.P/2016 – fila 408-411; memoriu depus de inculpatul P. prin apărătorul său ales, avocat A., înregistrat la ST Brașov la data de 22.06.2016 – fila 416-425;

VOLUMUL III: procesele-verbale de consemnare a rezultatului unor activități de supraveghere tehnică și de redare a unor convorbiri și comunicări telefonice (perioada 13.10.2008-07.12.2015) – fila 1-430;

VOLUMUL IV: procesul verbal întocmit la data de 21.06.2016 urmare a Ordonanței procurorului din data de 17.06.2016 prin care se dispune efectuarea de verificări pe internet cu privire la luările de poziție redade de mass-media ale inculpatului C. referitoare la activitatea DNA raportat la datele în care această instituție a făcut public prin comunicate de presă stadiul cercetărilor în dosarul penal nr.P/2015 împreună cu documentele anexate – fila 2-133; articole de interes prezentate în mass-media, referitoare la persoanele cercetate în dosarul nr.P/2015 (în limba ebraică, engleză și română) – fila 134-240; adresa de răspuns remisă prin mail de către P... și documentele anexate, respectiv contractele de consultanță încheiate în perioada 2007-2008 cu A. și T., precum și cu firmele patronate de aceștia – fila 241-284; procesul-verbal încheiat la data de 21.06.2016 cu ocazia selectării și atașării următoarelor documente identificate cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la SC M. SRL: contractul de donație nr. 95/20.09.2007 încheiat între S.C. D. SRL și P...; contractul de donație nr. 101/25.09.2007 încheiat între S.C. D. SRL și P...; contractul de donație nr. 45/18.05.2007 încheiat între S.C. D. SRL și P...; contractul de sponsorizare fără număr și fără dată încheiat între S.C. D. SRL și P...; contractul de publicitate nr. 95/09.04.2012 încheiat între S.C. D. SRL și P... și înscrisuri privind executarea acestuia, fila 285-309; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC M. SRL – fila 310-314; adresa nr. 473712/02.12.2015 a ONRC și documentele anexate (copie conform cu originalul), respectiv istoricul de la înființare până în prezent pentru următoarele societăți comerciale: L. SRL, T. SRL, R. SRL, H. SRL – fila 315-329; documente privind offshor-ul R. Limited – fila 330-428; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC D. SRL – fila 429-431; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC E. SRL – fila 432-433; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC F. SRL – fila 434-436; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC M. SRL – fila 437-449; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC E. SA – fila 441; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC G. SRL – fila 442; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC L. SRL – fila 443; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC M. SA – fila 444; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC P. SRL – fila 445; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC B... SRL – fila 446-448; date privind SC B...

SRL – fila 449-452; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC T. SRL – fila 453; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC G. SRL – fila 454; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC C. SRL – fila 455-457; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC L. SRL – fila 458-461; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC I. SRL – fila 462; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC G. SRL – fila 463-473; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC M. SRL – fila 474-481; date obținute de ONRC privind asociații și administratorul SC L. SRL – fila 482.

B. CAMERA PRELIMINARĂ

Ca urmare a trimiterii în judecată a inculpaților P. și M. trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.P/2016 din 6 iulie 2016, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 7 iulie 2016, constituind obiectul dosarului nr...../1/2016.

Prin **încheierea nr.1050 din 28 noiembrie 2016**, Judecătorul de Cameră preliminară a dispus următoarele:

- a admis excepția necompetenței după calitatea persoanei, formulată de inculpatul M., trimis în judecată prin rechizitoriul nr...../P/2016 din 6 iulie 2016 al Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art.273 alin.1 din Codul penal. În baza dispozițiilor art.47 alin.2, art.50 alin.1 din Codul de procedură penală, cu referire la art.36 alin.1 lit. c și art.41 alin.1 lit. a din Codul de procedură penală, a dispus declinarea competenței către Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Brașov, dispunându-se ca instanței competente să i se trimită -dosarul nr...../P/2016 al Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov (4 (patru) volume de urmărire penală); -cererile și excepțiile formulate de inculpatul M.; -răspunsul procurorului referitor cererilor și excepțiilor formulate de inculpatul M.;
- în baza art.346 alin.1 cu referire la art.345 alin.1 din Codul de procedură penală, a respins, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpatul P.. În baza art.346 alin.1 din Codul de procedură penală, a constatat competența și legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu rechizitoriul nr.P/2016 din 6 iulie

2016, emis de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, privind pe inculpatul P., legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. A dispus începerea judecării în cauza privind pe inculpatul P. cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin.1 din Cod penal și de favorizarea făptuitorului, prevăzută de art.269 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea art.38 alin.2 din Codul penal.

Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpatul P., fiind respinsă, ca nefondată, prin încheierea nr.13/C din 10.02.2017 pronunțată în dosarul nr...../1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală.

C. JUDECATA

I. Cercetarea judecătorească:

În cursul judecării, după prezentarea, în ședință publică, a actului de sesizare, la termenul de judecată din **14 martie 2017**, Înalta Curte, conform dispozițiilor art.374 alin.2 și 4 Cod procedură penală, i-a explicat inculpatului în ce constă învinuirea, l-a înștiințat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări, în mod nemijlocit, martorilor, cât și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește necesar, l-a întrebat dacă solicită ca judecarea să se facă numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de acesta, în cazul în care recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, poziția inculpatului, în acest sens, fiind consemnată într-o declarație (fila 21 vol.2 dosar instanță fond).

La termenul de judecată din **11 aprilie 2017** Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art.378 și art.382 Cod procedură penală, cu referire la art.110 alin.1-4 Cod procedură penală, a procedat la audierea inculpatului P., răspunsurile acestuia fiind consemnate în cuprinsul declarației care a fost atașată la dosar, ulterior semnării ei de către inculpat și apărătorul ales al acestuia.

Prin aceeași încheiere, punând în discuție în raport de dispozițiile art.374 alin. 5-7 Cod procedură penală cererile de probe formulate, s-a dispus admiterea cererii de probe formulată de inculpatul P. și, în parte, cererea de probe formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție și s-a dispus încuviințarea audierii martorilor : V., A., P., M., A., A., R., A., A., M., M., C., P., C., C., precum și a martorilor T., M., M.. S-a respins proba formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție constând în audierea martorilor B., O., A., V. și P., apreciind că martorii propuși a fi audiați în cauză atât de inculpat cât

și de parchet, mai sus menționați, este suficientă, utilă și concludentă cauzei. S-a admis în principiu cererea de probe formulată de inculpatul P. privind admiterea în principiu a probei cu înscrisuri, în măsura în care la momentul respectiv va rezulta necesitatea administrării acesteia și în ceea ce privește proba solicitată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție referitoare la înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală o consideră administrată, având în vedere înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală nr...../P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Serviciul Teritorial Brașov, Volumele I-IV. S-a respins proba solicitată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție constând în audierea în ședință publică a convorbirilor telefonice indicate în cererea de probe.

La termenul din **25 aprilie 2017**, Înalta Curte, în temeiul art.381-382 și art.119 și următoarele din Codul de procedură penală a procedat la audierea martorilor V. (filele 30-31 vol 3) și A. (filele 33-34 vol 3).

La termenul din **23 mai 2017**, Înalta Curte, în temeiul art.381-382 și art.119 și următoarele din Codul de procedură penală a procedat la audierea martorilor M. (filele 43-44 vol 3) și P. (filele 45-46), la termenul din **20 iunie 2017** s-a constatat lipsa martorilor și s-a acordat termen la **5 septembrie 2017**.

La termenul de judecată din data de 5 septembrie 2017, având în vedere procesul-verbal din data de 4 septembrie 2017 referitor la Hotărârea Colegiului de Conducere al Inaltei Curți de Casație și Justiție, *Înalta Curte, față de modificarea componenței completului de judecată și față de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Beraru contra României și cauza Cutean împotriva României, a dispus reluarea cercetării judecătorești în cauză, în vederea respectării principiului nemijlocirii administrării mijloacelor de probă, în temeiul art.374 alin.5-7 Cod procedură penală*. Prin urmare, s-a dispus reluarea cercetării judecătorești, admiterea probei testimoniale solicitate de inculpatul P. și, în parte, proba testimonială solicitată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție și încuviințarea audierii martorilor: V., A., P., M., A., A., R., A., A., M., M., C., P., C., C., precum și a martorilor T., M., M..

S-a respins proba testimonială solicitată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție, privind audierea martorilor B., O., A., V. și P.. S-a admis proba cu înscrisuri formulată de inculpatul P., în măsura în care la momentul respectiv va rezulta necesitatea administrării acesteia. De asemenea, proba cu înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală solicitată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție a fost consideră administrată, având în vedere înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală nr...../P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională

Anticorupție Serviciul Teritorial Brașov, Volumele I-IV. S-a respins proba solicitată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție constând în audierea în ședință publică a convorbirilor telefonice indicate în cererea de probe.

La termenul de judecată din **3 octombrie 2017**, Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art.378 și art.382 Cod procedură penală, a procedat la audierea inculpatului P., declarație filele 78-79, vol. III.

La termenul de judecată din **31 octombrie 2017**, în conformitate cu dispozițiile art.381, art.382, potrivit art.121 s-a procedat la audierea martorilor M. (fila 89-90 vol. 3), A. (filele 94-95 vol. 3) și P. (fila 92 vol. 3). La termenul de judecată din **28 noiembrie 2017**, în conformitate cu dispozițiile art.381, art.382, potrivit art.121 s-a procedat la audierea martorilor V. (fila 103 vol. 3) și R. (filele 105-106 vol. 3).

La termenul de judecată din **28 noiembrie 2017**, în conformitate cu dispozițiile art.381, art.382, potrivit art.121 Cod procedură penală, Înalta Curte a procedat la audierea martorului R. (filele 105-106 vol. 3). În ceea ce o privește pe V. (fila 103 vol. 3), aceasta s-a prevalat de dispozițiile art.117 alin.1 lit.b) din Codul de procedură penală, refuzând a declara în calitate de martor, dat fiind că este fosta soție a inculpatului P..

În continuare, la termenul de judecată din data de **30 ianuarie 2018**, s-a procedat la audierea martorilor M. (filele 170-171 vol. 3), A. (filele 172-173 vol. 3), M. (filele 174-175 vol. 3), A. (fila 176 vol. 3) și s-a emis o adresă către DNA – Serviciul Teritorial Brașov pentru înaintarea ordonanței de începere a urmăririi penale cu privire la faptă și la persoană a martorului M., ca urmare a sesizării, din oficiu, a reprezentantului Ministerului Public (la ședința de judecată din 23.05.2017, proces verbal de sesizare din oficiu din 15.06.2017, filele 59-60 vol. 3) pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă. Totodată, în cursul audierii martorului A., reprezentantul Ministerului Public s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă în concurs cu infracțiunea de favorizare a infractorului (proces verbal de sesizare din oficiu din 06.02.2018, filele 276-277 vol. 3).

Înalta Curte, în vederea continuării cercetării judecătorești, în raport de dispozițiile ar.376 Cod procedură penală, a procedat la audierea martorilor C. (filele 280-281 vol. 3) și P. (fila 283 vol. 3) la termenul de judecată din **15 februarie 2018**.

La termenul de judecată din **21 martie 2018** au fost audiați martorii C. (filele 21-22, vol. 4), M. (filele 23-24, vol. 4), C. (filele 25-26, vol. 4), iar cu privire la martorul M. (filele 27-28, vol. 4), Înalta Curte, în raport de dispozițiile art.115 alin.1 teza finală din Codul de procedură penală a revenit asupra dispoziției cuprinsă în încheierea din 5 septembrie 2017 referitoare la audierea

în calitate de martor a acestuia, având în vedere calitatea inițială în cauză, respectiv de inculpat.

La termenul de judecată din **16 aprilie 2018** au fost audiați martorii A. (filele 118-119, vol.4), A. (declarație filele 113-115, vol. 4) și T. (filele 116-117, vol. 4) și a fost acordat termen de judecată pentru dezbateri la data de 8 mai 2018.

La termenul de judecată din **8 mai 2018**, Înalta Curte, în raport de dispozițiile art.386 alin.1 din Codul de procedură penală, a pus în discuție cererea de schimbarea încadrării juridice formulată de apărătorul ales al inculpatului P. din cele două infracțiuni într-o singură infracțiune, respectiv cea de măturie mincinoasă. Apărarea inculpatului a susținut că, încă din cursul urmăririi penale, a arătat printr-un memoriu adresat procurorului, care a rămas fără răspuns, că nu se poate aborda penal prin prisma concursului ideal de infracțiuni, infracțiunea de măturie mincinoasă și infracțiunea de favorizarea făptuitorului. În opinia sa, infracțiunea de măturie mincinoasă este o variantă a infracțiunii de favorizarea făptuitorului, iar prin aplicarea adagiului *specialia generalia derogant*, obiectul care protejează înfăptuirea justiției în cauza de față este asigurat prin infracțiunea de măturie mincinoasă care este o specie a infracțiunii generale de favorizare a infractorului.

II. Apărările inculpatului P. la acuzațiile aduse prin rechizitoriu (sinteză):

Inculpatul P., în temeiul art.390 din Codul de procedură penală, a depus concluzii scrise prin care a solicitat :

1. Excluderea și eliminarea din dosar a proceselor-verbale de redare în care s-au consemnat convorbirile purtate în perioada 13.10.2008 - 20.10.2014 ca urmare a interceptărilor realizate în baza mandatelor de supraveghere pentru siguranță națională emise în aplicarea disp. art.3 lit.f din Legea nr.51/1991, având în vedere Deciziile Curții Constituționale a României nr.91 din 18 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr.348 din 20.04.2018 și nr. 802 din 5 Decembrie 2017 publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 116 din 06.02.2018, precum și art. 6 și art. 8 din C.E.D.O., art. 21, art. 26 și art. 147 alin. (4) din Constituția României și art. 2, art. 8 și art. 11 C.P.P..

În motivarea solicitării, a susținut că, ansamblul demonstrațiilor cuprinse în cele două decizii susțin pe deplin nelegalitatea probelor invocate încă din faza camerei preliminare (evident, conform Deciziei C.C.R. nr. 1/2004 publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 123 din 19 februarie 2014 cu privire la efectele deciziilor sale, C.C.R. a statuat în mod constant ca "potrivit art. 147 alin. 4 din Constituție caracterul general obligatoriu vizează nu numai dispozitivul Deciziilor C.C.R., ci și considerentele pe care se sprijină acesta" -

par. 77). S-a arătat că oricum conținutul convorbirilor este nerelevant în cauză, nesuținând sub nicio formă acuzațiile, însă, această cerere a fost bazată pe realitatea juridică atestată în prezent de considerentele invocate mai sus, care confirmă implicit și susținerile apărării formulate la momentul camerei preliminare și respinse de instanță.

2. În raport de pretinsele infracțiuni de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod Penal, a solicitat, în principal: *A. În temeiul disp. art. 396 alin. 5 rap. la art.16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală să se dispună achitarea, întrucât fapta nu există, iar în subsidiar: în temeiul disp. art. 396 alin. 5, rap. la art.16 alin. 1, lit. b, teza I din Codul de procedură penală, achitarea inculpatului P., întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală; în temeiul disp. art.396 alin. 5, rap. la art. 16 alin. 1, lit. b, teza a II-a din Codul de procedură penală, a solicitat achitarea inculpatului, întrucât fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege; în temeiul disp. art. 396 alin. 5, rap. la art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, a solicitat achitarea întrucât nu există probe că a săvârșit infracțiunile.*

În ceea ce privește analiza materialului probator prin prisma acuzațiilor cuprinse în actul de sesizare, s-a susținut că la data de 22.06.2016, printr-un memoriu adresat procurorului anchetator (la care nu a primit niciun răspuns), argumentat în fapt și în drept, apărătorul a solicitat clasarea cauzei întrucât inculpatul nu a săvârșit nicio infracțiune (fapta de care a fost acuzat nefiind prevăzută de legea penală).

În cuprinsul memoriului s-a arătat că prin ordonanța din data de 16.05.2016 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de P. și prin ordonanța din 06.06.2016 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale cu privire la pretinsa săvârșire a infracțiunilor de mărturie mincinoasă, constând în aceea că „fiind audiat în calitate de martor la data de 15.04.2016 în dosarul .../P/2015, în depoziția luată sub jurământ acesta a făcut declarații necorespunzătoare adevărului și nu a spus tot ce știe în legătură cu împrejurări esențiale ale cauzei asupra cărora a fost întrebat”, și favorizarea făptuitorului, constând în aceea că „a făcut aceste afirmații mincinoase și nu a spus tot ce știe în legătură cu împrejurări esențiale asupra cărora a fost întrebat, urmărind prin aceasta împiedicarea/îngreunarea cercetărilor și tragerea la răspundere penală a inculpaților cercetați în dosarul .../P/2015 pentru infracțiuni de corupție și constituire a unui grup infracțional în vederea comiterii unor astfel de infracțiuni, raportat la relațiile avute cu aceștia, membrii ai grupului infracțional, și la împrejurarea că avea cunoștință despre faptele pentru care aceștia sunt cercetați”. În legătură cu cele două infracțiuni a fost reținută incidența dispozițiilor art. 38, alin. 2 C.pen., privind concursul formal (ideal) de infracțiuni.

A priori față de prezentarea in extenso a argumentelor ce impuneau soluția clasării cauzei, a solicitat să se constate că modalitatea de prezentare a acuzației la acest moment încalcă dreptul la un proces echitabil, respectiv dreptul de a fi informat detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse, prevăzut în art. 6, par. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Motivul pentru care atât legiuitorul procesual penal român, cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului insistă asupra acestei componente a dreptului la un proces echitabil, respectiv conturarea clară și completă a obiectului și naturii acuzației a fost acela că în prezența oricăror neclarități sau insuficiențe în descriere, persoana acuzată s-ar afla în situația de a nu-și putea formula apărări efective, fiind profund inequitabil ca inculpatului să i se ceară a se apăra față de acuzații formulate inform. A mai arătat că această încălcare a dreptului la un proces echitabil este deosebit de clară mai ales în legătură cu pretinsa infracțiune de favorizare a făptuitorului, față de care nu se arată nicidecum maniera în care pretinsele afirmații mincinoase ar fi putut împiedica sau îngreuna cercetările și tragerea la răspundere penală a inculpaților cercetați în dosarul nr.P/2015. Cu alte cuvinte, nu se arată ce aspect din urmărirea penală a fost afectat sau ar fi putut fi afectat prin declarația inculpatului.

De asemenea, în apărare s-a mai susținut că nici infracțiunea de mărturie mincinoasă nu a fost descrisă în acord cu standardele impuse de jurisprudența instanței europene, nearătându-se modalitatea în care elementele constitutive ale infracțiunii ar fi fost întrunite în speța de față, astfel încât inculpatul să își poată prezenta o apărare completă. Nedescrierea acuzației aduse a fost sancționată, de exemplu, de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Mattocia c. Italiei*, *Mattei c. Franței*, *Pelissier și Sassi c. Franței*, ș.a.

S-au invocat dispozițiile art.16 alin. 1, lit. b) C.p.p., având în vedere că acesta ar fi temeiul cuprins de fostul art. 10, lit. d) C.p.p. privind neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, întrucât în legătură cu niciuna dintre infracțiunile de care este acuzat inculpatul, elementele conținutului constitutiv nu au fost întrunite. Având în vedere că, în cauză, acuzația privește un concurs ideal de infracțiuni, a făcut referiri, în principal, la acuzația privind infracțiunea de mărturie mincinoasă, iar în viziunea Parchetului, pretinsa infracțiune de favorizare a făptuitorului apare numai ca o consecință a pretinsei mărturii mincinoase. De altfel, în opinia sa, cele două infracțiuni nici nu se puteau afla într-un concurs ideal, încadrarea juridică fiind, oricum, una eronată în raport de regulile dreptului penal substanțial. Astfel, în ceea ce privește acuzația adusă inculpatului, a solicitat să se constate, din analiza materialului probator, că niciunul dintre elementele acesteia nu este fondat.

Totodată, s-a mai susținut că în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, s-a reținut că inculpatul ar fi declarat necorespunzător adevărului prin

aceea că ar fi afirmat că nu a avut cunoștință de achiziționarea drepturilor succesoriale ale lui A. de către S., T. și alții.

Acuzația a indicat declarațiile altor martori sau suspecti audiați, precum și datele rezultate în urma punerii în aplicare a unor mandate de siguranță națională pentru a fundamenta afirmația privind caracterul necorespunzător adevărului. Însă, studiindu-se în detaliu toate convorbirile interceptate și înregistrate, precum și declarațiile de martori și suspecti, rezultă că nu există absolut nicio mențiune care să arate că inculpatul ar fi avut cunoștință despre achiziționarea drepturilor succesoriale, astfel cum se arată în acuzație.

În legătură cu acest aspect s-a subliniat faptul că inculpatul, cu ocazia declarației sale de martor nici măcar nu a fost întrebat despre achiziționarea drepturilor succesoriale de către „alte persoane”, ci a fost întrebat numai despre „intenția lui T./T. de a achiziționa drepturile succesoriale ale lui A. în România”. Ca atare, în opinia apărării, a rezultat nu numai că nu există temei pentru o asemenea acuzație, ci aceasta chiar adaugă în mod nepermis la circumstanțele faptice reale ale declarației de martor date de P.

Totodată, s-a mai subliniat faptul că tot în sensul inexistenței oricărui temei pentru a se afirma că declarația inculpatului prin care a arătat că nu știa „despre această intenție/afacere” este chiar ordonanța procurorului. Astfel, în legătură cu alte aspecte ce, în viziunea parchetului, ar reprezenta declarații necorespunzătoare ori omisiuni, se încearcă măcar a se face trimiterea la anumite declarații ale altor martori sau suspecti ori la anumite discuții interceptate și înregistrate, în concret. În legătură cu afirmația privind necunoașterea intenției de a achiziționa drepturi succesoriale, nici măcar organul de urmărire penală nu poate indica absolut niciun element de probă care să conducă spre concluzia că P. ar fi știut despre o asemenea intenție.

De asemenea, în cuprinsul acuzației s-a arătat că o pretinsă declarație neconformă adevărului ar fi fost aceea că nu-l cunoaște personal pe S.. Pentru a susține pretinsul caracter neadevărat al unei asemenea declarații, organul de urmărire penală a arătat că martora V. (fosta soție a inculpatului) ar fi declarat că „la nunta lui A. au stat la aceeași masă, fiindu-le prezentat (S. - n.n.) de T..

În primul rând, a învederat că acuzația este a priori nefondată, având în vedere că în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale se arată că „d-l P. a contestat că l-ar cunoaște personal (pe S. - n.n.)”. Or, studiindu-se declarația de martor dată în dosarul nr..../P/2015, a menționat că se poate constata că P. a declarat: „Nu-mi aduc aminte să-l fi cunoscut pe S.”. În mod evident, prin această declarație, inculpatul nu a contestat faptul că l-ar cunoaște pe S., ci a declarat numai că nu își amintește să îl fi cunoscut. De altfel, o asemenea afirmație este absolut veridică, având în vedere că și martora V. nu a declarat decât că li s-a făcut cunoștință cu S. la o nuntă din anii 2007-2008. Or, faptul că o persoană face cunoștință numai cu o altă persoană cu ocazia unui eveniment

întâmplat în urmă cu aproximativ 8-9 ani reprezintă o împrejurare extrem de ușor de uitat.

Pe de altă parte, în legătură cu această acuzație s-a mai subliniat faptul că, în orice caz, chiar dacă s-ar considera valid raționamentul potrivit căruia declarația martorei V. ar contrazice declarația dată de P., în calitate de martor, în mod evident, nu a fost întrunit elementul constitutiv privind caracteristica de „împrejurare esențială pentru soluționarea cauzei” a aspectului privind faptul că inculpatul ar fi făcut sau nu cunoștință cu S. la o nuntă petrecută în anii 2007-2008. Acesta este un aspect ce nu are absolut nicio relevanță, având în vedere ca, oricum, ulterior aceluși moment, a fost evident că P. nu a avut absolut nicio legătură cu S., nu a mai vorbit cu acesta, nu îi era cunoscut S. și nu cunoștea absolut nimic în legătură cu eventuala implicare a acestei persoane în aspectele ce au constituit obiectul dosarului nr./P/2015.

În continuare, s-a mai susținut că, un al aspect al acuzației l-a reprezentat faptul că inculpatul ar fi dat o declarație necorespunzătoare adevărului prin aceea că ar fi negat că a discutat cu T. despre taxele notariale. De asemenea, în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale s-a afirmat că P. ar fi „*negat orice legătură și orice întâlnire cu acesta (R. - n.n.)*”. O asemenea afirmație a fost, pur și simplu, neadevărată, având în vedere declarația dată în calitate de martor de P.: „*L-am cunoscut pe T. în perioada 2000-2004 când era consilier al prim-ministrului N.. Ulterior l-am întâlnit pe T. la diferite evenimente, dar n-am avut relații personale sau comerciale cu acesta*”. A fost evident faptul că P. nu a negat orice legătură cu T., ci a declarat aspecte conforme realității, arătând că l-a cunoscut și l-a și întâlnit la diferite evenimente. În ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale s-a mai arătat *expressis verbis*, că „*deși negată de ambii, relația lui P. cu R. este confirmată de martorii audiați*”. Or, P. nu a negat relația cu T., dimpotrivă, declarația sa a fost confirmată de declarațiile martorilor audiați în dosarul/P/2015 (P., A.). În legătură cu afirmația martorului P., organul de urmărire penală a arătat că „*din declarația acestuia rezultă că de la acea dată, C., îl vizita frecvent acasă pe R., aspect despre care martorul a aflat chiar de la acesta din urmă*”. O asemenea apreciere a acuzației a fost complet nereală, prin raportare la declarația de martor dată de P., care a arătat numai că aceasta a fost percepția sa din dialogul purtat cu T., însă P. nu a făcut o asemenea afirmație ca reprezentând o realitate percepută prin propriile simțuri, în mod obiectiv, ca și cum ar fi asistat vreodată la asemenea vizite ale lui P. la domiciliul lui T..

Pe de altă parte, s-a susținut de apărare că, din materialul probator a rezultat cu claritate faptul că afirmația inculpatului privind faptul că nu cunoaște aspecte legate de dobândirea și valorificarea bunurilor revendicate de P. a fost una sinceră și conformă realității. Organul de urmărire penală, în cuprinsul acuzației a încercat să susțină contrariul invocând, în primul rând, declarația de

martor a numitei V., fosta soție a inculpatului P.. Inculpatul a fost întrebat numai dacă a discutat cu domnul T. despre încheierea unor contracte de vânzare cumpărare la biroul notarial al fostei soții. Or, declarația inculpatului în sensul că nu a discutat despre acest lucru cu domnul T. a fost reală. În sens contrar, nu s-a putut invoca, astfel cum se încearcă în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, declarația martorei V., având în vedere că aceasta nu a menționat că P. ar fi discutat acest aspect cu T.. Pe de altă parte, s-a invocat o convorbire telefonică purtată la data de 13.10.2008 între T. și R., din care, potrivit interpretării date de organul de urmărire penală, ar rezulta că „*primul s-a întâlnit cu C. și au discutat despre vânzarea F..., despre perfectarea actelor notariale și taxele datorate pentru această tranzacție, martora V. fiind contactată după discuția respectivă în sensul celor discutate, respectiv pentru a încheia contractul*”. Toate aceste concluzii au fost trase dintr-o singură replică a numitului T., respectiv următoarea: „*Foarte bine ai făcut că uite sunt la masă cu premierul și o să facem actele alea cu soția dânsului*”. Or, chiar dacă s-ar da crezare primei părți a afirmației lui T. (deși nu există absolut nicio probă care să susțină veridicitatea afirmației făcute de acesta către R.), a concluziona că P. a discutat cu T. „despre taxele datorate pentru această tranzacție” reprezintă un demers cel puțin exagerat.

Un alt aspect al acuzației ar fi reprezentat de faptul că P. ar fi făcut declarații necorespunzătoare adevărului prin aceea că ar fi arătat că „*nu are relații apropiate și nu a păstrat legătura cu A. și S., cu care s-a întâlnit doar sporadic și nu a avut relații comerciale cu acesta și nici nu știa că are societăți care se ocupă de activități economice în afara consultanței politice, aflând din presă urmare a comunicatelor DNA despre acest dosar*”.

Niciun moment P. nu a negat relațiile avute cu A. și S.. Astfel, în ceea ce îl privește pe A., P., în calitate de martor, a arătat că „*a avut o relație apropiată la nivel de familie, dar care s-a încheiat*”. Or, această afirmație a reflectat în integralitate adevărul, astfel cum rezultă acesta și din datele obținute în urma punerii în aplicare a mandatelor de siguranță națională. Pe de altă parte, s-au coroborat în integralitate cu declarații de martori invocate de acuzare pentru a susține pretinsul caracter nereal al declarației lui P.. A fost de neînțeles în ce ar consta pretinsele afirmații nereale ale inculpatului în raport de relațiile acestuia cu A., atât timp cât inculpatul a arătat chiar că au avut relații apropiate la nivel de familie (o asemenea afirmație explicând, evident, și aprecierile făcute de organul de urmărire penală referitoare la faptul că P. și A. au petrecut concedii împreună).

S-a susținut că argumentele de mai sus se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește relațiile cu S.. În legătură cu acesta, niciun moment P. nu a negat faptul că ar fi păstrat legătura cu S.. Dimpotrivă, declarația inculpatului a fost următoarea: „*Pe T. l-am cunoscut în prima jumătate a anului 2007, iar*

acesta a acordat consultanță politică P.... Ulterior ne-am mai văzut sporadic, dar nu am avut relații comerciale cu acesta, nici nu știam că are societăți care se ocupă de activități economice în afara consultantei politice". Este evident, că P. nu a negat existența legăturii dintre dânsul și S.. Pe de altă parte, afirmația potrivit căreia nu a avut relații comerciale cu S. este absolut adevărat, neexistând la dosarul cauzei absolut nicio probă contrară. De asemenea, nu a existat absolut nicio probă în sensul că P. ar fi cunoscut activitățile lui S., în afara consultanței politice.

De asemenea, P. nu a negat nici întâlnirile sporadice cu S., ci chiar le-a afirmat existența. Însă, o afirmație precum cea din cuprinsul ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale, în sensul că P. a discutat „*cel puțin o dată pe lună*” la telefon cu S. a fost complet neadevărată, rezultând chiar din materialul probator administrat de organul de urmărire penală faptul că au existat și intervale mai lungi de timp, de câteva luni în care cei doi nu au avut absolut nicio legătură.

Față de toate argumentele prezentate mai sus, a arătat că nu sunt întrunite elementele infracțiunilor de mărturie mincinoasă și favorizarea făptuitorului. A solicitat să se constate că inculpatul nu a făcut nicio afirmație mincinoasă, ci numai afirmații conforme realității, care se coroborează cu cele expuse de ceilalți martori, de suspectii din dosarulP/2015 și de datele obținute din punerea în aplicare a mandatelor de siguranță națională. De asemenea, a solicitat să se constate că inculpatul nu a omis nimic din faptele sau împrejurările esențiale ale cauzei. De altfel, s-a subliniat din nou că cele mai multe dintre aspectele analizate mai sus ce formează totodată obiectul acuzației din prezenta cauză nu a reprezentat nicidecum împrejurări esențiale pentru soluționarea cauzei ce s-a format din dosarul de urmărire penală nr....P/2015.

În ceea ce privește acuzația privind pretinsa săvârșire a infracțiunii de favorizare a făptuitorului, s-a subliniat că, în condițiile în care nu a făcut decât să prezinte realitatea în cuprinsul declarației sale de martor, nicidecum nu se poate susține că ar fi dat un ajutor în scopul împiedicării/îngreunării cercetării și tragerii la răspundere penală a inculpaților cercetați în dosarul nr.P/2015. Lipsa oricărui pretins ajutor a rezultat și din cel de-al doilea argument prezentat anterior în legătură cu pretinsa infracțiune de mărturie mincinoasă, respectiv caracterul evident neesențial al aspectelor ce a format acuzația adusă lui P. în raport de obiectul cauzei formate din dosarul nr.P/2015.

S-a mai subliniat faptul că, oricum, infracțiunea de favorizare a făptuitorului nu poate fi niciodată reținută în concurs ideal de infracțiuni, respectiv ca fiind săvârșită prin aceeași faptă, cu infracțiunea de mărturie mincinoasă. A reține un concurs ideal de infracțiuni în ipoteza unei pretinse declarații mincinoase ar însemna să se dea relevanță penală de două ori aceleiași fapte, fără a se tinde la protejarea a două obiecte juridice distincte. Criteriul

unicității (sau dualității, în funcție de perspectiva din care este privit) obiectului juridic a fost subliniat și în literatura de specialitate.

Mărturia mincinoasă și favorizarea făptuitorului reprezintă infracțiuni ce au același obiect juridic, și anume protejarea relațiilor sociale privind buna desfășurare a justiției. Or, din acest punct de vedere, în ipoteza cauzelor penale, infracțiunea de mărturie mincinoasă trebuie privită ca o incriminare specială a unei anumite modalități de a „da un ajutor” unui făptuitor. Infracțiunea de favorizare a făptuitorului, prin chiar modalitatea de exprimare a elementului material, operează ca o incriminare generală în cadrul primelor infracțiuni din Titlul IV al Părții Speciale a Codului Penal. Într-o asemenea situație, se aplică, evident, principiul general al dreptului, *specialia generalia derogant*, în acest sens fiind și practica judiciară a instanțelor de judecată care, în cauze în care au reținut săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, dată în contextul unei cauze penale și în scopul de a ajuta făptuitorul, nu au reținut în concurs și infracțiunea de favorizare a făptuitorului (ori de favorizare a infractorului, astfel cum se prezenta aceeași infracțiune în Codul Penal anterior), făcând referire la următoarele decizii din practica judiciară: decizia nr. 1319/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (disponibilă pe www.legalis.ro); decizia nr. 146/2010 a Curții de Apel Cluj, secția penală și de minori, în B.J.C.A. Cluj 2010); decizia nr. 1061 din 18 aprilie 1974 a fostului Tribunal Suprem, în CD. 1974.

Toate cele menționate în memoriu au fost confirmate cu măsura de evoluție ulterioară a dosarului, în special de declarațiile martorilor date în faza de cercetare judecătorească, care atestă fără putință de tăgadă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunile de care este acuzat.

Încă din timpul urmăririi penale a susținut că acuzațiile nu au fost fondate și că inculpatul P. nu a săvârșit nicio infracțiune. De asemenea, nu au existat niciodată probe sau măcar indicii temeinice în sensul că inculpatul P. ar fi săvârșit vreo infracțiune, iar totalitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale nu au fundamentat sub nicio formă acuzațiile aduse prin actul de sesizare lui P., dimpotrivă, au existat probe certe, relevante, clare și indubitabile în sensul nevinovăției acestuia.

S-a susținut de către apărare că, analizând rechizitoriul, se poate constata că în privința inculpatului P., acesta nu reprezintă altceva decât o enumerare de afirmații nereale, care vin în contradicție cu realitatea obiectivă, atestată de probele administrate, mistificări, speculații, răstălmăciri și interpretări tendențioase și forțate, afirmația fiind susținută de pasajele concrete din rechizoriu completate de demonstrațiile argumentate aferente, cu indicarea probelor în acest sens, ce a dovedit întocmai cele afirmate prin prezentele concluzii scrise.

S-a precizat că, în realitate, inculpatul P., fiind audiat în calitate de martor la data de 15.04.2016 în dosarul .../P/2015 în legătură cu retrocedarea către P. a

unor suprafețe de teren în (fosta fermă regală) și (trunchiul de pădure F....) nu a făcut declarații necorespunzătoare adevărului și a spus tot ce știe în legătură cu împrejurări esențiale ale cauzei asupra cărora a fost întrebat. Totodată, inculpatul nu a urmărit împiedicarea, îngreunarea cercetărilor și tragerea la răspundere penală a inculpaților cercetați în dosarul .../P/2015, în prezent, Curtea de Apel Brașov efectuând cercetarea judecătorească în respectivul dosar, rechizitoriul fiind atașat prezentei cauze.

S-a subliniat că, în contextul acuzațiilor, așa cum au fost formulate la pag. 64 al Rechizitoriului, au fost făcute o serie de afirmații fără niciun fundament real, neexistând nicio probă care să le susțină. Astfel, în legătură cu alegațiile susținute de procuror, inculpatul a spus adevărul, acest lucru fiind demonstrat de conținutul declarației acestuia care se coroborează cu declarațiile martorilor audiați. Totodată, raportat la cele de mai sus, nu există nicio probă care să susțină afirmația procurorului.

Concluzionând, analiza acuzațiilor așa cum au fost formulate la secțiunea „în drept” (p.64-65 din Rechizitoriu) în raport de materialul probator aflat la dosarul cauzei s-a demonstrat că nu există o faptă penală săvârșită de inculpat cu prilejul declarației sale de martor din 15.04.2016. Astfel, în opinia apărării, s-a demontat punct cu punct afirmațiile din expozitivul rechizitoriului care au constituit baza acuzațiilor, așa cum au fost sintetizate de către procuror. Era binecunoscută relația cu C., care a fost invitat la nuntă și cu care a menținut o legătură de prietenie după încetarea relațiilor comerciale derulate între P.... și firma sa. (referire la A.) (pag. 5 Rechizitoriu), nicăieri nu s-a vorbit de relații de prietenie după încetarea relației comerciale între P.... și firma sa în declarațiile date de A. în faza de urmărire penală și în fața instanței.

Astfel, nu a rezultat din nicio probă că martorul, devenit inculpat P., ar fi avut cunoștință de aceste aspecte. Fiind perceput ca având calitatea de al, M. a contribuit la întărirea convingerii cumpărătorului de influență A. în influența reală a grupului în lumea politică, această afirmație fiind infirmată chiar de A. în declarația dată în fața instanței.

În realitate, inculpatul P. nu a făcut declarații mincinoase și a spus tot ce știe în legătură cu faptele cu privire la care a fost întrebat. Astfel, în declarația de martor s-a referit la relațiile avute cu T., B., M., D., T., A., a răspuns întrebărilor punctuale ale procurorului și ale avocaților părților, conținutul declarației coroborându-se cu declarațiile celorlalți martori. De asemenea, a arătat că nu a cunoscut despre intenția de achiziționare a drepturilor succesoriale ale lui A. în România, aspect confirmat atât de către acesta cât și de T.. Nu a rezultat nici din convorbirile telefonice interceptate și nici din declarațiile unora din martorii deja audiați (de altfel procurorul nici nu îi indică) ca P. a avut un "contact permanent" cu unii din membrii pretinsului grup infracțional și nici că s-a întâlnit frecvent și cu regularitate în toată perioada pretinsei activități infracționale cercetate

(respectiv sfârșitul anului 2013). Cât privește utilitatea și concludența audierii ca martor în contextul considerațiilor din frază, realitatea a fost că procurorul îl considera pe martor ca fiind implicat în retrocedările frauduloase.

Ca urmare a solicitării procurorului în dosarul numărul .../P/2015 al D.N.A. Serviciul Teritorial Brașov, martorul (din data de 15 aprilie 2016) P., precum și fosta sa soție I., au fost supravegheați tehnic (adică interceptare comunicații, supraveghere video, audio sau prin fotografiere în mod ambiantal, în spații publice, localizare sau urmărire prin mijloace tehnice în perioada 10.11.2015 până la data de 09.12.2015 inclusiv. (pag. 80 - 83 din încheierea de ședință nr. 362 din 10 noiembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală, mandatul de supraveghere tehnică nr. 1684/UP din 10 noiembrie 2015, ora 15.30 emis de ÎCCJ- Secția Penală în dosarul .../2015 pe numele P. și mandatul de supraveghere tehnică nr. 1685/UP din 10 noiembrie 2015, ora 15.30 emis de ÎCCJ- Secția Penală în dosarul .../2015 pe numele V..

Astfel, s-a susținut că s-a reținut că: *„După depunerea jurământului de martor în declarația dată acesta a făcut afirmații mincinoase și nu a spus tot ce știa în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale asupra cărora a fost întrebat, urmărind prin aceasta împiedicarea/îngreunarea cercetărilor și tragerea la răspundere penală a inculpaților din dosar, raportat la relațiile avute cu aceștia, membrii ai grupului infracțional, și la împrejurarea că avea cunoștință despre faptele pentru care aceștia sunt cercetați. Astfel, acesta a declarat necorespunzător adevărului ca nu a avut cunoștință de activitatea lui S., T. și asociații acestora în grupul infracțional vizând achiziționarea drepturilor succesoriale ale lui A. în România, că nu îl cunoaște personal pe numitul S. asociatul lui T., nu a discutat cu T. despre taxele notariale privind tranzacționarea imobilelor obținute de A. negând orice legătură și orice întâlnire cu acesta (precum și faptul că ar fi cunoscut orice aspect legat de dobândirea și valorificarea bunurilor revendicate de P., că nu are relații apropiate și nu a păstrat legătura cu A. și S., cu care s-a întâlnit doar sporadic și nu a avut relații comerciale cu acesta din urmă și nici nu știa că are societăți care se ocupă de activități economice în afara consultanței politice, aflând din presă urmare a comunicatelor DNA despre acest dosar, că nu a avut o relație apropiată cu M., ascunzând totodată că are cunoștință de relația apropiată a acestuia cu T., că nu l-a prezentat sau introdus pe T. altor politicieni din România.”* În realitate, martorul P. a spus adevărul în legătură cu toate aspectele de mai sus.

Față de cele menționate, s-a învederat faptul că inculpatul P. a dat declarație de martor în data de 15 aprilie 2016 în fața D.N.A. - Serviciul Teritorial Brașov în dosarul .../P/2015, declarație de inculpat data de 03 octombrie 2017 în fața ÎCCJ Secția Penală în dosarul .../1/2016, declarație de inculpat data de 11 aprilie 2017 în fața ÎCCJ Secția Penală în dosarul .../1/2016.

De asemenea, a menționat că toate afirmațiile martorului și ulterior ale inculpatului P. au fost coroborate și au fost susținute de declarațiile martorilor audiați atât la urmărirea penală, cât și la instanță, respectiv: T., V., A., A., A., M., R., C., A., M., P., A., M., C., C., P. și S..

În continuare s-a susținut că de către acuzare că declarațiile au fost mincinoase, cu rea-credință inculpatul ascunzând adevărul, urmărind astfel să împiedice sau să îngreuneze ancheta penală împotriva unor persoane cu care are relații apropiate de prietenie, din actele dosarului (articole de presă, comunicate - vol IV, f. 4-200) rezultând că acesta a cunoscut acuzațiile aduse inculpaților din dosarul nr...../P/2015, răspunzând chiar în interviuri date în presă întrebărilor reporterilor privind implicarea sa ori menționarea numelui său în așa numitul "dosar al" . Mai mult, inculpatul a știut de existența acestui dosar, chiar înainte ca acuzațiile să fie făcute public, în condițiile în care fosta soție, V., a fost audiată ca martor înainte de efectuarea urmăririi penale în cauză împotriva unei persoane determinate, iar inculpatul a dat de asemenea interviuri în presă cu privire la posibila implicare (afirmată de unii ziariști) a fostei sale soții.

Aceste afirmații nu au avut niciun fundament, nicio acoperire în realitate sau vreo bază probatorie, iar referirile la publicitatea făcută în jurul dosarului a arătat contradictorialitatea alegațiilor autorului. Astfel, dacă posibila implicare a fostei soții V. a fost afirmată de unii ziariști, nu aveai cum să spui că inculpatul a știut de existența acestui dosar chiar înainte ca acuzațiile să fie făcute public. Faptul că ziariștii cunosc un aspect nu înseamnă că acesta este public??!! Cercetările efectuate au stabilit că P. are o relație apropiată cu T., care a lucrat împreună cu A. pentru Campania P... din anul 2008, păstrând legătura cu acesta și după încetarea contractului, contrar celor susținute de inculpat.

Afirmația contrar celor susținute, în realitate inculpatul, în calitate de martor, a declarat: „Pe T. l-am cunoscut în prima jumătate a anului 2007, iar acesta a acordat consultanță politică P.... Ulterior, ne-am mai văzut sporadic, dar nu am avut relații comerciale cu acesta, nici nu știam că are societăți care se ocupă de activități economice în afara consultanței politice”. Deci, inculpatul a declarat adevărul în sensul că după ce T. a acordat consultanță politică P...., ulterior s-au mai văzut sporadic, nesusținând, așa cum fals a afirmat procurorul ceva contrar.

Lecturând declarațiile date de martorii M., A., A. și C., atât la urmărire penală, cât și în faza de judecată, a solicitat să se constate că realitatea este cu totul alta, afirmațiile de mai sus fiind de fapt ficțiune împletită cu speculație, frizând absurdul și hilarul. Astfel, martorul M. a arătat contextul în care T. a fost la Guvernul României, exemplificând în acest sens: (Extrasul din declarația de martor dată în fața ICCJ - Secția Penală în data de 30 ianuarie 2018 de martorul M.), de asemenea, extrasul din declarația de martor dată în fața ICCJ - Secția Penală în data de 30 ianuarie 2018 de martorul A.). În același sens au fost și

precizările făcute de martorul C., extras din declarația de martor data în fața ICCJ - Secția Penală în data de 15 februarie 2018. Sintetizând, în opinia apărării, toți martorii enumerați au confirmat adevărul spuselor martorului P., că „*T. a acordat consultanță politică P...*”. De altfel, procurorul, cu ocazia audierii ca martor a inculpatului P. nu a pus mai multe întrebări în acest sens, deși, dacă dorea putea aprofunda acest aspect, așa cum l-a întrebat, de pildă, punctual, dacă „*v-a cerut vreodată T. să-l prezentați altor politicieni, membrii ai Guvernului sau reprezentanților unor instituții publice din România?*”.

Afirmația „una apropiată” a fost contrazisă de probele administrate. Astfel, martorii R., M., V. au relatat despre evenimentele socotite drept dovadă a unei relații apropiate de procuror, fără a face nicio remarcă în sensul invocat de rechizitoriu. Toate citatele din declarațiile martorilor menționați, reproduse în rechizitoriu, au arătat o participare comună la evenimente sociale care nu implicau nici pe departe o relație apropiată între inculpat, A. și T., așa cum a pretins procurorul. De altfel, interpretarea din rechizitoriu este absurdă, forțată și ridicolă deoarece participarea unor persoane la evenimente sociale (zi de naștere, sărbători de Paște, etc), toate în contextul practic al unor activități politice, nu a implicat automat o relație apropiată între gazdă și invitați. Pe de altă parte, era și normal ca inculpatul să fie invitat în contextul consultanței politice acordate și a funcțiilor deținute. Pentru a credita ideea unei legături apropiate între inculpat, D. și T., procurorul a invocat mai multe discuții telefonice interceptate în baza unor mandate de siguranță națională în perioada 09.02.2012 - 16.09.2013, afirmând că din conținutul acestor convorbiri a rezultat că T. și inculpatul P. „au discutat și s-au întâlnit cu regularitate de fiecare dată când primul ar fi venit în România (o dată pe lună sau chiar mai des în perioada valabilității mandatului, respectiv la datele de 09.02.2012, 26.03.2012, 02.04.2012, 07.05.2012, 08.05.2012, 15.05.2012, 04.06.2012, 01.07.2012, 16.07.2012, 23.07.2012, 19.11.2012, 07.01.2013, 08.01.2013, 07.03.2012, 19.08.2013, 16.09.2013), că au o relație apropiată, vorbind cu familiaritate, și că T. l-a vizitat pe inculpat la domiciliu, la ore (dimineața devreme) la care în mod normal nu se fac vizite oficiale”. În primul rând, chiar aceste date invocate au fost contrazise, astfel, din analiza datelor invocate a rezultat că au avut loc convorbiri telefonice de 16 ori în 19 luni, ceea ce nu înseamnă nici regularitate, nici "o dată pe lună sau chiar mai des", ci înseamnă sporadic. În al doilea rând, s-a observat că au existat și perioade mai lungi de timp, de câteva luni, în care cei doi nu au vorbit. În al treilea rând, conținutul convorbirilor (pag. 17-20 din Rechizitoriu) nu a atestat o relație apropiată între cei doi, ci o relație normală, civilizată. În al patrulea rând, inculpatul a afirmat în declarația de martor că, după 2008, s-a mai întâlnit cu cei doi, ceea ce a corespuns adevărului, nefiind întrebat de procuror nimic în legătură cu natura relației dintre aceștia, caracterizarea ca „relație apropiată” fiind apanajul

exclusiv al procurorului, ca urmare a unei interpretări forțate, tendențioase, în condițiile în care, cu ocazia audierii nu s-a arătat interesat de acest aspect, neîntrebând nimic în acest sens. În al cincilea rând, este normal ca un om politic să vorbească pe un anumit ton, chiar mai familiar, cu consultantul politic al partidului său, în baza relației profesionale.

De altfel, dacă în cursul urmăririi penale, martorului R. i s-a prezentat procesul verbal de redare a convorbirii telefonice interceptate pentru a-și aminti de o convorbire în care R. i-ar fi spus că e la masa cu, martorului P. nu numai că nu i s-a prezentat vreun asemenea proces verbal, dar nu a fost întrebât nimic de natura relației dintre el și T.. „În cursul acestei convorbiri, domnul R. mi-a spus că este la masa cu, chestiune pe care cred că mi-o amintesc văzând procesul verbal de redare a convorbirii telefonice interceptate ce mi-a fost prezentat în cursul urmăririi penale. Eu nu am cunoștință dacă R. era sau nu la masa cu, însă, făcându-se referire de către R. la I. eu am dedus că este al la acea data, respectiv inculpatul din prezenta cauză”(extras din declarația de martor data de R. în data de 28 noiembrie 2017 în fața I.C.C.J - Secția Penală)

Totodată, în ceea ce privește relația cu T. i s-a prezentat și martorului T. respectivul proces verbal. În legătură cu afirmația de la pag.21 din rechizitoriu s-au făcut următoarele observații: Inculpatul a afirmat în cursul declarației de martor că după momentul 2008 a mai avut discuții politice cu D., întrucât acesta era apropiat de B. și orice informație era utilă. De asemenea, a afirmat că „am avut o relație apropiată la nivel de familie, dar care s-a încheiat. Atât cu T. cât și cu D. am încetat legăturile atunci când aceștia au acordat consultanță președintelui B.. Nu știu dacă au avut vreun contract cu acesta dar au jucat rol de consultanți politici”. Așadar, în opinia apărării, afirmația procurorului a fost nereală în raport de ceea ce a declarat inculpatul în cursul audierii de martor, acesta spunând adevărul, confirmat și de probele administrate și invocate de procuror. Inculpatul nu a negat nici faptul menținerii legăturii cu aceste persoane, așa cum nereal a afirmat procurorul în legătură cu T. inculpatul declarând că „ulterior ne-am mai văzut sporadic”.

Cât privește afirmația procurorului de la pag. 24 a rechizitorului, apărarea a solicitat să se constate că aceasta este complet nereală. Astfel, procurorul a arătat că A. ar fi declarat că, ulterior anului 2008, P. și T. "s-au întâlnit frecvent". În realitate, declarația dată de A. a fost următoarea: „După 2009, m-am întâlnit sporadic cu T.. Bănuiesc că T. a ținut legătura cu T. și știu că s-au întâlnit în câteva rânduri.”

Cât privește afirmația că inculpatul P. ar fi știut de afacerile derulate de T. în România și s-au întâlnit în repetate rânduri pentru afaceri, aspect ascuns de cel dintâi (pag. 24-26 din rechizitoriu), folosindu-se ca argument referirea la „C.” într-o convorbire dintre T. și un domn (din Israel), a fost o speculație inadmisibilă într-o justiție bazată pe probe. De altfel, conținutul convorbirilor

invocate nu au relevat absolut nimic în legătură cu posibile afaceri între cei doi. Mai mult, procurorul a evitat să pună vreo întrebare în acest sens, deși în legătură cu alte aspecte a adresat întrebări punctuale martorului P..

În continuare, s-a arătat că pasajul de la pagina 27 a rechizitoriului conține afirmații nereale, speculații și mistificări. În primul rând, inculpatul a afirmat: "Nu-mi amintesc să-l fi cunoscut pe S., numele mi-e cunoscut dar nu pot preciza sigur dacă am auzit numele în presă sau într-o discuție, însă știam că face parte dintr-un grup de consultanți politici." Aceasta a însemnat că a admis posibilitatea să-l fi cunoscut. A sta la o masa de 10-12 persoane la o nuntă nu înseamnă că persoanele automat se cunosc între ele. Nu a existat nicio declarație a vreunui martor care să ateste că cei doi se cunosc, că ar fi stat de vorbă în vreo împrejurare, practic, nu există nimic în acest sens. Cât privește speculația care ține de domeniul umoristico-ficționar că ar fi dorit să-l favorizeze prin declarație mincinoasă pe S., aceasta nu a avut niciun fundament și nicio logică. De asemenea, afirmația „negând că l-ar cunoaște pe acesta” - din nou fals - nu a negat - "a evitat orice fel de întrebare la care era obligat să răspundă în legătură cu activitatea lui în România" este profund juridică și illogică. Un martor nu a putut împiedica un procuror să îi pună întrebări, după cum nu poate cunoaște la ce întrebări este obligat să răspundă dacă procurorul nu i le pune. În acest sens au fost și dispozițiile art. 114, 116 și 122 din Codul de procedură penală completate cu dispozițiile art. 110 din Codul de procedură penală. Practic, în acest dosar, procurorul l-a făcut martor mincinos pe martorul care nu i-a răspuns la ce întrebări nu i-a pus.

În apărare s-a susținut că din pasajele rezultate din paginile 28 - 32 din Rechizitoriu au apărut din nou interpretări fără nicio bază reală, tendențioase forțate, cu accent pe așa-zisele relații apropiate, în condițiile în care, martorul T. a spus adevărul, punctând esențialul, nefiind întrebat nimic în legătură cu alte amănunte: „îl cunosc pe domnul M. care a lucrat la în timpul mandatului meu, iar sarcina lui era aceea de a organiza vizitele în teritoriu împreună cu alte persoane din echipă. Nu știu cât a fost domnul M., nu cred că tot mandatul și nici nu pot să precizez cum a fost ales/numit în această funcție. L-am reținut întrucât în timpul vizitelor în teritoriu acesta îmi prezenta anumite puncte, aspecte în legătură cu obiectul vizitei. Nu știu care este legătura dintre M. și T. dar aceștia se cunosc. Cu M. m-am întâlnit ulterior încetării funcției sale când a venit și m-a vizitat la” Deci nu a ascuns legătura sa reală cu acesta, lucru confirmat de toți martorii invocați și s-a făcut referire la declarațiile martorului A., vol. II, f. 352-356, martorului P., vol. II, f. 213-220) și a martorei V..

În continuare, s-a susținut că pasajele din paginile 34-39 din Rechizitoriu conțin afirmații nereale, speculații și mistificări infirmate atât de probele invocate de procuror, cât și de declarațiile martorilor date în fața instanței. Astfel, inculpatul a declarat că „L-am cunoscut pe T. în perioada 2000-2004

când era al N.. Ulterior l-am întâlnit pe T. la diferite evenimente dar n-am avut relații personale sau comerciale cu acesta.” Prima observație a fost că numele lui T. nici nu a fost menționat de procuror la obiectul cauzei consemnat în declarația de martor ca fiind implicat în retrocedarea suprafețelor de teren către P., așa cum au fost numele altor inculpați menționate. A doua observație a fost că și în aceste condiții, martorul P. a spus adevărul în ceea ce privește relația cu T., adevăr atestat de toate probele administrate în cauză, atât la urmărire penală cât, mai ales în fața instanței. Astfel, așa cum a rezultat fără dubiu din pasajele redate, inculpatul P. nu a avut cunoștință de retrocedări și de implicarea persoanelor menționate de procuror, nu s-a implicat în actele transferului proprietății pentru ca acestea să fie făcute la biroul soției sale de la acel moment, nu a negat orice legătură și orice întâlnire cu acesta, ci a spus că îl cunoaște și l-a întâlnit la diferite evenimente, nu a cunoscut pretensele activități infracționale ale inculpaților, nu a avut o relație de amiciție cu T., nici una apropiată. De asemenea, nu a existat nicio întâlnire în cadrul căreia inculpatul T. să discute cu R. în legătură cu vânzarea F... și cu decizia ca autentificarea contractului să fie făcută de notarul public I., de altfel la notariatul acesteia neavând loc nicio autentificare a vreunui act în acest sens.

Astfel, martorul B. nu a precizat nimic despre T. în acest sens, martorul R. a relatat numai ceea ce i-a spus R., iar R. a negat că ar fi discutat cu P. pe marginea autentificării unui contract de vânzare cumpărare a unuia din cele două imobile terenuri ce făceau obiectul retrocedării (declarație instanță). De asemenea, în aceeași declarație, R. a arătat că „procurorul de caz a încercat să direcționeze discuția spre două subiecte, respectiv persoana domnului T. și direcționarea unor fonduri în campania electorală din 2009”, respectiv „cu ocazia celei de-a doua întâlniri domnul procuror mi-a spus că este ultima șansă că eu trebuie să știu multe în legătură cu domnul T. și fondurile de campanie din 2009, întâlnirea având loc cu câteva zile înainte ca eu să fiu trimis în judecată la Brașov”.

În același timp, martorul V. a arătat în declarația dată la instanță că: „În legătură cu o altă întrebare (a procurorului) care se referea la cunoașterea de către fostul meu soț și a altor probleme privind acea retrocedare, am răspuns, dar cred că nu s-a consemnat că nu cred că el ar fi cunoscut și altceva decât ceea ce îi spusese eu și am relatat mai sus”. A susținut inculpatul P. că relatarea martorei se referea la faptul că, în anul 2008, a fost contactată pentru autentificarea unui contract de vânzare-cumpărare a unui teren, autentificare care nu a avut loc la biroul său notarial, lucru adus la cunoștință soțului său care i-a spus că a procedat corect, respectiv să aplice legea. Martora a precizat că nu a fost de acord cu cererea cumpărătorului deoarece a cerut o evaluare mai mică a terenului, taxele notariale urmând a fi mai mici. De altfel, și la urmărirea penală a declarat că soțul său i-a spus să aplice legea. Cât privește declarațiile

martorului A. a arătat că acesta este inculpat în alt dosar D.N.A., a fost denunțator, evitând astfel punerea sub acuzare, în dosarulP/2015 instrumentat de procurorul care l-a folosit ca martor și în prezentul dosar la urmărirea penală (dosar nr.P/2016), credibilitatea sa fiind serios pusă la îndoială. De altfel, declarațiile acestuia în privința relației T.-T. s-au diluat substanțial de la urmărirea penală la instanță în privința următoarelor aspecte: întâlnirea la o masa la între T. și T. a fost întâmplătoare și nu programată, nu s-a discutat despre terenurile din și, erau vreo 5-6 persoane, iar ceea ce a susținut la urmărirea penală în legătură cu relațiile apropiate între cei doi detaliază că atunci când două persoane se comportă cordial una cu cealaltă, când situația în care se află nu este tensionată, așa își explică susținerea că relațiile dintre cei doi erau apropiate - declarație instanță 31 octombrie 2017.

S-a mai făcut referire la câteva pasaje din declarația martorului A. dată în fața ICCJ - Secția Penală în data de 25 aprilie 2017 și a martorului P., data în fața ICCJ - Secția Penală de P. în 23 mai 2017.

În legătură cu declarația martorului S., s-a arătat că și în condițiile în care a fost acuzat de D.N.A. de mărturie mincinoasă și și-a retras prima declarație dată în instanță, în cea de-a doua declarație, aspectele relatate nu au relevat nimic doveditor în acreditarea ideii unei relații apropiate T.-T.. Schimbarea anului vizitei în Israel din 2006 în 2009 și vizita la Ierusalim în condițiile în care a arătat că familiile T. și T. se aflau în compania altor români în apropierea Bisericii Mormântului Sfânt nu au confirmat cu nimic tezele acușării. De altfel, martorul s-a referit la un grup de 30 de români cu care a servit prânzul la un popas, inclusiv dl. T.. O analiză a declarațiilor acestui martor comparativ cu ale altor martori audiați în dosarul deschis la D.N.A. împotriva acestuia pentru mărturie mincinoasă a relevat însă multe contradicții, în fond, neimportante, în legătură cu vizita în Israel. Este evident că trecerea timpului a făcut ca mai multe persoane să nu-și mai amintească exact amănunte în legătură cu aceste aspect, cert este însă că în declarații nu s-a găsit niciun element care să susțină tezele acușării în privința pretensei mărturii mincinoase ale inculpatului P..

În legătură cu afirmațiile procurorului de la paginile 40-42 din rechizitoriu s-a susținut că, în realitate, toate probele administrate au confirmat fără dubiu că inculpatul P. nu a avut cunoștință de afacerea cu P., nu a cunoscut faptele imputate membrilor pretinsului grup infracțional, nu a cunoscut faptul că aceștia s-ar fi folosit în acțiunea de traficare a influenței de relația profesională sau de prietenie avută cu acesta. În aceste condiții, toate alegațiile procurorului referitoare la adevăr, relația reală dintre T., M., S., contribuția declarației lui P. dacă ar fi declarat ce considera procurorul ca trebuia să declare, raportat la infracțiunile de corupție investigate, la aflarea adevărului și, în final la tragerea la răspundere penală a acestora au fost simple speculații fără niciun fundament

probator constituind un adevărat "proces de intenție" față de un martor care a spus adevărul, un veritabil nonsens juridic.

De altfel, inculpații respectivi au fost trimiși în judecată fără nicio stânjeneală din cauza martorului P., procurorul nearătând niciunde cum în mod efectiv, real, martorul ar fi împiedicat tragerea la răspundere penală a acestora prin declarația sa. Urmărirea penală nu s-a efectuat după un scenariu prestabilit de procuror, după cum un martor nu poate spune ceea ce a dorit procurorul să consemneze pentru a confirma un scenariu prestabilit.

De asemenea, toate aprecierile procurorului în legătură cu relațiile personale între membrii pretinsului grup infracțional și între ei și lumea politică, precum și în legătură cu pretinsa întărire a convingerii cumpărătorului de influență că grupul infracțional poate obține bunurile revendicate tocmai prin influența în lumea politică la cel mai înalt nivel au fost doar speculații fără niciun temei real, fiind infirmate de declarațiile prințului P. și L. date în fața instanței, care au fost reproduse în notele scrise, și din care rezultă, în esență, că inculpatul P. acționa împotriva intereselor acestora în România.

Practic, aceste declarații au desființat întreg eșafodajul fals pe care s-au construit acuzațiile nereale aduse inculpatului P.. Cât privește amănuntele intitulate de procuror "decisive", fără a le preciza, și a relațiilor între membrii grupului infracțional și pentru perioade ulterioare încetării valabilității mandatelor de siguranță națională (fără a preciza când s-a produs încetarea), din cuprinsul proceselor verbale de redare convorbirilor telefonice interceptate în noiembrie-decembrie 2015, rezultând contacte permanente între P. și T. și A. (fără a se indica nimic în acest sens - nicio probă), în condițiile în care aceștia au negat legăturile infracționale sau nu au dat declarații, amănunte care ar fi putut fi oferite de martor, iar declarația sa, apreciată prin prisma poziției sale în statul român, dacă ar fi fost corespunzătoare adevărului ar fi contribuit la dovedirea activității infracționale cercetate în cauză - apărarea a arătat că o asemenea frază, dincolo de incoerența ei, ar trebui să facă parte dintr-o viitoare antologie a umorului involuntar și al absurdului în practica judiciară. S-ar înțelege că dacă nu a aflat de la inculpați ce dorea, este obligatoriu ca martorul să cunoască ce nu au spus procurorului aceștia, iar dacă i-ar fi spus, mai ales că e o importantă persoană în statul român, ar fi fost decisiv să le dovedească activitatea infracțională. Nu a contat că nu există nicio probă care să ateste că martorul știa ce nu aflase nici procurorul de la inculpați, că nici procurorul nu spune ce nu știa de la aceștia, martorul trebuia să știe și să declare.

Cât privește apariția în presă a unor articole în legătură cu P., înainte de apariția comunicatului D.N.A. cu privire la acuzațiile formulate în dosarulP/2015, în viziunea procurorului, întrucât inculpatul, persoană implicată în viața publică din România, a avut cunoștință de acestea, era obligat să le citească și să le cunoască și să-i declare ce dorea să cunoască. În opinia apărării, în

finalul expunerii, procurorul a realizat o ultimă mistificare. Astfel, în esență a afirmat că inculpatul a mințit în privința intermedierei unor întâlniri cu alți politicieni aflați în conducerea statului după încetarea mandatului său cu care membrii pretinsului grup infracțional dorea să intre în contact. De asemenea, procurorul a afirmat că, întrebat în mod expres dacă a intermediat sau a pus în legătură pe T. cu alți politicieni, a negat aceasta fără a face orice fel de precizări.

Astfel, mistificarea a constat în aceea că, în realitate, martorul a fost întrebat altceva, și anume: „v-a cerut vreodată T. să-l prezentați altor politicieni, membri ai Guvernului sau reprezentanților unor instituții publice din România?” . Evident, a prezenta pe cineva cuiva înseamnă că cei doi nu se cunosc, pe când a intermedia sau a pune în legătură înseamnă că cei doi se pot cunoaște. Deși procurorul folosește pluralul - politicieni - indică un singur politician - V. - al în anul 2012, a cărei întâlnire cu T. ar fi fost intermediată de C.. Mistificarea procurorului a fost demontată de afirmațiile martorului V.. Astfel, declarația martorului a atestat, fără dubii, realitatea declarației martorului P., în sensul că nu i l-a prezentat pe T.. A rezultat sinceritatea martorului T. când a negat faptul că i-ar fi fost cerut de către T. să-l prezinte altor politicieni din România.

Prin urmare, s-a solicitat achitarea inculpatului P. întrucât fapta nu există, considerând că nu a existat nicio faptă în sensul arătat de procurori în materialitatea sa, adică nu au existat afirmații care să aibă caracter mincinos sau omisiuni în declarația de martor. În măsura în care instanța ar aprecia că afirmațiile din declarație a reprezentat în sine o faptă, apărătorul a indicat în subsidiar temeiul de la litera b, întrucât neavând caracter mincinos sau omisiv în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care a fost întrebat, ci având valoare de adevăr, fiind făcute cu bună credință și complet prin prisma percepției martorului și a cunoștințelor acestuia, fapta nu este prevăzută de legea penală. Dacă instanța nu va avea în vedere temeiurile indicate mai sus, așa cum a arătat la lit. c, în condițiile în care inculpatul a declarat tot ce știe cu totală bună credință, nu a ascuns nimic în legătură cu faptele și împrejurările esențiale cu privire la care a fost întrebat, ceea ce a declarat a fost complet și adevărat prin prisma percepției martorului despre realitățile și evenimentele relatate, a solicitat să se constate că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege. A mai învederat că instanța poate avea în vedere, în temeiul de la lit.d, întrucât nu există probe că inculpatul a săvârșit infracțiunile de care este acuzat, totalitatea probelor administrate demonstrând că acesta nu a comis nicio infracțiune.

În acest context, a arătat că, practic, procurorul nu a demonstrat nici caracterul esențial al faptelor sau împrejurărilor în legătură cu care a avut loc audierea în raport de elementele concrete ale cauzei. Abordarea acuzării a reprezentat, în esență, o viziune subiectivă care, practic, deformează, înlocuiește realitatea obiectivă atestată de probe, cu o realitate presupusă de parchet, dar

nedovedită de niciun element probator. Altfel, acuzarea a reținut în sarcina inculpatului acuzat de mărturie mincinoasă și favorizarea infractorului fapte care, dacă ar fi fost reale (de exemplu implicarea în retrocedări prin solicitarea ca actele să fie făcute la biroul notarial al soției sale, angajarea lui M. la, etc), ar fi putut face obiectul trimiterii în judecată în dosarul nr. .../P/2015 al D.N.A. - Serviciul Teritorial Brașov, dosar în care, deși supravegheat tehnic prin mandat emis de I.C.C.J. (calitatea inculpatului P. atrăgând competența acestei instanțe) nu a avut nici măcar calitatea de suspect.

III. Normele de drept incidente

1. Norme de drept penal substanțial

Potrivit dispozițiilor art.269 din Codul penal, **favorizarea făptuitorului** constă în *ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate.*

Obiectul juridic general al infracțiunii de favorizarea făptuitorului îl constituie relațiile sociale a căror ocrotire este asigurată prin apărarea activității de înlăptuire a justiției. Această infracțiune are și un obiect juridic special constituit din relațiile sociale a căror existență este ocrotită împotriva acțiunilor de imixtionare a terților în actul de justiție penală sau în exercitarea până la capăt a dreptului statului de a pedepsi.

Subiectul activ al infracțiunii de favorizarea făptuitorului poate fi orice persoană, cu excepția celui care a săvârșit infracțiunea sau a participat la săvârșirea infracțiunii la care se referă favorizarea, autofavorizarea nefiind incriminată.

Favorizarea are caracterul de incriminare generală, dar subsidiară, ajutorul dat unui făptuitor primind calificarea de favorizare numai atunci când alte dispoziții de lege nu incriminează ipoteze speciale de favorizare (Vintilă Dongoroz, Explicații teoretice ale Codului Penal Român, Partea specială, vol.IV, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1972, pagina 214, ultimul alineat).

Mărturia mincinoasă este incriminată prin dispozițiile art.273 din Codul penal și constă în *fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele și împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat.*

Obiectul juridic general constă în relațiile sociale referitoare la înlăptuirea justiției, relații care presupun sinceritate din partea celor ascultați ca martori în orice procedură în care se ascultă martori. Obiectul juridic special al infracțiunii constă în acele relații sociale aa căror existență este asigurată prin apărarea

activității de înfăptuire a justiției împotriva faptelor de natură să împiedice sau să zădărnicească aflarea adevărului de către organele judiciare.

Subiectul activ este calificat prin calitatea de martor, calitate pe care o au „numai persoanele ce au o sarcină judiciară [...] care decurge din existența unui raport special în care aceste persoane se găsesc față de organul judiciar” (Vintilă Dongoroz, Explicații teoretice ale Codului penal român. Partea Specială. Vol.IV, Ediția a II-a, Editura Academiei Române, Editura All Beck, București 2003, pag.157). Tot în ceea ce privește sfera de cuprindere a calității de martor, în doctrină s-a arătat că „*declarațiile neadevărate făcute de o persoană care nu are calitatea de martor [...] nu îndeplinesc condițiile de tipicitate*” (Sergiu Bogdan, Doris Alina Șerban, Drept penal. Partea specială. Infrațiuni contra persoanei și contra înfăptuirii justiției, Editura Universul Juridic, București, 2017, pag.339).

2. Norme de drept procesual penal

Prin **probă** se înțelege orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.

Potrivit art.98 din Codul de procedură penală, printre mijloacele de probă se află și **declarațiile martorilor**.

Obiectul probațiunii constă în stabilirea, prin administrarea probelor, a faptelor și împrejurărilor ce constituie temeiul de fapt al acțiunii penale, în concret faptele și împrejurările de fapt ce trebuie dovedite într-o anumită cauză penală.

Potrivit dispozițiilor art.114 din Codul de procedură penală, poate fi audiată în calitate de **martor** orice persoană care are cunoștință despre fapte sau împrejurări de fapt care constituie probă în cauza penală.

Prin art. 115 din Codul de procedură penală ce are denumirea **Capacitatea de a fi martor**, legiuitorul a prevăzut în alineatul (1) că „*Orice persoană poate fi citată și audiată în calitate de martor, cu excepția părților și a subiecților procesuali principali (s.n.)*”.

Dreptul martorului de a nu se incrimina este reglementat prin dispozițiile art.118 din Codul de procedură penală și are în vedere că declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa.

3. Schimbarea încadrării juridice

Înalta Curte reține, atât din analiza ordonanțelor de începere a urmăririi penale (filele 1-6, vol.II d.u.p.) și de punere în mișcare acțiunii penale (filele 14-

21, vol.II d.u.p.), cât și de la încadrarea în drept din rechizitoriu (filele 64-65), că aceeași activitate de natură penală ce i s-a imputat inculpatului P. a fost încadrată, din punct de vedere juridic, în două infracțiuni, respectiv:

- **mărturie mincinoasă, prev. de art.273 alin. 1 Cod penal** – *constând în aceea că, fiind audiat în calitate de martor la data de 15.04.2016 în dosarul .../P/2015, în legătură cu retrocedarea către P. a unor suprafețe de teren în (fosta F....) și (trunchiul de pădure F....); actele de vânzare-cumpărare vizând aceste bunuri; implicarea inculpaților T., B., S., M. în procedurile de retrocedare, în depoziția luată sub jurământ a făcut declarații necorespunzătoare adevărului și nu a spus tot ce știe în legătură cu fapte și împrejurări esențiale ale cauzei asupra cărora a fost întrebat, respectiv cu privire la achiziționarea drepturilor succesoare ale lui A. în România de către S., T. și alții, relația avută cu T., A. și T. în perioada activității infracționale reținută în sarcina acestora în dosarul .../P/2015 (2006-2013), întâlnirile și discuțiile purtate cu acesta din urmă privitoare la taxele notariale privind tranzacționarea imobilelor obținute de A., raporturile avute cu S., dobândirea și valorificarea bunurilor revendicate de P., relația avută cu M. în calitatea acestuia de și relația acestuia cu T., intermedierea unor întâlniri între cel din urmă și politicieni din România ;*
- **favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal** - *constând în aceea că, fiind audiat în calitate de martor la data de 15.04.2016 în dosarul .../P/2015, în legătură cu retrocedarea către P. a unor suprafețe de teren în (fosta F....) și (trunchiul de pădure F....); actele de vânzare-cumpărare vizând aceste bunuri; implicarea inculpaților T., B., S., M. în procedurile de retrocedare, a făcut aceste afirmații mincinoase și nu a spus tot ce știe în legătură cu împrejurări esențiale asupra cărora a fost întrebat (detaliate mai sus), urmărind prin aceasta împiedicarea, îngreunarea cercetărilor și tragerea la răspundere penală a inculpaților cercetați în dosarul .../P/2015 pentru infracțiuni de corupție și constituire grup infracțional în vederea comiterii unor astfel de infracțiuni, raportat la relațiile avute cu membrii ai grupului infracțional (profesionale, de prietenie) și la împrejurarea că avea cunoștință despre faptele pentru care aceștia sunt cercetați.*

La termenul de judecată din data de 16 aprilie 2018, Înalta Curte a pus în vedere, atât acuzării, cât și apărării, să pregătească concluzii cu privire la încadrarea juridică dată aceleiași fapte de care a fost acuzat inculpatul P..

La termenul de judecată din data de 08 mai 2018, concluziile acuzării și ale apărării au fost concordante în sensul că infracțiunea de favorizarea

făptuitorului are caracterul de incriminare generală, neputându-se reține un concurs ideal de infracțiuni în ipoteza unei pretinse declarații mincinoase între infracțiunea favorizarea făptuitorului și infracțiunea de mărturie mincinoasă, aceasta din urmă având caracterul unei norme speciale, astfel că se aplică principiul *specialia generalia derogant*.

Înalta Curte reține că *favorizarea are caracterul de incriminare generală*, dar *subsidiară*, între infracțiunile de favorizarea făptuitorului și cea de mărturie mincinoasă existând un raport de subsidiaritate de tipul *infracțiune generală – infracțiune specială*, astfel că presupusul ajutor dat de către inculpatul P. nu poate primi calificarea juridică de favorizarea făptuitorului, câtă vreme legiuitorul, prin dispozițiile Codului penal, a incriminat *o ipoteză specială de favorizare*, în cazul nostru *cea de mărturie mincinoasă*. De altfel, aceasta este **opinia unanimă atât în doctrină** – V. Dongoroz, citat supra, Sergiu Bogdan, Doris Alina Șerban, Drept penal. Partea specială. Infracțiuni contra persoanei și contra înfăptuirii justiției, Editura Universul Juridic, București, 2017, pag.321, M. Udoriu, Drept penal. Partea specială. Noul Cod penal, Editura C.H. Beck, București, 2014, V. Dobrinou, N. Neagu, Drept penal. Partea specială, Editura Universul Juridic, București, 2014, **cât și în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția penală** – Decizia penală nr.1705/21.05.2013 a Secției penale, Sentința penală nr.363/28.06.2017, definitivă prin Decizia penală nr.13/29.01.2018 a Completului de 5 Judecători.

În aceste condiții, în baza art.386 alin.1 din Codul de procedură penală, Înalta Curte va schimba încadrarea juridică dată aceleiași fapte prin rechizitoriu **din** infracțiunile de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 2 din Codul penal, **în** infracțiunea de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 din Codul penal.

IV. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la dreptul martorului de a păstra tăcerea și de a nu se autoincrimina

Potrivit instanței de contencios european al drepturilor omului, în anumite cazuri, o persoană care este audiată în calitate de martor în cadrul procesului penal poate fi considerată subiectul unei acuzații în materie penală. Prin urmare, devin incidente drepturile persoanei audiate în calitate de martor de a păstra tăcerea și de a nu contribui la propria incriminare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat în hotărârea *Serves contra Franței* din 20 octombrie 1997 că atribuirea calității de martor unei persoane și audierea în această calitate, în contextul în care refuzul de a da declarații atrăgea consecințe sancționatorii, reprezintă o practică contrarie art.6 din Convenție, un martor care are temerea că ar putea fi interogat în legătură cu aspecte

autoincriminatorii având dreptul de a refuza să răspundă întrebărilor în această direcție.

Tot Curtea de la Strasbourg a statuat faptul că o persoană dobândește calitatea de acuzat – care atrage aplicabilitatea garanțiilor stabilite de art.6 din Convenție – nu la momentul în care îi este în mod oficial conferită această calitate, ci la momentul în care autoritățile naționale au motive plauzibile pentru a bănui implicarea persoanei respective în săvârșirea infracțiunii (cauza *Brusco împotriva Franței*, hotărârea din 14 octombrie 2010).

V. Aplicabilitatea și invocarea privilegiului de către martor. Istoricul reglementării. Legislația națională și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Înalta Curte reține că, în Codul penal Carol al II-lea, în Secțiunea a III-a ce avea titlul *Mărturia mincinoasă și jurământul fals*, prin art.277 alin.1 era incriminată infracțiunea de mărturie mincinoasă în materie criminală sau corecțională – „*Acela care, în materie criminală sau corecțională, depunând ca martor sub jurământ înaintea unei instanțe sau referindu-se la un jurământ anterior prestat, face afirmații mincinoase sau nu spune tot ce știe privitor la împrejurări esențiale pentru judecată, asupra cărora este întrebat, în mod special, comite delictul de mărturie mincinoasă [...]*”.

În același Cod Carol al II-lea, prin articolul 281 pct.1, era reglementată o cauză de nepedepsire – „*Pentru infracțiunile prevăzute în art.277 [...] nu se pedepsește : acela care, dacă ar fi făcut afirmațiuni adevărate sau ar fi spus tot adevărul, s'ar fi acuzat de infracțiunile pe sine, [...]*”.

Ulterior, în codificările – de drept material și de procedură – adoptate în anul 1968, legiuitorul nu a reglementat posibilitatea invocării de către martor a privilegiului împotriva propriei incriminări, în doctrina vremii apreciindu-se că „*Noul cod nu prevede aceste cazuri de nepedepsire, fiindcă s-a socotit că aflarea adevărului trebuie să primeze în realizarea justiției, față de interesele persoanei chemate să depună ca martor*” – V. Dongoroz, Gh. Dărăngă, S. Kahane, D. Lucinescu, A. Nemeș, M. Popovici, P. Sîrbulescu, V. Stoican. *Noul Cod Penal și Codul Penal anterior. Presentare comparativă*, Editura Politică, București, 1968, pagina 173.

Art.118 din Codul de procedură penală în vigoare prevede dreptul martorului de a nu se acuza, legiuitorul național definind acest drept ca o obligație procesuală negativă a organelor judiciare care nu pot folosi declarația dată în calitate de martor împotriva persoanei care a dobândit calitatea de suspect sau inculpat în aceeași cauză. Astfel, textul național are în vedere două ipoteze principale, pe de o parte, situația în care persoana este audiată în calitate de martor după momentul începerii urmăririi penale cu privire la faptă, iar, ulterior, este continuată urmărirea penală față de aceasta, dobândind calitatea de

suspect, iar, pe de altă parte, atunci când persoana are deja calitatea de suspect sau inculpat, iar ulterior organul judiciar dispune disjungerea cauzei, în dosarul nou format persoana dobândind calitatea de martor.

În condițiile în care art.118 din Codul de procedură penală nu constituie o preluare a jurisprudenței instanței europene de contencios al drepturilor omului, se ridică problema de a ști dacă dreptul la tăcere – în manifestarea sa directă de a refuza îndeplinirea obligației de a da declarații – poate fi invocat de către martor.

Sub acest aspect, Înalta Curte reține că instanța europeană de contencios al drepturilor omului realizează o analiză prin raportare la situația concretă a persoanei. Astfel, dacă la momentul audierii, organele judiciare o suspectau pe respectiva persoană de săvârșirea infracțiunii, având în vedere celelalte mijloace de probă deja administrate în cauză, existând, așadar, niste suspiciuni, atunci toate drepturile prevăzute de art.6 în materia acuzației în materie penală sunt incidente, inclusiv dreptul la tăcere, chiar dacă organele judiciare nu dispun efectuarea în continuare a urmăririi penale și audiază persoana în calitate de martor (*CtEDO, Sergey Afanasyev c. Ucrainei, hotărârea din 15 noiembrie 2012, parag.58*).

VI. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Standardul convențional menționat supra la pct.V, ultimul alineat, a fost preluat și de instanța supremă a României.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, a reținut în considerentele deciziei penale nr.397 din 21 noiembrie 2014 că „*inițiativa de a pune în vedere martorului că are dreptul de a nu se autoincrimina, trebuia să fie a organului judiciar deținător al unor date care ofereau suspiciuni privind implicarea martorului la comiterea unei fapte penale. Astfel, o persoană citată spre a fi audiată ca martor, calitate în care are obligația de a spune adevărul, dacă se autoincriminează ar putea fi pusă sub învinuire, iar în situația în care nu ar spune adevărul, evitând o autoincriminare, ar comite infracțiunea de mărturie mincinoasă. Mecanismul acesta duce întotdeauna, de fapt, la punerea sub învinuire a persoanei și este inechitabil dacă, anterior audierii persoanei în calitate de martor, organele de urmărire penală aveau indicii care creau suspiciunea implicării acesteia în comiterea faptei ce face obiectul audierii în calitate de martor. Dreptul martorului de a nu depune mărturie asupra faptelor care îl expun la urmări decurge din principiul general recunoscut care este de esența unui proces echitabil consacrat de art.6 din Convenție, și anume dreptul de a nu contribui la propria incriminare (nemo tenetur se ipsum accusare)*”.

Prin decizia penală nr.231/A/09 iunie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, a menținut soluția de achitare a inculpatului acuzat de comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă, reținând că „[...] în doctrina și

jurisprudența națională a fost constant susținută, cu valoare de principiu, opinia potrivit căreia dacă martorul, pentru a nu se învinui pe sine de săvârșirea unei infracțiuni, face afirmații neadevărate sau, cu intenție, trece sub tăcere anumite împrejurări esențiale despre care a fost întrebat, el nu ar săvârși infracțiunea de mărturie mincinoasă. În realitate, o asemenea persoană nu mai este „un martor”, deoarece el nu mai poate apărea în această calitate în raport cu o eventuală inculpare a sa, din moment ce întrebările ce i se adresează ar conduce, dacă ar răspunde sincer, la implicarea sa într-un proces penal. Într-o asemenea situație, martorului nu i se mai poate cere să fie obiectiv, în același timp în care deasupra sa planează sancțiunea penală”. În cuprinsul aceleiași decizii s-a făcut trimitere la jurisprudența fostului Tribunal Suprem care a afirmat „[...] principiul potrivit căruia, în cazul în care o persoană, după ce a fost ascultată ca martor în cursul procesului penal, este trimisă în judecată pentru o infracțiune în legătură cu cea care face obiectul judecății, ea pierde calitatea de martor, devenind inculpat și nu mai poate fi trasă la răspundere pentru afirmațiile neadevărate făcute cu ocazia ascultării sale în calitate de martor (decizia penală nr.1975/1979)”.

VII. Doctrina.

Atât în doctrina de dinainte, cât și în cea de după 1990, s-a apreciat că *„dacă martorul, pentru a nu se învinui pe sine de săvârșirea unei infracțiuni, face afirmații mincinoase sau, cu intenție, trece sub tăcere anumite împrejurări esențiale despre care a fost întrebat, el nu ar săvârși infracțiunea de mărturie mincinoasă. În realitate, o asemenea persoană nu mai este martor, deoarece el nu poate apărea în această calitate în raport cu o eventuală inculpare a sa, din moment ce întrebările care i se adresează ar conduce la implicarea sa într-un proces penal dacă le-ar răspunde sincer. Într-o asemenea situație, martorului nu i se poate cere să fie obiectiv, în același timp în care deasupra sa planează acțiunea penală”* – Avram Filipaș, *Infracțiuni contra înfăptuirii justiției*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1980, paginile 60-61.

De asemenea, într-o lucrare de specialitate al cărei obiect îl constituie Codul de procedură penală în vigoare, colectivul de autori a menționat că *„instanțele [...] analizează [...] dacă, la momentul audierii, martorul se afla în situația unui acuzat în sensul Convenției, iar dacă răspunsul este afirmativ, atunci martorul nu poate răspunde pentru mărturie mincinoasă, chiar dacă acesta dă declarații neconforme cu adevărul”* – Codul de procedură penală. Comentariu pe articole, Ediția 2, Editura C.H. Beck, București, 2017, paginile 578-579.

VIII. Starea de fapt reținută de Înalta Curte de Casație și Justiție într-o ordine cronologică și relaționarea cu actele de urmărire penală, probatoriul administrat și interpretarea dată acestuia de către procuror în

dosarul nr..../P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA – Serviciul Teritorial Brașov. Analiza probatoriului, a criticilor și argumentelor aduse de acuzare și de apărare în acest dosar.

1. La data de 1 noiembrie 2006, astfel cum este menționat în rechizitoriul nr..../P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, în contextul încheierii unui contract de cesiune de drepturi litigioase și succesoriale între numitul A., în calitate de cedent, și S.C. R. S.R.L., în calitate de cesionar, *„inculpații (calitate procesuală în dosarul/P/2015) T., S., S., R. și S. ar fi (s.n.) constituit un grup infracțional care a avut ca scop dobândirea întregii averi revendicate de inculpatul A., prin infracțiuni de corupție/asimilate acestora, respectiv oferire de bani/bunuri persoanelor din cadrul autorităților/instituțiilor deținătoare a acestor proprietăți sau altor persoane cu influență asupra funcționarilor publici în scopul determinării acestora să acționeze potrivit scopului grupului, instigarea și complicitatea la săvârșirea de către aceste persoane a infracțiunii de abuz în serviciu (prin punerea la dipsoziție/semnarea înscrisurilor necesare), traficarea influenței reale asupra funcționarilor publici”* (filele 52-53, vol.I d.u.p.).

În referire la aceste aspecte de fapt și interpretarea dată materialului probator administrat în dosarul penal/P/2015 – *aspecte de fapt care sunt reținute de procuror, nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului penal (Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, sentința penală nr.142 din 23.02.2016) ce se desfășoară în acest moment la Curtea de Apel Brașov*, Înalta Curte face precizarea că ceea ce este important pentru rezolvarea conflictului de drept din prezenta cauză este doar data de 01 noiembrie 2006, punct de referință în cronologia evenimentelor care au stat la baza constituirii unor dosare pe rolul organelor de urmărire penală, inclusiv cel de față, astfel cum se va dezvolta infra.

În ceea ce privește susținerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov că, la acea dată, respectiv 01 noiembrie 2006, inculpații menționați *„au constituit un grup infracțional”*, Înalta Curte a reținut, prin subliniere proprie, condiționalul optativ, dat fiind faptul că, în prezentul dosar, obiectul judecății nu-l constituie această infracțiune, după cum nici celelalte infracțiuni care s-au constituit în scopul pentru care ar fi luat ființă un grup (după cum susține Parchetul în dosarul/P/2015), grup ce a fost apreciat de procurori a fi infracțional.

În ceea ce privește cesionara S.C. R. S.R.L., potrivit înscrisurilor comunicate de O.N.R.C., aceasta a fost înmatriculată în data de 13.12.2005,

având ca asociați persoana juridică R. Limited înregistrată în Cipru (filele 317-324, vol.IV d.u.p.).

Potrivit declarației de martor dată de B. în dosarul penal nr..../P/2015, „La începutul anului 2006 am fost contactat de avocații L. și P., separat, care mi-au prezentat o oportunitate de investiție, respectiv achiziția drepturilor succesoriale de pe urma E., drepturi care ar fi fost deținute de P. [...] iar apoi avocatul L. mi-a spus în vara anului 2006 că proiectul nu este valabil, fiind preluat de investitori israelieni reprezentați de T.” (fila 239, vol.II d.u.p.). Potrivit aceleiași declarații, martorul l-a cunoscut ulterior pe T. care „mi-a propus să identific pentru el niște imobile care au aparținut lui C. [...] mi-a spus să merg la firma de avocați T.... [...] Am discutat la firma de avocați cu avocatul R. [...] Încă de la început am știut de la R. că acesta lucrează pentru R. SRL, deținută de investitori străini” (fila 240, vol.II d.u.p.).

În ceea ce-i privește pe „investitorii străini”, Înalta Curte, în raport de probele administrate în dosarul nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov, reține că aceștia erau :

- **M.** – „din partea R. SRL. Acesta era un fel de consultant care se ocupa de identificarea potențialului imobiliar și urbanistic al terenurilor care făceau parte din contractul R. SRL” (declarație B., fila 242, vol.II d.u.p.);
- **T.** – „care părea reprezentant al asociațiilor R. SRL” (declarație B., fila 242, vol.II d.u.p.), respectiv „întâlniri la care a participat și T. ca reprezentant al investitorilor” (declarație B., fila 260, vol.II d.u.p.). Despre T. a făcut referiri și A. în declarația sa, respectiv că „T. a spus că el este în spatele firmei R. [...], că este consilier a lui T. în probleme de PR [...] și că este reprezentantul din România a lui B.” (fila 96, vol.II d.u.p.);
- **S.** – „Tot din discuțiile cu T. am aflat că asociat la R. este și S.” (declarație B., fila 242, vol.II d.u.p.).

De asemenea, din cuprinsul declarației aceluiași B. a rezultat că „din afirmațiile lui T. am aflat că acesta [...] are și el o participație în R.” (fila 242, vol.II d.u.p.).

Înalta Curte reține că, potrivit declarației pe care A. a dat-o în calitate de suspect în dosarul nr..../P/2015 la data de 23.04.2015, acesta a menționat că, în contextul mai multor întâlniri care au avut ca scop încheierea contractului dintre A. și S.C. R. S.R.L., T. i-ar fi menționat că „este consilierul lui T., pe care-l sfătuiește în materie de afaceri, fiind în relații foarte apropiate [...] am discutat despre toate problemele” și că, „[...] în acest context, R. a spus să nu-mi fac griji cu T. deoarece rezolvă el. În acele împrejurări, R. mi-a spus că I. lucrează la SCA T....” (fila 94, vol.II d.u.p.).

2. Pornind de la data de 01 noiembrie 2006, Înalta Curte reține că, prin prisma contractului de cesiune de drepturi, mai multe persoane ar fi întreținut

anumite activități care ar fi avut ca finalitate restituirea bunurilor ce erau menționate în acest contract, cu precizarea că prezenta hotărâre va avea în vedere două dintre aceste bunuri, respectiv Fosta F... și trunchiul de pădure cunoscut sub denumirea F... din, dat fiind faptul că acuzațiile ce i se aduc inculpatului P. au avut ca punct de plecare declarația sa de martor când, aducându-i-se la cunoștință obiectul probațiunii, acesta a fost întrebat asupra *„retrocedării către P. a unor suprafețe de teren în Băneasa (fosta F....) și (trunchiul de pădure F.... și actele de vânzare-cumpărare vizând aceste bunuri”* (fila 47, vol.II d.u.p.).

Astfel, potrivit declarației date în calitate de suspect de către R. în dosarul penalP/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov, *„În ce privește demersurile firmei mele de avocatură pentru revendicarea bunurilor, arăt că de acestea s-au ocupat mai mulți avocați, între care și eu. În concret, am reprezentat prințul în unele dosare litigioase, am redactat puncte de vedere [...], l-am asistat în fața unei singure instituții [...].”* (fila 173, vol.II d.u.p.).

T., în declarația pe care a dat-o în calitate de suspect în dosarul nr.....P/2015, a precizat că *„Prin intermediul avocaților de la societatea de avocați s-au întocmit cererile/notificările către primărie, institute, etc. Rolul meu a fost semi-activ, în sensul că am menținut legătura cu P., în sensul că mă deplasam în biroul avocaților [...], iar în anumite cazuri (Institutul de Plante) am participat la aceste ședințe [...].”* (fila 179, vol.II d.u.p.).

B. a precizat în declarația sa de martor dată în același dosarP/2015 (fila 248, vol.II d.u.p.) că, *„În toamna anului 2007, T. i-a cerut lui D. să mă trimită pe mine pentru a colabora cu avocații de la T.... în vederea identificării amplasamentelor imobiliare revendicate de P., imobile trecute într-o anexă a contractului dintre P. și SC R. SRL”*. De asemenea, fiind întrebat dacă D. ar fi participat la întâlnirile în care se discuta situația procedurilor de restituire, B. a menționat că *„l-am văzut pe D. la o astfel de întâlnire de la firma de avocați în anul 2007, subiectul întâlnirii fiind un articol din presă negativ legat de P.”*.

3. La data de **07.08.2007** – pentru 10 hectare, respectiv la data de **31.08.2007** – pentru 36,78 de hectare (cele două suprafețe fiind situate în), au fost emise titurile de proprietate pe numele lui A. (fila 183, vol.I d.u.p.).

Prin decizia nr.30/**26.09.2008**, Consiliul de Administrație al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Plantelor (ICDPP) a hotărât restituirea în natură a imobilului-teren în suprafață de 170.924,97 mp situat în, cunoscut sub denumirea de Fosta F.... (fila 223, vol.I d.u.p.).

Înalta Curte face, din nou, precizarea că obiectul prezentei judecăți nu îl constituie modalitatea de emitere a titlurilor de proprietate și hotărârii ICDPP despre care parchetul a menționat în rechizitoriul nr.....P/2015 că ar fi fost urmarea unor activități circumscrise ilicitului penal.

Trimiterea la aceste titluri de proprietate și la decizia ICDPP a fost făcută pentru a urmări anumite activități ce ar fi fost întreprinse de către anumite persoane în realizarea demersurilor ce ar fi vizat – astfel cum susține Ministerul Public în rechizitoriul nr...../P/2015 – obținerea celor două bunuri imobile, dar doar din perspectiva cronologică anterioară formulării acuzațiilor în dosarul/P/2015. Astfel, în acest din urmă dosar, după formularea acuzațiilor împotriva inculpaților, parchetul avea conturată o anumită stare de fapt (*astfel cum se va dezvolta infra*), stare de fapt care a condus la audierea, în calitate de martor, a inculpatului din prezenta cauză, P..

4. La data de **06.05.2008**, M. (martor în prezenta cauză și inculpat în dosarul nr...../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov) a fost angajat pe postul de în cadrul, raporturile de muncă încetând în data de 22.12.2008 (adresa nr.15A/1128/RU/19.04.2016 – fila 57, vol.II d.u.p.).

Din partea angajatorului, contractul individual de muncă a fost semnat de numitul M. (fila 59, vol.II d.u.p.).

Potrivit declarației de martor dată de A. în cursul urmăririi penale în procedura declanșată împotriva inculpatului P., „*În ceea ce-l privește pe M., acesta a apărut la Cancelarie [...] în cursul primăverii anului 2008 [...] M. ne-a spus că vine trimis de consultanții politici ai partidului, respectiv de T. [...] Toată lumea știa că era acolo din partea consultanților.*” (fila 323, vol.II d.u.p.).

Despre activitatea desfășurată de către M. în cadrul – la acea dată demnitatea aparținându-i inculpatului P. –, martorul C., în declarațiile pe care le-a dat atât în cursul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești în procedura declanșată împotriva inculpatului din prezenta cauză, a menționat că „*M. era într-un grup din care făcea parte T. și încă o persoană al cărei nume nu mi-l amintesc. M. a venit la început în acest grup cu T. și au discutat cu la [...] Ulterior l-am mai văzut pe M. la, în special în a doua parte a anului 2008 (s.n.), dar nu îmi amintesc să fi primit însărcinări de serviciu în cadrul [...] Cred că l-am văzut cam o dată pe lună venind la cabinetul și intra în biroul domnului T. la discuții. Au fost cazuri în care el nu a intrat în birou, ci doar T. cu care venise. Nu îmi amintesc cât de des a venit T. la, dar a venit de mai multe ori*” (fila 403, vol.II d.u.p.).

Sublinierea făcută de Înalta Curte în alineatul precedent referitoare la faptul că martorul C. a menționat că l-a văzut pe M. venind la din acea perioadă, „*în special în a doua parte a anului 2008*”, când era însoțit și de T., are legătură cu cele reținute infra la pct.5.

5. La data de **06.08.2008**, Înalta Curte de Casație și Justiție a autorizat Serviciul Român de Informații să desfășoare anumite categorii de activități reglementate prin Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului raportat la Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a

României, emițând mandatul nr.002812 din 06.08.2008 – prelungire (fila 431, vol.III d.u.p.).

În baza acestui mandat, au fost interceptate și înregistrate comunicațiile numitului T. (martor în prezenta cauză și inculpat în dosarul nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov) de la un post de telefonie mobilă și de la un post telefonic fix, procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate aflându-se în vol.III d.u.p., filele 1 – 30.

6. În data de **13.10.2008**, la ora 21:43, T. și R., au purtat o discuție al cărei conținut – care prezintă importanță pentru soluționarea prezentei cauze – este următorul :

„R. : *Ai apucat să vorbești cu M. cumva ?*

R. : *NU, n-am mai vorbit cu ea.*

R. : *Foarte bine ai făcut că, uite, sunt la masă cu și o să facem actele alea cu soția dânsului.*

R. : *Ok. Bine, nicio problemă.*

R. : *Da.*

R. : *N-am vorbit că am zis că până nu-mi iese aia, nu ar rost că știu că tot aia...*

R. : *Bine ai făcut, uite că s-a brodit bine. Bravo ! Scuze de ora târzie. Hai, vorbim.”* (fila 1, vol.III d.u.p.).

Înalta Curte reține că mențiunea „*o să facem actele alea cu soția dânsului*” ar fi avut în vedere, după cum susține acuzarea în dosarul nr..../P/2015, autentificarea unui contract de vânzare-cumpărare al imobilului-teren „*[...] .., după dobândirea bunului*” (după cum a menționat R. în procedura declanșată împotriva inculpatului P. la fila 337, vol.II d.u.p.) la cabinetul notarial al fostei soții a inculpatului P., numita V..

De asemenea, Înalta Curte menționează faptul că asupra acestui proces-verbal, pentru o corectă apreciere asupra cronologiei desfășurării actelor de urmărire penală din dosarul penal nr..../P/2015, va reveni infra la pct.17.

7. A doua zi, în data de **14.10.2008**, la ora 12 :53, T. a fost contactat de către R..

Din discuția pe care cei doi au purtat-o și care este redată în procesul-verbal de la fila 3, vol.III d.u.p., rezultă că R. i-ar fi adus la cunoștință lui T. că „*[...] am vorbit cu notarul, i-am trimis actele*”, iar la întrebarea lui T. dacă este vorba de „*[...] notarul (pe – s.n.) care ți l-am dat eu ieri seară*”, răspunsul lui R. a fost unul afirmativ : „*Da, da, da. Sigur*”.

Potrivit declarației de martor dată de R. în procedura declanșată împotriva inculpatului P., „*În 13 octombrie 2008, am fost contactat telefonic de către T. care mi-a spus că este la masă cu și se va încheia contractul la biroul notarial al soției acestuia. La acel moment am realizat că este vorba de I., iar a doua zi am discutat cu aceasta. Nu știu dacă am contactat-o eu sau m-a sunat*

ea, dar atunci când am vorbit cu aceasta părea că știe despre ce este vorba și mi-a cerut actele pentru a vedea despre ce este vorba în tranzacție și a calcula care este valoarea costurilor notariale”.

În acest context, date fiind elementele de fapt ce se desprind din conținutul procesului-verbal de redare a convorbirii telefonice menționate cu două alineate mai sus ce a fost purtată în data de 14.10.2008, la ora 12 :53 și din care rezultă că R. ar fi vorbit cu „notarul” despre care T. ar fi afirmat că „*fi l-am dat eu ieri seară*”, la care se adaugă și faptul că discuția din 13.10.2008 avusese loc seara târziu, la ora 21:43, iar a doua zi, în data de 14.10.2008, fosta soție a inculpatului P. „*părea că știe despre ce este vorba*”, în interpretarea probelor de către procuror s-ar fi putut trage concluzia că, între inculpatul P. și fosta sa soție de la acea dată, ar fi avut loc o discuție pe marginea acestui subiect.

La finalul convorbirii telefonice din data de 14.10.2008 ce a fost purtată între T. și R., acesta din urmă i-a comunicat primului faptul că mai are de rezolvat anumite probleme „*cu fiscul [...] că vor să zicem dacă este intravilan agricol sau intravilan construcții, fiind diferență mare*”, aceste din urmă afirmații fiind unele care prezintă importanță în soluționarea prezentei cauze, astfel cum se va arăta infra la pct.21.

8. În data de **16.10.2008**, ora 12:25:28, fosta soție a inculpatului P. i-a transmis lui T. un sms care a avut următorul conținut : „*Bună. I. sunt. Îmi dau acum cadastrul și vdm (vedem – s.n.) cum încadrăm ca să fie bine. Mă uit pe cadastru și vbm (vorbit – s.n.). Chiar dak (dacă – s.n.) va fi ceva pe str (strada – s.n.) aia scumpă, găsim o s (soluție – s.n.)*” (fila 13, vol.III d.u.p.).

În aceeași zi, la ora 12:57:30, T. a fost contactat telefonic de R., acesta din urmă aducându-i la cunoștință primului că „*notarul a fost de acord cu soluția și încercă, după îndelungi discuții [...] să [...] urcăm de la șase pe la un trei, așa. Ar fi ok?*” (fila 14, vol.III d.u.p.). Înalta Curte reține că referirea la „*notarul*” ar fi putut face trimitere la fosta soție a inculpatului P., iar cea care viza „*urcăm de la șase pe la un trei*” ar fi putut însemna reducerea taxelor pe care ar fi trebuit să le plătească „*fiscului*”, astfel cum s-a arătat supra la pct.7, partea finală.

Tot în data de 16.10.2008, I., fosta soție a inculpatului P., l-a apelat telefonic pe T., discuția dintre cei doi care a fost redată în procesul-verbal de la fila 18, vol.III d.u.p. fiind următoarea :

„*D. : Mi-a dat Președintele acceptul pentru partea , legea cea mai favorabilă, m-am rugat și a zis : Băi, OK ! Luați și voi legea cea mai favorabilă ! Zic : Da', zic, în afară de dumneavoastră, cine ar mai putea să mai facă ceva ? Și mi-a zis că Fiscul, dar ăia-s bucuroși că își iau niște bani și iau niște bani oricum...*

R. : Da, da ...

D. : *Așa că din ăla rezultă foarte bine și m-am uitat și i-am explicat că așa...*

R. : *Da, da, da ...*

D. : *Ă, deci, mergem totu' pe calculul cu ălălaltul cu cinci sute și cu asta, basta !*

R. : *Am înțeles... [...]”* (filele 18-19, vol.III d.u.p.).

În referire la elementele de fapt ce se desprind din procesul-verbal de redare a acestei din urmă convorbiri telefonice, Înalta Curte reține că „*acceptul pentru legea mai favorabilă*” ar fi putut viza taxele notariale despre care R. îi comunicase lui T. – în cadrul convorbirii pe care cei doi au purtat-o în data de 16.10.2008, la ora 12:57:30 și care a fost redată parțial cu două alineate mai sus – că „*notarul a fost de acord cu soluția și încearcă, după îndelungi discuții [...] să [...] urcăm de la șase pe la un trei*”.

9. În intervalul 06-07.05.2009, între inculpatul P. și un grup de persoane printre care și martorul A., prin intermediul poștei electronice, au avut loc discuții având ca obiect locul și perioada de efectuare a unui concediu în Italia pe care urmau să-l efectueze mai multe familii, printre care și familiile inculpatului P. și martorului A. (a se vedea în acest sens filele 291-295, 300-304, 306-307, 319-320 vol.II d.u.p.).

10. În intervalul **20.09.2011-19.11.2012**, inculpatul P. a purtat mai multe convorbiri telefonice și a trimis un sms ce au fost interceptate în baza unor mandate de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele unora dintre interlocutorii inculpatului P., după cum urmează :

- **cu A.** (inculpat în dosarul nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov) a purtat convorbiri în datele de 20.09.2011 (filele 31-33, vol.III d.u.p.), 10.01.2012 (filele 121-122, vol.III d.u.p.), 28.02.2012 (fila 154, vol.III d.u.p.) și 17.04.2012 (filele 201-202, vol.III d.u.p.),
- **cu T.** (inculpat în dosarul nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov) a purtat convorbiri telefonice în datele de 09.02.2012 (filele 129-130, vol.III d.u.p.), 26.03.2012 (filele 191-192, vol.III d.u.p.), 02.04.2012 (filele 193-194 și 195-197, vol.III d.u.p.), 15.05.2012 (filele 240-241, vol.III d.u.p.), 04.06.2012 (filele 250-251, vol.III d.u.p.), 01.07.2012 (filele 259-260, vol.III d.u.p.), 16.07.2012 (filele 264-265, vol.III d.u.p.), 23.07.2012 (filele 266-267 și 268-269, vol.III d.u.p.), 19.11.2012 (filele 270-271, vol.III d.u.p.), iar în data de 07.05.2012, inculpatul P. i-a trimis lui T. un sms redat în procesul-verbal de la fila 223, vol.III d.u.p. ;
- **cu M.** (inculpat în dosarul penal nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov) a purtat convorbiri telefonice în datele de 01.05.2012 și 11.05.2012 (filele 218-219 și 234-235, vol.III d.u.p.).

11. În cursul **anului 2012**, pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA – Serviciul Teritorial Brașov, a fost înregistrat, sub

nr...../P/2012, un dosar care avea ca obiect comiterea unor fapte ce au fost circumscrise de procuror ilicitului penal incriminat în infracțiuni de corupție, fapte în legătură cu retrocedarea a 43.000 hectare de pădure (fila 14, vol.I d.u.p.).

12. În anul 2013, inculpatul P. a purtat convorbiri telefonice și a primit un sms ce au fost interceptate în baza unor mandate de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele unora dintre interlocutorii inculpatului P., după cum urmează :

- cu T. a purtat convorbiri telefonice în 07.01.2013 (filele 277-278, vol.III d.u.p.) 08.01.2013 (filele 281-282 și 283-284, vol.III d.u.p.), 07.03.2013 (filele 293-294, vol.III d.u.p.), 19.08.2013 (filele 366-367, vol.III d.u.p.), 16.09.2013 (filele 370-371, vol.III d.u.p.) și 17.09.2013 (filele 372-373, vol.III d.u.p.),
- iar la fila 276, vol.IV d.u.p. se află procesul-verbal de redare a unui sms pe care martorul A. i l-a trimis inculpatului P. în data de 04.01.2013.

13. În cadrul dosarului nr...../P/2012, soții A. și L. au dobândit calitatea de suspecți, iar prin rechizitoriul întocmit în acest dosar s-a dispus disjungerea cauzei în ceea ce-i privește pe cei doi suspecți și formarea unui dosar separat înregistrat la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA – Serviciul Teritorial Brașov, sub nr...../P/2015V (fila 14, vol.I d.u.p.).

14. La data de **23.01.2015**, în cadrul dosarului penal nr...../P/2015V al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA – Serviciul Teritorial Brașov, **numitul A. a formulat plângere penală împotriva următoarelor persoane : R., T., M. M., R. și C.** sub aspectul comiterii de către aceștia a unor fapte de corupție prin care i s-ar fi cauzat un prejudiciu evaluat la lei (filele 120-130, vol.II d.u.p.).

Ulterior, la data de **15.04.2015**, A. a formulat un denunț împotriva aceluiași persoane menționate în plângerea penală din alineatul precedent (filele 131-144, vol.II d.u.p.).

Sub aspectul stării de fapt descrise, Înalta Curte reține că aceasta este, în cea mai mare parte, identică în cele două acte de sesizare, iar autorul lor a făcut vorbire că ar fi suferit o vătămare din punct de vedere financiar, respectiv un prejudiciu estimat la suma de lei.

15. La data de **23.04.2015**, în cadrul dosarului nr...../P/2015V, procurorul de caz a procedat la luarea unei declarații de suspect lui A. (filele 89-100, vol.II d.u.p.).

În cuprinsul acestei declarații, A. a făcut mai multe referiri la proprietățile pe care urmărea să le obțină ca urmare a cererilor de retrocedare pe care le formulase și modalitatea în care a încheiat contractul cu S.C. R. S.R.L.. În ceea ce privește acest contract, a menționat faptul că discuțiile le-ar fi purtat cu T. la sediul casei de avocatură T.... unde „am discutat despre toate problemele,

inclusiv despre legătura dintre T. și D.. Țin minte că, în acest context, R. a spus să nu-mi fac griji cu T. deoarece rezolvă el. În acele împrejurări, R. mi-a spus că I. lucrează la SCA T....” (fila 94, vol.II d.u.p.).

Așadar, suplimentar celor două plângeri penale, acuzarea lua la cunoștință despre faptul că, în dosarul penal nr...../P/2015V, suspectul din acel dosar (A.), a făcut referiri la posibila influență pe care T. o afirma față de inculpatul din prezenta cauză, P., în legătură cu demersurile ce vizau retrocedarea unor bunuri, printre care și cele menționate supra la pct.2.

16. La data de **06.05.2015**, în cadrul dosarului nr...../P/2015V, procurorul de caz a procedat la luarea unei declarații de suspect numitei L. (filele 145-100, vol.II d.u.p.).

În declarația de suspect, aceasta a precizat, referitor la contractul de cesiune drepturi pe care soțul său, P., îl încheiase cu S.C. R. S.R.L., că „*la momentul încheierii contractului am aflat că R. vrea 80% din domeniul Deși noi nu eram de acord cu acest procentaj, R. ne-a spus că [...] fără el și prietenii lui (T., M., T.) nu vom câștiga vreun bun*” (fila 148, vol.II d.u.p.).

În cuprinsul aceleiași declarații, referindu-se la perioada derulării contractului de cesiune de drepturi, L. a precizat că „*ne-am întâlnit de mai multe ori cu R.*” care le-ar fi spus ei și soțului său că „*[...] T. îl va ajuta pe el cu retrocedarea bunurilor noastre*”, respectiv că „*[...] M. și M. m-au amenințat de vreo două ori spunând că fără ei nu vom mai putea recupera nimic, că M. a fost consilierul lui T., că I. lucra la SCA T..., etc.*” (filele 149 și 152, vol.II d.u.p.).

Din nou, în cadrul aceluiași dosar/P/2015V, se făcea referire la posibila influență pe care T., M. și M. o afirmău față de inculpatul din prezenta cauză P..

17. În data de **12.08.2015**, în cadrul dosarului nr...../P/2015V, înregistrările convorbirilor telefonice și a sms-urilor ce fuseseră obținute în baza Legii nr.51/1991 în baza Mandatului nr.002812/06.08.2008 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție (a se vedea supra pct.5), au fost valorificate din punct de vedere probator de către organele de urmărire penală prin redarea acestora în cuprinsul unor procese-verbale, după cum urmează :

- discuția dintre T. și R. ce a avut loc în data de 13.10.2008, ora 21:43. Din cuprinsul procesului-verbal de redare a acestei convorbiri (filele 1-2, vol.III d.u.p.), rezultă că T. și R. ar fi purtat o discuție având ca obiect notarul la care ar fi urmat să fie autentificat contractul de vânzare-cumpărare al imobilului-teren În cadrul aceleiași discuții, T. ar fi afirmat că s-ar fi aflat „*[...] la masă cu și o să facem actele alea cu soția dânsului*” ;
- sms-ul pe care V. i l-a transmis, în data de 16.10.2008, ora 12:25:28, lui T. și din conținutul căruia rezultă că acestuia din urmă i s-ar fi comunicat de către fosta soție a inculpatului P. că urma să vadă „*cum încadrăm*” imobilul-teren Fosta F.... „*ca să fie bine*” din punct de vedere al taxelor

- notariale. În referire la acest din urmă proces-verbal, Înalta Curte precizează că a fost analizat, din punct de vedere factual, supra la pct.8 ;
- discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 09.02.2012, ora 14:01:10 și din care rezultă că acesta din urmă ar fi dorit să-l întâlnească pe inculpat (filele 129-130, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și A. ce a avut loc în data de 28.02.2012 din care rezultă că acesta din urmă l-ar fi văzut pe inculpat în timp ce se aflau în același restaurant (fila 154, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 26.03.2012, ora 12:34:00 și din care rezultă că acesta din urmă ar fi dorit să-l întâlnească pe inculpat (filele 191-192, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 02.04.2012, ora 16:24:39 și din care rezultă că acesta din urmă ar fi dorit să-l întâlnească pe un prieten de-al inculpatului, inculpatul stabilind ca cei doi să se întâlnească la el acasă (filele 195-197, vol.III d.u.p.) ;
 - sms-ul pe care inculpatul P. i l-a trimis lui T. în data de 07.05.2012, ora 22:28:45 prin care acesta din urmă ar fi fost întrebat dacă s-ar putea întâlni a doua zi pentru a lua micul dejun (fila 223, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 01.07.2012, ora 13:59:15 și din care rezultă că acesta din urmă ar fi dorit să-l întâlnească pe un cunoscut de-al celor doi și la care inculpatul ar fi insistat pentru a se întâlni cu S. (filele 259-261, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 19.11.2012, ora 15:31:56 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească în aceeași zi acasă la inculpat (filele 270-271, vol.III d.u.p.) ;
 - sms-ul pe care inculpatul P. l-a primit în data de 04.01.2013, ora 11:02:04, de la A. și din conținutul căruia rezultă că acesta din urmă ar fi dorit să discute cu inculpatul (fila 276, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 07.01.2013, ora 17:18:26 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească la hotelul lui S. din București (filele 277-278, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 08.01.2013, ora 8:29:52 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească la micul dejun (filele 281-282, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 08.01.2013, ora 12:53:11 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească (filele 283-284, vol.III d.u.p.) ;
 - discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 07.03.2013, ora 18:36:07 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească (filele 293-294, vol.III d.u.p.) ;

- discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 19.08.2013, ora 14:14:41 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească (filele 366-367, vol.III d.u.p.) ;
- discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 16.09.2013, ora 21:54:29 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească a doua zi dimineața acasă la inculpat (filele 370-371, vol.III d.u.p.) ;
- discuția dintre inculpatul P. și S. ce a avut loc în data de 17.09.2013, ora 10:55:15 și din care rezultă că cei doi ar fi urmat să se întâlnească (filele 372-373, vol.III d.u.p.).

18. Prin ordonața din data de **30.09.2015**, pentru o mai bună înfăptuire a justiției, s-a dispus *„disjungerea din dosarul nr...../P/2015V a faptelor vizând retrocedarea averii pretinse de suspecții A. și A., formarea unui nou dosar (.../P/2015) și continuarea cercetărilor cu privire la [...] suspecții A. și A., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.292 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 [...] faptele sesizate de către A. prin plângerea și denunțul susmenționate”*. (fila 15, vol.I d.u.p.).

Ulterior, astfel cum rezultă din mențiunile efectuate în cuprinsul aceluiași rechizitoriu, la acest dosar au fost reunite și dosarele/P/2008 și/P/2010 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de combatere a corupției.

19. În cadrul dosarului nr...../P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA – Serviciul Teritorial Brașov, urmărirea penală a vizat fapte comise în diferite forme de participare în intervalul 2006-2013 prin care se urmărea obținerea unor imobile, printre care și, bunuri ce au fost menționate de către numitul A. (inculpat în dosarul nr...../P/2015) în plângerea și denunțul la care am făcut referire supra la pct.14.

Potrivit rechizitoriului nr...../P/2015 ce a fost atașat la prezentul dosar în vol.I d.u.p., *„acuzățiile reținute în sarcina inculpaților vizează infracțiuni comise în perioada 2006-2013 în diferite forme de participare, în interesul obținerii unor imobile de o valoare deosebită, între care și, revendicate fără drept de inculpatul A. [...]”* (fila 10, vol.I d.u.p.).

Obiectul urmăririi penale din dosarul nr...../P/2015 l-a constituit, astfel cum prevăd și dispozițiile art.285 din Codul de procedură penală, strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor menționate la filele 1-6 din rechizitoriul nr...../P/2015 (filele 5-10, vol.I d.u.p.), la identificarea persoanelor care au săvârșit aceste infracțiuni și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

Înalta Curte ține a face din nou precizarea că, prin prezenta sentință, nu se va face nicio analiză asupra raportului juridic de conflict în care DNA – Serviciul Teritorial Brașov a emis rechizitoriul nr...../P/2015, acest raport de

conflict de drept penal aflându-se spre soluționare pe rolul Curții de Apel Brașov, inclusiv a legalității demersurilor întreprinse de A. având ca obiect retrocedarea P... și Fostei F.... care, potrivit propriilor susțineri, ar fi aparținut antecesorilor săi, deoarece, pe de o parte, nu acesta este obiectul prezentei judecăți, iar pe de altă parte, legalitatea acestor demersuri și cadrul în care au fost făcute fac obiectul unui dosar penal distinct aflat pe rolul Curții de Apel Brașov.

20. La data de **05.11.2015**, în dosarul penal nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov, s-a dispus extinderea urmăririi penale sub aspectul următoarelor infracțiuni :

- abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut, pentru sine sau pentru altul, un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art.309 C.pen. și art.5 C.pen. ;
- trafic de influență, prev. de art.291 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 C.pen. ;
- cumpărare de influență, prev. de art.292 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 C.pen. ;
- spălarea banilor, prev. de art.29 lit.a din Legea nr.656/2002, cu aplic. art.5 C.pen. ;
- evaziune fiscală, prev. de art.9 alin.1 lit.a și alin.3 din Legea nr.241/2005, cu aplic. art.5 C.pen. (fapte săvârșite în legătură cu retrocedarea F....) – a se vedea fila 356. vol.I d.u.p.

21. La data de **10.11.2015**, prin încheierea ședinței camerei de consiliu, **Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție**, Secția penală, a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov și **a încuviințat**, „*pentru o perioadă de 30 de zile, de la data de 10.11.2015 până la data de 09.12.2015 inclusiv, a măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea comunicațiilor realizate de numiții [...] P. (...) – de la posturile telefonice cu numerele : ..., ..., ..., ...; [...] supravegherea video, audio sau prin fotografiere în mediu ambiental în spații publice a numiților : [...] P. (...) [...] ; [...] localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice a numiților [...] P. (...) [...]” (filele 447-488, vol.4 d.u.p.).*

Pentru a pronunța această încheiere, judecătorul de drepturi și libertăți a avut în vedere – **după cum a menționat și procurorul de caz în referatul cu propunerea formulată** – că „*[...] numitul P., persoană implicată în activitatea infracțională, are calitatea de în [...]*”.

În considerentele încheierii pronunțate de Judecătorul de drepturi și libertăți, în partea care redă susținerile procurorului, s-a reținut că „*[...] pentru a diminua valoarea taxelor notariale datorate bugetului de stat, prin sprijinul*

numitului T. și al altor persoane, a fost determinată valoarea taxelor prin încadrarea terenului în categoria terenului agricol, cu consecința păgubirii bugetului de stat aproximativ euro. **Pentru a reuși sustragerea de la plata taxelor aferente transferului de proprietate asupra terenului, necesară pentru ascunderea provenienței reale, R. a apelat la C., al la acea dată, și prin intermediul acestuia la notarul T.. Aceasta a acceptat apoi să perceapă taxe diminuate fraudulos, prin declararea nereală a prețului și a categoriei de folosință a terenului, „soluții” pe care chiar ea le-a prezentat cumpărătorilor de influență”.**

22. În data de **18.11.2015**, inculpatul P. și S. au purtat o discuție ce a fost interceptată în baza mandatului de supraveghere tehnică 1684/UP/10.11.2015 emis de Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, discuție ce a fost redată de organele de urmărire penală în data de 24.11.2015 în procesul-verbal de la filele 409-411, vol.III d.u.p., subiectul acestei discuții fiind o vizită pe care inculpatul P. ar fi urmat să o efectueze în Israel.

23. În data de **04.12.2015**, în cadrul dosarului penal nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov, a fost audiată, în calitate de martor, V., fosta soție a inculpatului P..

Din cuprinsul declarației de martor rezultă că :

- aceasta a fost audiată „în legătură cu vânzarea de către P. a terenului situat în care i-a fost retrocedat în temeiul Legii 10/2001” (fila 206, vol.II d.u.p.),
- iar una dintre întrebările ce i-au fost adresate de către procuror – în contextul taxelor pe care S.C. R. S.R.L., „compania [...] care va cumpăra aceste imobile”, ar fi trebuit să le plătească – a fost: „**T. v-a cerut să acceptați această valoare redusă. Soțul d-voastră a intervenit pentru el?**”. Răspunsul dat de martor la această întrebare a fost următorul : „Din câte îmi amintesc, nu am discutat cu T.. I-am povestit soțului meu și acesta mi-a spus să aplic legea” (fila 207, vol.II d.u.p.).

În contextul urmăririi penale efectuate în dosarul penal nr..../P/2015 până la data de 04.12.2015, în ceea ce privește declarația de martor dată de V., Înalta Curte ține a preciza că, la data când a fost audiată în calitate de martor, Ministerul Public avea deja conturată o anumită stare de fapt în ceea ce-l privește pe P., fostul său soț, câtă vreme, în noiembrie 2015, în referatul înaintat Judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul instanței supreme, s-a menționat că este o „[...] **persoană implicată în activitatea infracțională**” (a se vedea supra pct.21).

Or, Înalta Curte reține că V. avea, la data de 04.12.2015, calitatea de fostă soție a lui P., iar dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor – art.117 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală – nu poate fi condiționat de

decizia organelor de urmărire penală de a formula sau nu acuzații împotriva unei persoane ce avea calitatea de fost soț al celui audiat în calitate de martor și despre care, astfel cum am arătat anterior, Parchetul afirmase că era (deci era o certitudine – s.n.) implicată în activitatea infracțională, activitate infracțională despre care fosta soție fusese chemată a da declarații. Un argument care vine să susțină suplimentar cele reținute anterior, este dat de întrebarea ce i-a fost adresată martorei – „Soțul d-voastră a intervenit pentru el?” –, când aceasta ar fi putut să se prevaleze de dreptul de a refuza să dea declarații.

Așadar, prin neformularea unei acuzații împotriva lui P., s-a creat posibilitatea pentru Parchet de a o audia în calitate de martor pe fosta sa soție fără ca aceasta să poată invoca dispozițiile art.117 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală.

De altfel, ceea ce se remarcă este faptul că

- după disjungerea dispusă de procuror în dosarulP/2015 în ceea ce-i privește, printre alții, și pe P., formându-se, inițial, dosarul nr.....P/2016 (fila 385 partea finală, vol.I d.u.p.),
- ulterior, din dosarulP/2016, s-a dispus o nouă disjungere în ceea ce-i privește pe P. și M., astfel formându-se dosarul nr.....P/2016 (filele 1-4, vol.I d.u.p.),

în niciunul din cele două dosare formate în urma disjunerilor fosta soție a inculpatului P. nu a mai fost audiată în calitate de martor.

Cu toate acestea, Înalta Curte remarcă faptul că, în susținerea acuzației ce a fost formulată împotriva inculpatului P., s-a făcut trimitere la declarația dată de fosta sa soție în calitate de martor în dosarulP/2015, declarație de martor care, în opinia parchetului, ar fi conținut elemente de fapt incriminatoarea împotriva fostului său soț. Or, în privința acestor elemente de fapt ce se constituie în probe, posibilitatea de a fi obținute era una pusă sub semnul întrebării dacă i s-ar fi adus la cunoștință dispozițiile art.117 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, V. chiar prevalându-se în fața Înaltei Curți, în cercetarea judecătorească, de aceste dispoziții.

24. În data de **07.12.2015**, inculpatul P. și S. ar fi purtat o discuție ce a fost interceptată în baza mandatului de supraveghere tehnică 1684/UP/10.11.2015 emis de Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, discuție ce a fost redată de organele de urmărire penală în data de 16.12.2015 în procesul-verbal de la filele 428-430, vol.III d.u.p.

25. În data de **08.12.2015**, în dosarul penalP/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov, s-a dispus extinderea și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de T., R., T., S., B., M., A., M., M., A., S.C. R. S.R.L. și alte persoane sub aspectul comiterii infracțiunilor menționate supra la pct.20, la care s-a adăugat în privința persoanelor fizice de mai sus și infracțiunea de constituire

a unui grup infracțional organizat, prev. de art.367 alin.1 C.pen. (filele 357-358, vol.I d.u.p.)

26. În intervalul **09-11.12.2015**, în cadrul dosarului penal nr...../P/2015, procurorul de caz a procedat la luarea de declarații unor suspecți (filele 171-189, vol.II d.u.p.) printre care și A. în data de **10.12.2015** (filele 101-110, vol.II d.u.p.).

În cuprinsul declarației sale, suspectul a menționat, referindu-se la contractul de cesionare drepturi, că „*M-a convins R. care mi-a spus că am nevoie de un avocat ca ei pentru a câștiga și că fără ei nu o să obțin nimic. [...] Mi-a spus că A. lucrează cu ei și că are un trust de presă cu 50 de oameni care poate să ne ajute în acest fel. Mi-a spus, de asemenea, că soția T. lucrează la firma lor de avocatură, pe care am văzut-o apoi de două ori la sediul firmei de avocatură. A vrut să-mi arate astfel că firma lor este puternică, că la ei lucrează oameni importanți. T. a confirmat cele spuse de R.. Nu mi-a convenit că doamna T. lucrează la firmă pentru că soțul ei,, îl avea drept pe R.. Nu am fost încântat de ceea ce mi s-a propus, dar după ce m-am sfătuit și cu soția mea, am fost de acord să închei o astfel de înțelegere”* (filele 104-105, vol.II d.u.p.).

27. În data de **16.12.2015**, organele de urmărire penală au procedat la redarea discuției telefonice dintre T. și alte două persoane, discuție ce ar fi avut loc în data de 15.10.2008 și care a fost interceptată în baza Mandatului nr.002812/06.08.2008 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Din cuprinsul procesului-verbal de redare a acestei convorbiri (filele 6-8, vol.III d.u.p.), rezultă că T. le-ar fi comunicat celor doi interlocutori ai săi faptul că „*notarul public (s.n.) ne-a spus să nu folosim strada ieftină, deoarece hârtiile pe care le avem sunt înregistrate pe strada scumpă. Așa că acum încercăm să găsim o soluție. Nu știu ce R. a scris în mail-ul său, dar încercăm să găsim o soluție să luăm alt număr, număr poștal pentru a pune tot pământul pe strada ieftină”*.

28. În data de **21.12.2015**, organele de urmărire penală au procedat la redarea discuției telefonice dintre T. și R., discuție ce ar fi avut loc în data de 14.10.2008 și care a fost interceptată în baza Mandatului nr.002812/06.08.2008 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Din cuprinsul procesului-verbal de redare a acestei convorbiri (filele 3-5, vol.III d.u.p.), rezultă că T. s-ar fi interesat dacă R. a vorbit cu soția inculpatului P., „*Cu notarul (pe – s.n.) care ți l-am dat eu ieri seară”*, răspunsul primit fiind unul pozitiv, „*Da, da, da. Sigur...*”.

Astfel cum Înalta Curte a reținut supra la pct.6, în data de 13.10.2008, la ora 21:43, T. și R., ar fi purtat o discuție al cărei conținut s-a raportat la autentificarea, de către soția inculpatului P., a unui contract de vânzare-

cumpărare ce ar fi avut ca obiect imobilul-teren, discuție în cadrul căreia T. i-ar fi comunicat interlocutorului R. că „*[...]Juite, sunt la masă cu [...]*”.

29. Acestea au fost o parte actele de urmărire penală efectuate în dosarul penal nr..../P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, acte ce se regăsesc în prezenta cauză, astfel că, în interpretarea materialului probator administrat în dosarul .../P/2015, procurorii de caz au apreciat că, „*pentru lămurirea cauzei, s-a dispus citarea pentru a fi audiat ca martor numitul P., în condițiile în care erau indicii că acesta ar fi avut cunoștință de activitatea infracțională a grupului susmenționat, prin prisma relațiilor de afaceri sau de prietenie avute cu membrii acestuia*” (fila 2, alineat 2, vol.I d.u.p.).

Înainte de a expune, în integralitate, declarația de martor dată de P. în dosarul penal nr..../P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, Înalta Curte reamintește faptul că, în referatul înaintat în data de 10.11.2015 Judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Înaltei Curți, procurorii de caz au menționat că „*Pentru a reuși sustragerea de la plata taxelor aferente transferului de proprietate asupra terenului, necesară pentru ascunderea provenienței reale, R. a apelat la C., al la acea dată, și prin intermediul acestuia la notarul T.*” (a se vedea supra pct.21). De asemenea, cu ocazia audierii, în calitate de martor, a fostei soții a inculpatului P., una din întrebările pe care procurorii i-au adresat-o acesteia a fost „*T. v-a cerut să acceptați această valoare redusă. Sotul d-voastră a intervenit pentru el ?*” (a se vedea supra pct.23).

În acest context al împrejurărilor comiterii presupuselor fapte care făceau obiectul urmăririi penale din dosarul penal nr..../P/2015, la care se adăugau și procesele-verbale de redare a comunicațiilor interceptate în baza unor mandate de siguranță națională asupra cărora Înalta Curte a făcut referire supra, Parchetul putea și trebuia să analizeze condițiile în care lui P. i-a fost atribuită, în cauza .../P/2015, calitatea de martor.

30. Astfel, la data de **15.04.2016**, T. a fost audiat în cauza în care, față de T., R., S., B., M., A., M., M., A., fusese pusă în mișcare acțiunea penală sub aspectul comiterii infracțiunilor menționate supra la pct.20 și 25 (filele 357-359, vol.I d.u.p.).

Potrivit celor consemnate în cuprinsul formularului de declarație, s-a menționat că : „*Mi s-a adus la cunoștință că urmează să fiu audiat ca martor în legătură cu retrocedarea către P. a unor suprafețe de teren în (fosta F....) și (trunchiul de pădure F....) ; actele de vânzare-cumpărare vizând aceste bunuri ; implicarea inculpaților T., B., S., M. în procedurile de retrocedare*” (fila 47, vol.2 d.u.p.).

Așadar, acesta era obiectul probațiunii în dovedirea cărora a fost audiat ca martor T., **faptele și împrejurările asupra cărora a fost audiat sub acest**

aspect datând din perioada 2007-2008. De altfel, chiar acuzarea face referire la această perioadă prin cele menționate în actul de sesizare, respectiv că „**În perioada în care membrii grupului infracțional au reușit obținerea celor două bunuri, prin infracțiuni de corupție, respectiv anii 2007-2008, [...]**” (pagina 7 din rechizitoriu, penultimul alineat). De asemenea, tot în cuprinsul actului de sesizare s-a menționat de ce s-a apreciat că este necesar a fi audiat în calitate de martor, „**Ținând cont de calitatea avută la momentul comiterii faptelor cercetate, al[...]**” (fila 10, alineatul 3 din rechizitoriu).

31. Declarația inculpatului T. are următorul conținut :

„*Declar următoarele : L-am cunoscut pe T. în perioada 2000-2004 când era al N.. Ulterior l-am întâlnit pe T. la diferite evenimente, dar n-am avut relații personale sau comerciale cu acesta.*

Pet al S. l-am cunoscut în prima jumătate a anului 2007, iar acesta a acordat consultanță politică P..... Ulterior ne-am mai văzut sporadic, dar nu am avut relații comerciale cu acesta, nici nu știam că are societăți care se ocupă de activități economice în afara consultanței politice.

Pe B. l-am cunoscut după anul 2008, fiindu-mi prezentat de T. ca fiind un important om de afaceri, dar nu-mi amintesc dacă a menționat că este unul dintre investitorii din proiectul R..... Oricum, la acel moment nu mai aveam vreo funcție publică, fiind doar

Nu-mi amintesc să-l fi cunoscut pe S., numele mi-e cunoscut, dar nu pot preciza sigur dacă am auzit numele în presă sau într-o discuție, însă știam că face parte dintr-un grup de consultanți politici. Nu-l cunosc pe M..

Îl cunosc pe domnul M. care a lucrat la în timpul mandaului meu, iar sarcina lui era aceea de a organiza vizitele în teritoriu împreună cu alte persoane din echipă. Nu știu cât a fost domnul M., nu cred că tot mandatul și nici nu pot să precizez cum a fost ales/numit în această funcție. L-am reținut întrucât, în timpul vizitelor în teritoriu, acesta îmi prezenta anumite puncte, aspecte în legătură cu obiectul vizitei. NU știu care este legătura dintre M. și T., dar aceștia se cunosc.

Cu M. m-am întâlnit ulterior încetării funcției sale când a venit și m-a vizitat la

L-am cunoscut pe D. în calitate de, iar ulterior în perioada 2007-2008 P....-ul a avut contract cu firma acestuia, pe probleme de comunicare, analiză politică. Nu știu dacă din firma lui D. făcea parte și T., dar au fost discuții/întâlniri la care au participat împreună. De asemenea, am dat curs invitațiilor publicației pe care o conduce (E.) pentru interviuri. Nu sunt prieten cu D., dar pot spune că am avut o relație apropiată la nivel de familie, dar care s-a încheiat. Atât cu T., cât și cu D. am încetat legăturile atunci când aceștia au acordat consultanță Președintelui B.. Nu știu dacă au avut vreun contract cu acesta, dar au jucat un rol de consultanți politici.

Întrebare : V-a cerut vreodată T. să-l prezentați altor politicieni, membri ai Guvernului sau reprezentanților unor instituții publice din România ?

Răspuns : Nu.

Întrebare : T. sau T. v-au propus vreodată să achiziționați bunuri dintre cele pretinse de A. și cesionate către cei doi ?

Răspuns : Nu. Nu am avut vreo discuție pe acest subiect cu vreunul dintre ei.

Întrebare : Când ați aflat despre intenția lui T./T. de a achiziționa drepturile successorale ale lui A. în România ?

Răspuns : Arăt că nu știam despre această intenție/afacere pe care intenționa să o desfășoare în România. Fosta soție nu mi-a adus la cunoștință că a discutat cu T. despre aceste aspecte.

De asemenea, precizez că nu am avut o relație apropiată cu domnul T. pentru a avea o discuție de acest gen sau de alt gen.

Întrebare : T., A., T., M. sau A. v-au cerut vreodată să promovați imaginea ultimului sau să susțineți pretențiile acestuia ?

Răspuns : Nu. Simpatiile mele monarhice sunt către Casa regală, nu către P. și acest lucru este știut în anturajul meu.

Pe P. l-am cunoscut o dată în public, cred că am dat și mâna, dar nu am discutat cu acesta.

Întrebare : A venit vreo persoană la dvs. Să vă ceară să-l numiți pe P. reprezentant al țării sau să-i oferiți vreo altă funcție publică ?

Răspuns : Nu. Nici nu am auzit de un asemenea demers.

Întrebare : Ați discutat cu domnul T. despre încheierea unor contracte de vânzare-cumpărare la biroul notarial al fostei soții ?

Răspuns : Nu. După ce mi s-a prezentat procesul-verbal de redare a convorbirii telefonice din data de 13.10.2008 pe care l-am citit, precizez că eu nu am luat masa cu domnul T. și nu am discutat cu acesta despre vânzarea unor terenuri. Nu am avut niciun fel de relație cu domnul T..

Întrebare : Care era relația dintre T. și T. ?

Răspuns : nu știu dacă au avut o relație apropiată, dar a fost sfătuitorul/consultantul acestuia.

Întrebare : Care era relația lui T. cu S. și S. ?

Răspuns : Nu am cunoștință. Cei doi nu mi-au pomenit vreodată de T..

Întrebare : Care era relația dintre D. și T. ? Erau parteneri sau A. era reprezentantul lui T. ?

Răspuns : Cred că între cei doi era o relație de colaborare în ceea ce privește consultanța. Nu pot să precizez mai mult de atât.

Întrebare : Cunoașteți avocații de la SCA T....? Ați discutat vreodată cu R. ?

Răspuns : *Îi cunosc pe titulari. T.... Nu-mi aduc aminte să fi auzit că aceștia susțin interesele prințului P.. Nu-l cunosc și nu am discutat cu R..*

Întrebare : *Dvs., personal sau P....-ul, ați primit donații sau sponsorizări de la persoanele menționate (D., T., T.) sau societățile acestora ? – Răspuns : Nu. Nu am cunoștință ca firma lui D. să fi încheiat contracte de sponsorizare/donație cu P...., dar puteți să verificați.*

Întrebare avocat C. : *Domnul T. a fost consilierul dvs. ?*

Răspuns : *Nu. Nu a deținut vreo funcție în condus de mine. Nu a fost sfătuitorul eu.*

Întrebare avocat F. : *Ați auzit, direct sau indirect, ca domnul A. să se folosească de relația sau calitatea de a dvs. Pentru afacerile desfășurate ?*

Răspuns : *Nu.*

Întrebare avocat F. : *După momentul 2008, după ce relația s-a diluat, ați mai avut alte discuții cu domnul A. ?*

Răspuns : *Am mai avut discuții politice, întrucât acesta era apropiat de B. și orice informație era utilă. Nici nu am știut că are afaceri, târziu am aflat că deține acțiuni la E. și director la această publicație, respectiv când a apărut știrea în spațiul public.*

Întrebare avocat F. : *Ați auzit de firma R. ?*

Răspuns : *Nu.*

Întrebare avocat F. : *În perioada în care ați fost apropiat de D., v-a cerut acesta vreodată să interveniți pe la vreo autoritate/instituție pentru vreun prieten de-al său ?*

Răspuns : *Nu”*

32. Potrivit încadrării juridice menționate în cuprinsul actului de sesizare a instanței la rubrica „ÎN DREPT”, s-a avut în vedere că „în depoziția luată sub jurământ a făcut declarații necorespunzătoare adevărului și nu a spus tot ce știe în legătură cu fapte și împrejurări esențiale ale cauzei asupra cărora a fost întrebat, respectiv cu privire la achiziționarea drepturilor succesorele ale lui A. în România de către S., T. și alții, relația avută cu T., A. și T. în perioada activității infracționale reținute în sarcina acestora în dosarul/P/2015 (2006-2013), întâlnirile și discuțiile purtate cu acesta din urmă privitoare la taxele notariale privind tranzacționarea imobilelor obținute de A., raporturile avute cu S., dobândirea și valorificarea bunurilor revendicate de P., relația avută cu M. în calitatea acestuia de și relația acestuia cu T., intermedierea unor întâlniri între cel din urmă și politicieni din România”.

33. În cuprinsul rechizitoriului, procurorul de caz – același cu unul din cei doi procuri redactori ai rechizitoriului nr..../P/2015 – a menționat că „Având în vedere acestea, pentru lămurirea legăturii între membrii grupului infracțional, relațiile avute cu primul ministru din perioada 2007- 2008, pentru a se stabili dacă i s-a solicitat acestuia în vreun fel ajutorul pentru soluționarea

favorabilă a cererilor de retrocedare de bunuri ori pentru valorificarea ulterioară a acestora, precum și pentru stabilirea condițiilor în care a fost angajat M., funcția deținută și nivelul real de influență în Guvernul României, au fost citați pentru a fi audiați ca martori în dosarul .../P/2015 P. și [...]” (fila 9, alineatul 2 din rechizitoriul .../P/2016 privind-l pe inculpatul P.).

Or, Înalta Curte reține că, în același rechizitoriu .../P/2016, s-a menționat că „În cadrul actelor de cercetare efectuate în dosarul .../P/2015, pentru lămurirea cauzei s-a dispus citarea, pentru a fi audiat ca martor, (a lui – s.n.) P., **în condițiile în care erau indicii că acesta ar avea cunoștință de activitatea infracțională a grupului susmenționat, prin prisma relațiilor de afaceri sau de prietenie avute cu membrii acestuia**” (fila 9, ultimul alineat din rechizitoriul nr..../P/2016 privind-l pe inculpatul P.). În aceste condiții, Înalta Curte reține că solicitările ce i-au fost adresate, prin întrebări, martorului P. în dosarul nr..../P/2015, urmăreau ca acesta să facă lămuriri asupra legăturii dintre membrii grupului infracțional în raport de faptul că, în opinia Parchetului, „erau indicii că acesta ar avea cunoștință de activitatea infracțională a grupului susmenționat”, grup despre care tot Parchetul a afirmat că se constituise în scopul intervenirii la nivelul cel mai înalt în stat, adică la nivelul din perioada 2007-2008 care la vremea respectivă era tocmai inculpatul din prezenta cauză, P..

De asemenea, în rechizitoriu s-a reținut, în raport de relația pe care ar fi avut-o cu M., că inculpatul P. ar fi declarat mincinos când a fost audiat în calitate de martor „**cunoscând acuzațiile aduse inculpaților din dosarul .../P/2015, inclusiv faptul că pentru a întări convingerea cumpărătorului de influență A. în reușita demersului, membrii grupului infracțional au făcut referire la funcția deținută de M. de ... al ... de la acel moment, inculpatul P.**” (fila 28, alineatul 4 din rechizitoriul nr..../P/2016).

Tot în rechizitoriu s-a menționat că „după dobândirea fostei F... inculpatul s-a implicat pentru ca actele pentru transferul proprietății în favoarea R. SRL să fie făcute la biroul notarial al soției sale de la acel moment, martora V., discutând în acest sens în mod direct și cu T.” (fila 34 rechizitoriu).

Or, Înalta Curte reține că „**implicarea**” inculpatului pentru ca actele vizând transferul proprietății să fie autentificate la BNP I. ar fi putut viza un ajutor dat grupului sub forma sprijinirii, în condițiile în care „**notarul**” (fosta soție a inculpatului la acea vreme) ar fi urmat să găsească o soluție ce viza problemele „**cu fiscul**” (convorbirea din 14.10.2008, supra pct.7), respectiv „**pentru a reuși sustragerea de la plata taxelor aferente transferului de proprietate asupra terenului**” (supra pct.21). Tot în acest context, trebuie amintit și faptul că fosta soție a inculpatului i-ar fi comunicat, printr-un sms, lui T. că ar fi urmat să vadă „**cum încadrăm ca să fie bine. Mă uit pe cadastru și**

vbm (vorbim – s.n.). *Chiar dak* (dacă – s.n.) *va fi ceva pe str* (strada – s.n.) *aia scumpă, găsim o s* (soluție – s.n.)” (fila 13, vol.III d.u.p., supra pct.8).

Mai mult decât atât, dacă inculpatul ar fi avut, într-adevăr, o relație cu membrii grupului calificat de procuror ca fiind infracțional și ar fi cunoscut activitatea acestora, intermediind întâlniri cu alți politicieni aflați în conducerea statului după încetarea mandatului său, politicieni cu care membrii grupului ar fi dorit să intre în contact în vederea realizării scopului pentru care s-ar fi constituit grupul, iar inculpatul ar fi cunoscut scopul acestui grup (așa cum rezultă din partea ex pozitivă a rechizitoriului), este evident faptul că, dacă ar fi făcut declarații de recunoaștere, inculpatul P. s-ar fi autoincriminat.

Or, dacă martorul P. ar fi declarat că ar fi știut aceste aspecte, s-ar fi ajuns la o autoincriminare din partea sa, autoincriminare ce s-ar fi circumscris subiectului activ al infracțiunii de grup infracțional organizat sau formei de participare a complicității la activitățile de natură penală care făceau tocmai obiectul urmăririi penale în dosarul nr..../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov.

Argumente suplimentare care vin să susțină cele menționate anterior sunt chiar cele reținute de către procuror în referatul înaintat Judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Înalte Curți (supra pct.21) și a întrebării ce i-a fost adresată fostei sale soții (pct.23) din care rezultă că Parchetul, în raport cu probatoriul administrat în dosarul nr..../P/2015 până la momentul audierii în calitate de martor a lui P., a apreciat că existau suspiciuni privind o eventuală implicare a acestuia din urmă în activitatea infracțională ce făcea obiectul urmăririi penale în dosarul/P/2015.

De asemenea, Înalta Curte reține că și procurorul de ședință a adresat unui martor o întrebare care a avut următorul conținut : „*dacă inculpatul T. a fost implicat în procedurile de retrocedare a celor două bunuri imobile din și ?*” (fila 114 verso, penultimul alineat, vol.IV dosar instanță).

Prin urmare, Parchetul avea suficiente date și își formase o convingere din care putea și trebuia să-și dea seama că P., fiind chemat a da declarație în calitate de martor în dosarul nr..../P/2015, putea fi pus în situația de a se autoincrimina. Astfel, fiind obligat să declare adevărul în calitate de martor, dacă ar fi confirmat că știe despre ceea ce a declarat mincinos în opinia parchetului, declarația sa l-ar fi expus unor sancțiuni penale.

În aceste condiții, nu poate fi pus la îndoială faptul că dreptul de a nu se autoincrimina nu poate fi condiționat de decizia organelor de urmărire penală de a formula sau nu acuzații împotriva unei persoane despre care, anterior, făcuse afirmația că era o „*persoană implicată în activitatea infracțională*” (supra pct.21) ori de a atribui, în mod formal, calitatea procesuală de martor celui pe care organele de urmărire penală îl suspectau de comiterea unor fapte ce pot fi circumscrise ilicitului penal, iar în situația în care acesta nu declară adevărul – la

care îl obligă calitatea de martor atribuită formal – să se formuleze împotriva acestuia o acuzație. Înalta Curte are în vedere faptul că, pe tărâmul art.6 din Convenție, orice persoană împotriva căreia există suspiciuni de vinovăție este protejată, beneficiind de dreptul la tăcere și de dreptul a nu se autoincrimina.

Cerința normei de incriminare presupune o situație premisă, aceea a existenței unui raport juridic între o persoană și autoritatea judiciară, respectiv a martorului, ulterior constatării existenței acestui raport urmând a se face analiza realizării sau nu a tipicității obiective și subiective a infracțiunii de mărturie mincinoasă.

Câtă vreme inculpatul P. nu putea avea calitatea de martor în prezenta cauză, nefiind astfel în prezența situației premisă, nu se mai poate trece la analiza realizării cerintelor de tipicitate. De altfel, astfel cum Înalta Curte a precizat supra la pct. III.2., legiuitorul a reglementat prin art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală **Capacitatea de a fi martor**, prevăzând că *Orice persoană poate fi citată și audiată în calitate de martor, cu excepția părților și a subiecților procesuali principali*.

În raport de aspectele de fapt și de drept expuse, Înalta Curte apreciază că nu se mai justifică analiza criticilor formulate de inculpatul P. sub aspectul proceselor-verbale de redare a convorbirilor telefonice și SMS-urilor interceptate în baza unor mandate pe siguranța națională, având în vedere considerentele care au stat la baza soluției pronunțate, după cum este de prisos a mai fi analizat dacă aspectele despre care a fost întrebat P. erau sau nu împrejurări esențiale în soluționarea raportului de conflict de drept penal ce făcea obiectul cauzei înregistrate în dosarul nr..../P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, cât și elementele de fapt care se desprind din declarațiile date de martori în dosarul/P/2016 și, ulterior, în fața Înaltei Curți în cadrul cercetării judecătorești.

În ceea ce privește solicitarea făcută în apărarea sa de inculpat, în sensul pronunțării unei soluții de achitare întemeiate pe dispozițiile art.16 alin.1 lit. a) din Codul de procedură penală – *fapta nu există*, Înalta Curte nu o îmbrățișează în raport de faptul că nu se poate susține inexistența unui act din partea inculpatului P..

Pe cale de consedință, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală, inculpatul P. va fi achitat pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 din Codul penal.

Văzând și dispozițiile art.272 alin.1 și 2 și art.275 alin.3 din Codul de procedură penală,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

I. În baza art.386 alin.1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică dată aceleiași fapte prin rechizitoriu **din** infracțiunile de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 din Codul penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 2 din Codul penal, **în** infracțiunea de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 din Codul penal.

II. În baza art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul P.,, pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 din Codul penal.

În baza art.272 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală onorariul apărătorului desemnat din oficiu în sumă de 260 lei se avansează din fondul Ministerului Justiției, sumă de bani care, potrivit art.275 alin.6 din Codul de procedură penală, rămâne în sarcina statului.

În baza art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în primă instanță rămân în sarcina statului.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei pentru procuror și inculpat.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22 mai 2018.